

የሰባኪው ምሳሌ

2ኛ መጽሐፍ

1. የምድር ጨው ወይስ የእንግሊዝ ጨው
2. መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይስፋም
3. ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል
4. የእርግዝና መከላከያ ዘዴ
5. ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ?
6. ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ
7. ድንግል ማርያም

በወንጌላዊ ደመወዝ አበበ

ማውጫ

ክፍል አንድ

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ትዳር

○ በዛሬዋ ጀምበር.....	1
○ በግ አራጁ በግ ለልጁ.....	2
○ የጎዳና ልጆች.....	3
○ ከራስ በላይ ራስ.....	5
○ አሽመርና ትዳር.....	6
○ አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ.....	7
○ የባል ዘመድ በዓይኑ አመድ.....	8
○ ጭድ የሌለው ጭቃ.....	10
○ የእርግዝና መከላከያ ዘዴ.....	11

ክፍል ሁለት

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ኅብረትና ፍቅር

○ አንድ ብር ለአንድ ወገን.....	12
○ አምስቱ ካልሲዎች.....	13
○ ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራል.....	14
○ ፍቅር እውር ነው.....	15
○ ከእኔ በላይ ለአሳር.....	16

ክፍል ሦስት

እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን

○ ወንደላጤውና ድመቷ.....	17
○ ሠላሳ ሁለት ጥርስ.....	18

ክፍል አራት

ለእግዚአብሔር ስለ መኖር

○ የጋለሞታ ልብስ.....	19
○ አልማዝ ባለጭራ.....	20
○ ሴትን ከጃለሁ.....	21

ክፍል አምስት

ስለ እግዚአብሔር አዳኝነት

○ ሰይጣንን በቆመጥ.....	22
○ መስተፋቅር በሎሚ.....	23
○ አጋንንቱና ሥራ አስኪያጁ.....	24
○ ጥቁር አባቡሌ.....	25
○ ፈታኙን እምቢ በል.....	27
○ ኑር ያልኩት ይኖራል.....	29
○ በሕግ አምላክ.....	30
○ የመቃብር አፈር.....	31
○ ድንግል ማርያም.....	33

ክፍል ስድስት

እግዚአብሔርን የሚስደስት ሕይወትና አገልግሎት

○ ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ.....	34
○ ገንፎ በቂቤ.....	36
○ ጴንጤው በክሰኛ.....	37
○ ሰላቢ የሰለበው ሀብት.....	38
○ እግዚአብሔር አይዘበትበትም.....	39
○ ጌታ ልቤን እንጂ እጄን አልሰበረውም.....	40
○ የምድር ጨው ወይስ የእንግሊዝ ጨው.....	41
○ ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ.....	43
○ የአርባ ቀን ዕድሉ.....	44
○ ደምህን አቁሜአለሁ.....	45
○ ስኬት.....	47
○ መገለጥ ወይስ ማጋለጥ.....	48
○ ነብር በቤታችን አለ.....	50
○ መንፈስ ቅዱስ የለም.....	51

ክፍል ሰባት

እግዚአብሔርን ስለ መጠበቅ

○ በክሰኛ አፍንጫውን ይሰበራል.....	53
○ የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታል.....	55
○ ጠብቀነው ጠብቀነው.....	56
○ እግዚአብሔር ጊዜ አለው.....	57
○ ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም.....	58

ክፍል ስምንት

እግዚአብሔርን በሙሉ ኃይል ስለ ማገልገል

○ የአሜሪካን ፕሬዚዳንት.....	60
○ የቁሣርን ለቁሣር.....	61
○ ኃይሉ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሣ.....	62

ክፍል ዘጠኝ

እግዚአብሔርን አምኖ ከሞት ስለ መዳን

○ ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ.....	63
○ የአስቁዋ ልጆች.....	64
○ ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት.....	65
○ የተበላ እቁብ.....	66
○ ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም.....	67
○ ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ.....	68
○ የፋሲካው በግ.....	69
○ ይሉኝታ ይገድላል.....	70

ክፍል አሥር

ለእግዚአብሔር ስለ መስጠትና መስጠት

○ ኮርሸምሸምሸምሸምሸም	72
○ ኢንቨስተር	73
○ የፈረንጅ ሳም	75
○ ዲቪ ቢወጣልኝ	76
○ ኑሮ ጨምሯል	77
○ እንደ እንበጣዎች ነን	78
○ ችግራ ክሶኝ ተከሰከሰ	80
○ እናቱ ጆሮዬን በላችው	82
○ መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም	84

ክፍል አሥራ አንድ

ስለ እግዚአብሔር ቃል

○ የጨረቃ ቤት	85
○ የሌባ ዓይነ ደረቅ	86
○ እኔም ዜሮ ነኝ	87
○ ኢየሱስ ሳሎን ቤት ነው ያለው	88
○ በኤፌሶን ይገኛል ታለሁ	89
○ በውሻ የተበላው ስብከት	90
○ ለካስ ለበጎ ነው	92
○ ሚስቴ ሞገሴ ናት	94
○ መሐይሙ እሥረኛ	95

ክፍል አሥራ ሁለት

ግብዝነት ስለሌለበት እውነት

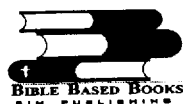
○ ገመድ ሰርቂአለሁ	97
○ በወገቡ የተጠመጠመው እባብ	98
○ ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል	99
○ ጾም ጸሎት	101

የሰባኪው ምሳሌ

2ኛ መጽሐፍ

በወንጌላዊ ደመወዝ አበበ

በ1998 ዓ.ም ታተመ

**ይህን መጽሐፍ ያለ ደራሲው ፈቃድ ማባዛት ወይም
መልሶ ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።**

**Copyright© Demewez Abebe
August 2005
All rights reserved.**

አሳታሚና አከፋፋይ፡-

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፖ.ሣ. ቁጥር 127

ስልክ 349 32 52 / 551 29 73

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ኢ-ሜይል፡- SIMmedia@ethionet.et

Printed by SIM Press

ማውጫ

ክፍል አንድ

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ትዳር

○ በዛሬዋ ጀምበር.....	1
○ በግ አራጁ በግ ለልጁ.....	2
○ የጎዳና ልጆች.....	3
○ ከራስ በላይ ራስ.....	5
○ አሽመርና ትዳር.....	6
○ አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ.....	7
○ የባል ዘመድ በዓይኑ አመድ.....	8
○ ጭድ የሌለው ጭቃ.....	10
○ የእርግዝና መከላከያ ዘዴ.....	11

ክፍል ሁለት

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ኅብረትና ፍቅር

○ አንድ ብር ለአንድ ወገን.....	12
○ አምስቱ ካልሲዎች.....	13
○ ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራል.....	14
○ ፍቅር እውር ነው.....	15
○ ከእኔ በላይ ለአሳር.....	16

ክፍል ሦስት

እግዚአብሔርን ስለ ማመስገን

○ ወንደላጤውና ድመቷ.....	17
○ ሠላሳ ሁለት ጥርስ.....	18

ክፍል አራት

ለእግዚአብሔር ስለ መኖር

○ የጋለሞታ ልብስ.....	19
○ አልማዝ ባለጭራ.....	20
○ ሴትን ከጃለሁ.....	21

ክፍል አምስት

ስለ እግዚአብሔር አዳኝነት

○ ሰይጣንን በቆመጥ.....	22
○ መስተፋቅር በሎሚ.....	23
○ አጋንንቱና ሥራ አስኪያጁ.....	24
○ ጥቁር አባቡሌ.....	25
○ ፈታኙን እምቢ በል.....	27
○ ኑር ያልኩት ይኖራል.....	29
○ በሕግ አምላክ.....	30
○ የመቃብር አፈር.....	31
○ ድንግል ማርያም.....	33

ክፍል ስድስት

እግዚአብሔርን የሚስደስት ሕይወትና አገልግሎት

○ ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ.....	34
○ ገንፎ በቂቤ.....	36
○ ጴንጤው በክሰኛ.....	37
○ ሰላቢ የሰለበው ሀብት.....	38
○ እግዚአብሔር አይዘበትበትም.....	39
○ ጌታ ልቤን እንጂ እጄን አልሰበረውም.....	40
○ የምድር ጨው ወይስ የእንግሊዝ ጨው.....	41
○ ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ.....	43
○ የአርባ ቀን ዕድሉ.....	44
○ ደምህን አቁሜአለሁ.....	45
○ ስኬት.....	47
○ መገለጥ ወይስ ማጋለጥ.....	48
○ ነብር በቤታችን አለ.....	50
○ መንፈስ ቅዱስ የለም.....	51

ክፍል ሰባት

እግዚአብሔርን ስለ መጠበቅ

○ በክሰኛ አፍንጫውን ይሰበራል.....	53
○ የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታል.....	55
○ ጠብቀነው ጠብቀነው.....	56
○ እግዚአብሔር ጊዜ አለው.....	57
○ ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም.....	58

ክፍል ስምንት

እግዚአብሔርን በሙሉ ኃይል ስለ ማገልገል

○ የአሜሪካን ፕሬዚዳንት.....	60
○ የቁሣርን ለቁሣር.....	61
○ ኃይሉ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሣ.....	62

ክፍል ዘጠኝ

እግዚአብሔርን አምኖ ከሞት ስለ መዳን

○ ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ.....	63
○ የአስቁዋ ልጆች.....	64
○ ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት.....	65
○ የተበላ እቁብ.....	66
○ ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም.....	67
○ ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ.....	68
○ የፋሲካው በግ.....	69
○ ይሉኝታ ይገድላል.....	70

ክፍል አሥር

ለእግዚአብሔር ስለ መስጠትና መስጠት

○ ኮርሸምሸምሸምሸምሸም	72
○ ኢንቨስተር	73
○ የፈረንጅ ሳም	75
○ ዲቪ ቢወጣልኝ	76
○ ኑሮ ጨምሯል	77
○ እንደ እንበጣዎች ነን	78
○ ችግራ ክሶኝ ተከሰከሰ	80
○ እናቱ ጆሮዬን በላችው	82
○ መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም	84

ክፍል አሥራ አንድ

ስለ እግዚአብሔር ቃል

○ የጨረቃ ቤት	85
○ የሌባ ዓይነ ደረቅ	86
○ እኔም ዜሮ ነኝ	87
○ ኢየሱስ ሳሎን ቤት ነው ያለው	88
○ በኤፌሶን ይገኛል ታለሁ	89
○ በውሻ የተበላው ስብከት	90
○ ለካስ ለበጎ ነው	92
○ ሚስቴ ሞገሴ ናት	94
○ መሐይሙ እሥረኛ	95

ክፍል አሥራ ሁለት

ግብዝነት ስለሌለበት እውነት

○ ገመድ ሰርቂአለሁ	97
○ በወገቡ የተጠመጠመው እባብ	98
○ ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል	99
○ ጾም ጸሎት	101

ማስታወሻ

ይህንን መጽሐፍ በአገልግሎቴ ሁሉ ከጎኔ በመቆም አብራኝ
ለተሰለፈችው፣ ለምትጸልይልኝ፣ ለምትመክረኝ፣ እና
ለምታበረታታኝ ለምወዳት ለውዷ ባለቤቴ ለወ/ሮ የሺወርቅ
ሽመልስ፣ እንዲሁም በጣም ለምወዳቸው ልጆቼ ለቤተልሔም
ደመወዝና ለሃሌሉያ ደመወዝ እንዲሆን አበረክታለሁ።

ምስጋና

ይህችን አነስተኛ መጽሐፍ በማዘጋጀት ጊዜ ጤንነትን፣ ሰላምንና ጸጋን ያበዛልኝን አምላኬን እግዚአብሔርን በፍጹም ልቤ አመሰግናለሁ። በመቀጠልም፣ ከጎኔ ቆመው ያበረታቱኝን፣ የጸለዩልኝን፣ የጽሑፉን ረቂቅ በማንበብ ከስሕተት ያረሙኝን፣ በመደጋገም የጻፉልኝን ሰዎች ሁሉ ለማመስገን እወዳለሁ። እንዲህም ሆኖ ሳለ፣ በዚህች መጽሐፍ ውስጥ ፈጽሞ ስሕተት የለም ማለት አይቻልም። ሆኖም፣ የተፈጠረ ስሕተት ቢገኝ በተገኘው ስሕተት ተወቃሹ እኔው እራሴው እንጂ እነዚህ ሰዎች አይደሉም። የአቃቂ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን፣ ወንጌላዊያንና ምእመናንን ሁሉ አመሰግናቸዋለሁ። እንዲሁም ባለቤቴን ወ/ሮ የሺወርቅ ሽመልስን፣ ወ/ም ዳንኤል ኃይሉን፣ ወ/ም ናይእግዚ ኅሩይን፣ ወ/ም ዘነበ ገ/ሐናን፣ እኅት አለምፀሐይ እውነቱን፣ እና እኅት የሺመቤት ደምሴን እግዚአብሔር አምላክ ያክብርልኝ፣ ሰላም፣ እድሜና ጤና ይስጥልኝ እላለሁ።

መግቢያ

የሰውን አእምሮና ልብ በራሱ ፈቃድ እንዲከፍት አድርጎ በአእምሮው ውስጥና በልቡ ተቀምጦ ሳይረሳ ሁልጊዜ የሚኖር ቢኖር በምሳሌ የተላለፈ ትምህርት ነው።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ምድር በሥጋ በተመላለሰበት ወቅት አብዛኛውን ጊዜውን የሚያሳልፈው ሕዝቡን በማስተማር ነበር። ታዲያ ትምህርቱ የሚያርፈው መሬት ሳይሆን የሰው ልብ ላይ ነበር። እርሱ በሚያስተምርበት ጉባኤ ያለ ሰው ሁሉ ለአፍታም አሳቡ ተሰርቆ ወይም ተሰላችቶ እንደ ነበረ አንድም ቦታ በመጽሐፍ ቅዱስ አናነብም። የዚህ ምሥጢሩ ምን ነበር? አንዱ ምሥጢር ተገቢና ልብን አንጠልጣይ ምሳሌ መጠቀሙ ነው።

የዛሬ አሥራ ሁለት ዓመት አካባቢ ከሰማኋቸው ብዙ መልእክቶችና ትምህርቶች ውስጥ አብዛኛዎቹን አላስታውስም፤ ጥቂቶቹን ግን አስታውሳለሁ፤ ምክንያቱም በብዙ ምሳሌ ወደ ውስጤ ገብተው ነበርና ነው። እንዲሁ ዛሬም በሰዎች ልብ ውስጥ ቀርተው ፍሬ ሊያፈሩ የቻሉ ትምህርቶችን ስናጠና የምሳሌን ኃይልነት ሳንጠቅስ አናልፍም።

እኔም ይህን መጽሐፍ ለመጻፍ ያነሣሣኝ ዋናው ቁም ነገር ይህ ነው። ሕይወት ሰጪ የሆነውን ወንጌል ስናስተምር ከትምህርቱ ጋር በትክክል የሚሄዱ ምሳሌዎችን ብንጠቀም በሰዎች ልብ ውስጥ ሠርዖ መቅረቱ አሌ የማይባል ሐቅ ነው። ስለዚህ ይህንን መጽሐፍ መጋቢዎች፣ ቂሶች፣ የወንጌል አስተማሪዎች፣ የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት አስተማሪዎችና ተማሪዎች፣ እንዲሁም ወንጌልን ለሌሎች ለማስተማር የሚፈልጉ ሁሉ እንዲጠቀሙበት እመክራለሁ።

በመጨረሻም፣ ይህንን መጽሐፍ ሳዘጋጅ በተለያዩ መንገድ ከጉኔ ተሰልፈው የረዱኝንና ያበረታቱኝን፣ እንዲሁም ከውድ ጊዜያቸው ላይ ቆርሰው ጽሑፉን አንብበው በማረም ያገዙኝንና ጠቃሚ ምክር እና አስተያየት የሰጡኝን ሁሉ አመሰግናለሁ። ይህንን መጽሐፍ ለሚያነቡ ሰዎች ሁሉ ጠቃሚና ሕይወት ለዋጭ የሆነ ትምህርትና አሳብ እንዲያገኙበት ምኞቴና ጸሎቴ ነው።

ወ/ዊ ደመወዝ አበበ

እርስዎም ይሞክሩት!

አብዛኛዎቹ በዚህ መጽሐፍም ሆነ በአንደኛው መጽሐፍ ላይ የሰፈሩት ምሳሌዎች ከእውነተኛ የሕይወት ታሪክ የተወሰዱና በሀገራችን ኢትዮጵያ የተፈጸሙ ናቸው። ይህ ማለት ደግሞ በዚህ መጽሐፍ ላይ ያሉት ምሳሌዎች ሁሉ የሀገር ሀብት ናቸው ማለት ነው።

ዛሬም ሁለተኛውን መጽሐፍ ይገፍ ወደ ውድ አንባቢያን ብቅ ስል፣ ለቀጣዮቹ ተከታታይ መጻሕፍት የአንባቢያንን ገንቢ አስተያየትና ተሳትፎ በሰፊው እየጋበዝኩ ነው። ከዚህም በኋላ የሰባኪው ምሳሌ መጽሐፍ የሕዝቡን የኅብረት ሥራ ያካተተ፣ ከሕዝቡ ወጥቶ ለሕዝቡ የሚጠቅም እንዲሆን አስቤአለሁ። ስለሆነም ቀጣዩን መመዘኛዎች በማሟላት ፈቃደኛ የሆነ ሁሉ ምሳሌዎችን በአድራሻዬ ቢልክልኝ ለመጽሐፍ እንዲሆን አቀንባብሬና አስተካክዬ ምሳሌውን ከላኪው ሙሉ ስም ጋር የማላትም መሆኔን በደስታ ለአንባቢያን እገልጻለሁ። ሆኖም፣ ምሳሌው በመጽሐፍ ላይ ታትሞ የሚወጣው የሚከተሉትን መመዘኛዎች አሟልቶና ሚዛን ደፍቶ ሲገኝ ነው፡-

1. እውነተኛ ታሪክ ከሆነ፣
2. ምንጩ የተጠቀሰ ከሆነ፣
3. ከአንድ ገጽ ያልበለጠ ከሆነ፣
4. የላኪው ስም ከነአባት የሰፈረበት ከሆነ፣ እና
5. ሊነበብ በሚችል ጥሩ የእጅ ጽሑፍ የተጻፈ ከሆነ በቀጣዩ አድራሻዬ ላኩልኝ አስተናግዳለሁ። ጌታ ይባርካችሁ።

ለወንጌላዊ ደመወዝ አበበ
/ለእርስዎም ይሞክሩት ፕሮግራም/
የመ.ሳ.ቁ. 70893
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ

በግ አራጁ በግ ለልጁ

በዓመት ሁለት ጊዜ ቤተ ክርስቲያኒቱ በምታዘጋጀው የጋብቻ ትምህርት ለተሰበሰበው ምእመን የዕለቱ አስተማሪ እንዲህ እያሉ አስተማሩ። '«ዛሬ እግዚአብሔር የሰጠንን ትዳር ዘወር ብለን 'እንደ እግዚአብሔር ቃል እየመራሁ ነው ወይ? የሚጠበቅብኝንስ በትክክል እየተወጣሁ ነው ወይ?' ብለን እንድናስብ እፈልጋለሁ። በተለይም ለቤተሰቦቻችን በቂ ጊዜ የማንሰጥ አገልጋዮችም ጭምር። እንዳንዶቻችን ምናልባት ጠዋት ሰው ሳይነሣ ወጥተን ማታ ሰው ከተኛ በኋላ እንደ አልቤርጉ ለመተኛት ብቻ ይሆናል የምንገባው። ይህ ትክክል አይደለምና መስተካከል አለበት። ልጆች የአባትና የእናት ፍቅርን ማግኘት አለባቸው፤ ባልና ሚስትም እንደዚሁ። ዛሬ ብዙ ትዳር የሚበተነው ሀብት ከማጣት ብቻ ሳይሆን፤ ጊዜም ከማጣት ሆኗልና ክርስቲያኖች ሁሉ ለቤተሰባችን ከሁሉ አገልግሎት በፊት ቅድሚያ እንስጥ። ቤተሰብ ከአገልግሎት ይበልጣልና።» ለዚህም እጅግ በጣም አስፈላጊና ግሩም የሆነ መልእክታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«እንዳይርባቸውና እንዳይጠማቸው እንጂ ቤተሰቡ ጊዜ እንደሚያስፈልጋቸው፤ ልጆቹ ከእርሱ የአባትነት ፍቅር እንደሚጠብቁ ያላወቀ አንድ በየክፍለ አገሩ እየዞረ የሚሠራ ሾፈር ነበር። ስድስትና ሰባት ወር ቆይቶ ሲመጣ ጤፍ፤ ከሰል፤ በግ ይዞ ይመጣና ሰጥቶ ሳምንት እንኳን ሳይሰነብት ተመልሶ ይሄዳል። የዚህ ቤተሰብ አባላት ሥጋቸው ባይራብም መንፈሳቸው ግን የአባት ፍቅር ርቦታል፤ በተለይ ትንንሾቹ ልጆች በልባቸው ቂም ይዘው ኖሯል። እንደዚሁ አንድ ቀን አባት ከስድስት ወር የክፍለ አገር ቆይታው በኋላ ለፋሲካ በዓል የሚሆን መክት በግ ይዞ መጣና ከቤቱ በር ላይ ለትንሹ ልጅ ሰጥቶ፤ ሌላ ሥራ ታዝዞ በጣም ስለ ቸኩለ ተመልሶ መዚናውን ይዞ ክፍለ አገር እንደ ሄደ ለቤተሰቡ እንዲነግር መልእክቱን ይሰጥና ይመለሳል። በዚህ ጊዜ የፋሲካን በዓል ከአባቱ ጋር ባለማሳለፉ በጣም የተናደደው ልጅ በጉን ይዞ ወደ ግቢ ይገባና እናቱን ጠርቶ 'እማዬ በግ አራጁ በግ አምጥቶልሽ ሄደ' ብሎ ተናገረ።»

አዎ ወገኖቼ፤ የእኛስ ልጆችና የትዳር ጓደኞቻችን ምን እያሉ ይሆን? ሥራና አገልግሎት እግዚአብሔር ከሰጠን ቤተሰብ አይበልጥምና እንመለስ። የአገር፤ የመንግሥት እና የቤተ ክርስቲያን ምንጩ ቤተሰብ ነውና ለቤተሰባችን ቅድሚያ እንስጥ። ጉዳናውን ለሞሉት የጉዳና ተዳዳሪዎች አንዱ ምክንያት ይኼ ነው። ማንኛውም ተቋም (ድርጅት) ከመጀመሩ በፊት ቤተሰብ ተጀምሮ ነበር። እግዚአብሔር ቅድሚያ የሰጠውን ቤተሰብ እኛ ከሁሉ የመጨረሻ እንዳናደርገው ጌታ ይርዳን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፤ «ወደ ቤትህ በቤተሰቦችህ ዘንድ ሄደህ ጌታ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ እንዴትስ እንደማረህ አውራላቸው አለው።» (ማር. 5:19)

ግጥምጥም:- ቅድሚያ ለሚገባው ቅድሚያውን ሰጥቼ ምራትን ላስወግድ ከቤተሰቦቼ።

ኢያሱ 24:15
ኢሳ. 8:18

የጎዳና ልጆች

ሰባዚው የጋብቻ ትምህርት ለመማር ለተሰበሰቡበት ሰዎች ሁሉ እንዲህ እያሉ ትምህርታቸውን ቀጠሉ። «ጋብቻ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ነው። ከጋብቻ በፊት ያለ የግብረ-ሥጋ ግንኙነት ኃጢአት ሲሆን፤ ከጋብቻ በኋላ ግን ንጹሕና የተቀደሰ ነው። ከጋብቻ በፊት ልጅ መውለድ እንደሌለብን እንደምናውቅ ሁሉ፤ ከጋብቻ በኋላም የምንወልዳቸውን ልጆች ወስነንና አራርቀን መውለድ እንዳለብን ማወቅ ይገባል። ብዙ ልጆች ወልደን እንደሚገባ ባለማሳደግ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት፤ ለአገርም ሽክም የሆነ ሥራ መሥራት የለብንም። መጽሐፍ ቅዱሳችንን በደንብ ብንመረምር የሚጋጩው ማሳደግ የማንችላቸውን ልጆች በአናት በአናቱ ወልዶ እንደሚገባ ካለማሳደጋችን ጋር እንጂ፤ የምንወልዳቸውን ልጆች ወስነንና አራርቀን እንወለድ ከሚለው ጋር አይደለም። ዛሬ በአገራችን ያሉ የጎዳና ልጆችን ብንመለከት በአቅማችን ወስነንና አራርቀን ካለመውለዳችን፤ ኃላፊነታችንን እንደሚገባ ካለመወጣታችን የተነሣ ከየቤቶቻቸው ተፈናቅለው የተበተኑ እንደሆኑ እንረዳለን። ቤተ ክርስቲያን በዚህ ጉዳይ ላይ ሕዝቧን አጠንክራ ማስተማርና ሁለቱም ተጋቢዎች ከጋብቻ በፊት የጋብቻ ትምህርት እንዲማሩ ማድረግ፤ ከተጋቡም በኋላ የሚወልዱቸውን ልጆች ስለ መወሰንና አራርቆ ስለ መውለድ የሚቻልበትን መንገድ ከሕክምና ባለሙያዎች እንዲረዱ መምከር አለባት።» ይህንንም ትምህርታቸውን በቀጣዩ ምሳሌ አብራሩ።

«አሥራ ሁለት ልጆችን ከመውለዳቸው የተነሣ የተቸገሩና ሌሎች ልጆችንም ላለመጨመር ያሰቡ ሁለት ባልና ሚስት ለየብቻ መተኛት ልጅ ላለመውለድ ዋና መፍትሔ ነው ብለው እርምጃ ወሰዱ። አንድ ቀን አሥራ ሁለቱም ልጆች ሁለት ብርድ ልብስ እየተጋፈፉ ወለሉ ላይ ተኝተው ነበር። በዚህ መካከል ትልቁ ልጅ ቁጭ ብሎ በብስጭት 'ድራማውን ያይ ነበር። ብርድ ልብሱ ከአንድ ወገን ሲሰቡት ከሌላ ወገን ባዶ ሲሆን፤ አንዱ ሲለብስ ሌላው ራቁቱን ሲሆን አየና ለምን ከገቢያቸው ጋር የተመጣጠኑ ልጆችን ቤተሰቦቹ እንዳልወለዱ በደረቁ ሌሊት ቁጭ ብሎ እየተበላጠ አሰበ። አባታቸውም ልጆቹ በተኛበት በኩል ዳር ዳሩን እግሩን በቀስታ እያነሣ ወደ ባለቤቱ መኝታ ቤት ሲያዘገም፤ ቁጭ ብሎ የሚጋፈፉትን ልጆች ድራማ ይከታተል የነበረው ትልቁ ልጅ አባቱን አየውና፤ 'እኛ ብርድ ልብስና አንሳላ እዚህ

እንጋፈፋለን አንተ ሌላ ለመጨመር እያደባህ ትሄዳለህ፤ ተመለስ ብሎ መለሰው፡፡»

አዎ፤ ማሳደግ የማንችለውን ልጅ መውለድ በእግዚአብሔርም በሰውም፤ በትውልድም ዘንድ ተወቃሽ ያደርገናልና እንጠንቀቅ፡፡ በቀረልንም ዘመን ወሰነንና አራርቀን በመውለድ የእግዚአብሔርን ስጦታዎች እንደሚገባ ማሳደግ እንድንችል ጌታ ይርዳን፡፡

ገጥምጥም፡- «ምድሪቱን መሉ» ብሎ ጌታ ቢልም፤

ቶባብረን ነው እንጂ ብቻህን አትሞላም፡፡

ልጅህን በሚሄድበት መንገድ ምራው በሽመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም፡፡ (ምሳሌ 22:6)

ከራስ በላይ ራስ

ለባዚው፡ “ባልና ሚስት እንድንከተለው የተሰጠን መመሪያ በቃሉ ውስጥ ነው፤ ቃሉም እግዚአብሔር የክርስቶስ፡ ክርስቶስም የባል፡ ባልም የሚስት ራስ ነው ብሎ ማንም ሊሸረው የማይችለውን ደረጃ አስቀምጧል። በዘመናችን ግን ይህንን ስንሸር እንገኛለን። አንዳንድ ቤት ራስ ባል መሆኑ ቀርቶ ሚስት ሆኖ ትገኛለች። ስለሆነም እግዚአብሔር በቃሉ ያስቀመጠው ቅደም ተከተል ተዛብታልና ቤቱ ሲበላሽ፤ ፍቅርና ሰላም ሲጠፋ ይታያል። መጽሐፍ ቅዱስ ባል ሚስቱን ይውደድ ሚስትም ለባሏ ትገዛ ነው የሚለው። ይህ መዛባት የለበትም። ሁሉም እንደ እግዚአብሔር ቃል ኃላፊነቱን እየተወጣ አንዱ ለሌላው በክርስቶስ ፍርሃት እየተገዛ ሲኖር ነውና የሚያምረው፤ ያለ ቦታችሁ የሌላ ሰው ወንበር ላይ የተቀመጣችሁ ሁሉ ወንበሩን ልቀቁ። ያን ጊዜ ሰላም፤ በረከትና ደስታ ወደ ቤቶቻችሁ ይመጣሉ” ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

መጋቢው በቤተ ክርስቲያናቸው ለጋብቻ ትምህርት ለተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ፡ «ጋብቻ የሚያምረው እግዚአብሔር ባስቀመጠው ሥርዓትና ደረጃ ሲሄድ ነው። የሚስት ራስ ባል ነውና፤ ራስ የሆናችሁ ቤቶች ዛሬ ሥራችሁን ቀይሩ» እያሉ ያስተምራሉ። በዚህ መካከልም አንድ የሚያስገርም ጥያቄ ተጠየቁ። «እስቲ ቤቶች የበላይ ሆነው የሚያስጨንቁችሁና የሚያዟችሁ፤ የቤቱን አስተዳደር ለቤቶች የለቀቃችሁ ሁሉ ተነሡ።» በዚህ ጊዜ በጉባኤው ውስጥ ያሉት ወንዶች በሙሉ ተነሡና አንድ ወንድ ብቻ ሳይነሣ ቀረ። መጋቢውም፡ «ጥሩ እንግዲህ አንድ ሰው ብቻ ነው ራስ ሆኖ ቤቱን በማስተዳደር ላይ ያለ። ሌሎቻችን በቤታችን ራስ ቤቶች ብቻ ናቸው ማለት ነው» ብለው ወደተቀመጠው ሰው ዘወር አሉና፤ “የእኔ ወንድም፤ አንተ ያልተነሣኸው የቤቱ ራስና አዛዥ እንደ ቃሉ አንተ ስለሆንክ ነው አይደል?” ቢሉት፤ “አይ፤ አይደለም። ሚስቴ እዚያ ጋ ሆኖ በምልክት እንዳትነሣ ብላኝ ነው” ብሎ መለሰ።

አም፡ ትዳር የሚያምረው እንደ ቃሉ ባል ራስ ሲሆን ነውና የባልን ራስነት ሚስቶች አትውሰዱ፤ ይልቁንም ኃላፊነቱን ወስዶ ባል እንዲመራ እርዳታ ልታደርጉለት ይገባል። ከባላችሁ የበለጠ ደመወዝና ትምህርት ስላላችሁ እንዲሁም አፈ-ጮሌ ስለሆናችሁ የባላችሁን ቦታ መውሰድ አትችሉም።

ግጥምጥም፡- ከራስ በላይ ራስ እንዳለ ተረድተህ

ትዳርህን ምራ እግዚአብሔርን ፈርተህ

ኤፌ. 5:22

1ኛ ጴጥ. 3:7

አሽሙርና ትዳር

የጋብቻ አማካሪው ሁለቱን ወጣቶች ቁጭ አድርገው ለዘለቁታ ትዳራቸው የሚጠቅማቸውን ትምህርት እንዲህ እያሉ ያማክራሉ። «እናንተ ወጣቶች በትዳር ዓለም ስትኖሩ ሁለት ነገሮች እወቁ። አንዱ፣ የክትና የዘወትር ባሕርይ እንዳለ፣ የክቱ አሁን ያላችሁበት፣ የዘወትሩ ደግሞ በኋላ ስትጋቡ የሚወጣው ነው። ሌላው፣ ሁልጊዜም በግልጽነት ተነጋግራችሁ መጨረስ እንጂ በኩርፊያና በአሽሙር ንግግር እርስ በርስ እየተቆሳሰላችሁ መኖር እንደሌለባችሁ ነው።» በተጨማሪም ይህንን ምሳሌ አከሉበት።

«ሁለት በግልጽነትና በአሽሙር ንግግር ከአሥር ዓመት በላይ ቆይተው ልጆች ወልደው የተፋቱ ባልና ሚስት አውቃለሁ። ሁልጊዜ ሚስት ከባላ ምን እንደምትፈልግና እንደሚፈለግባት አታውቅም፤ እርሱም እንደዚሁ። ልጆችም ከወለዱ በኋላ ጭቅጭቁ በልጆች ሁሉ ፊት ስለ ዘለቀ ልጆች 'ባልና ሚስት' የሚባለውን ቋንቋ መስማት ያስፈራቸው ጀመር። በትምህርት ቤት እንኳን ከጓደኞቻቸው ጋር የባልና ሚስት ድራማ ሲሠራ ይህንን ገጽ-ባሕርይ ተላብሰው መሥራት አይፈልጉም። የአባትና እናታቸው መጥፎ ምሳሌ በአእምሮአቸው ተቀርጾባቸዋልና ልጆቻቸውን እንኳን በመልካም አስተምረው ማሳደግ አልቻሉም። አስታውሳለሁ በመጨረሻ እንኳን ለመለያየት ምክንያት የሆነው የሚስቲቱ የአሽሙር ንግግር ነበር። ታሪኩ እንዲሁ ነው። ልጄ ት/ቤት ሲማር አንድ ያልገባውን ጥያቄ ቤተሰብ አለኝ ጥያቄዬን ይመልሱልኛል ብሎ ይዞ ይመጣል። እናቱንም 'እማዬ ዛሬ በት/ቤት የሰው ዘር የመጣው ከዝንጀሮ ነው የሚል ትምህርት ተማርኩ፤ እና እኔ የመጣሁት ከዝንጀሮ ነው ማለት ነው?' ብሎ ሲጠይቅ፣ እናት ቀናና ትክክለኛ የሆነውን ወይም ከዝንጀሮ አለመምጣቱን ነገር ግን እግዚአብሔር ራሱ በአምሳሉ ከአፈር እንደ ሠራው በመናገር ፈንታ ቀና ብላ በቁጣ፣ 'እኔ ምን አባክ አውቅልሃለሁ፣ አባትህ ዘሮቹን አላስተዋወቀኝም ብላው አረፈች።»

አዎ፣ አብሮ መኖርን የመሰለ ከባድና ጥሩ ነገር የለም። ሁለት ባሕርይ በአንድ አስማምቶ ለማስኬድ የጌታ ጸጋ ያስፈልጋል። ግልጽነትና ቅንነት፣ ንጹሕ ልብና ገርነት ያስፈልጋል። ያን ጊዜ ቤት ሰላም ይሆናል፣ ሰላማዊ፣ በፍቅርና በእውነት የታነጸ ዜጋን መተካት ይቻላል። ስለዚህም የዘወትሩን የባልና የሚስት ባሕሪ ከእኛ ጋር ያለማቋረጥ ሆኖ በሚረዳንና በሚያስችለን ጌታ እንድናልፈው እርሱ ራሱ ያግዝን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «የሚያሳፍር ነገርም የስንፍና ንግግርም ወይም ዋዛ የማይገቡ ናቸው» (ኤፌ. 5:4)።

ግጥምጥም፡- እግዚአብሔር የጠላውን ለምን ትወዳለህ፣

በሰላም የሚያኖር ክርስቶስ እያለህ።

ኤፌ. 4:25-32፣5:2

ገላ. 6:2

አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ

መጋቢው፣ «በአደባባይ ሲዞር የነበረ ሰይጣን ዛሬ መልኩን ለውጦ በንዳ ቤተሰብን እያፈረሰ ይገኛልና ተጠንቀቁ። ይኸውም ዋና ዓላማው የክርስቲያኖችን ጋብቻ ከቻለ ማፍረስ፣ ካልቻለም ጤና ማሳጣት ነው። ዛሬ ብዙ ባለትዳሮች እርስ በርስ ካለመስማማት የተነሣ በአንድ ቤት እየኖሩ ተለያይተዋል፤ ለስሙ ብቻ ባልና ሚስት ናቸው ግን ለየብቻ ይተኛሉ። ወገኖቹ፣ እናስተውል፣ ይህ የሰይጣን ሥራ ነው አንድ ሥጋ በሁለት አልጋ። አይተኛም እግዚአብሔር አምላክ ያጣመረውን ዓለም፣ ሥጋና ሰይጣን ሲለየው አይገባም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚል ባልም ሚስቱን ሚስትም ባሏን እንደገዛ ሥጋቸው አድርገው ይወድዱ ዘንድ ይገባል (ኤፌ. 5:28)። ሰይጣን ዘዴውን በመጠቀም አንዳችንን በሌላችን ላይ ያስነሣል፤ አሳቡን እንድንፈጽም ባሕሪውን ያለብሰናል፤ እንድንጠላላ ያደርጋልና ንቁ፣ ነቅታችሁም ተቃወሙት» ለሚለው ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ በማስከተል ተናገሩ።

«አንድ ጊዜ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን እያመለኩ እያለ ድንገት በአንድ ወጣት ውስጥ ክፉ መንፈስ ነበረና ቤተ ክርስቲያንን ይበጠብጣል። በጉኑ ያሉትን መማታት፣ መጮህ፣ መዝለልና መወራጨት ሲያበዛ አጠገቡ ያሉትም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ገና ያልበሰሱ ነበሩና ሊጠጉት ፈሩ። በዚህ ጊዜ አንድ አማኝ ከሌላው ረድፍ ተነሥቶ እየተንደረደረ መጣና ግጥም አድርጎ ይዞ 'ዐጥ በል' አለው። በወጣቱ ውስጥ ያለውም አጋንንት 'እነዚህ ሰዎች ሁሉ ከአጠገቤ በርግገው ሸሽተው አንተ እንዴት ልትደፍረኝ ቻልክ?' ቢለው፣ ሰውዬው እየተበሳጨ፣ 'የአንተ ታናሽ እገት እቤት ስላለችኝ ተለማምጄሃለሁ' ብሎት አረፈ። (ታናሽ እገት የሚላት እንደ ሰይጣን ባሕሪ ተላብሳ ቁም ስቅሉን የምታሳየውን ባለቤቱን ነበር)።»

አንባቢ ሆይ፣ ቤትህ ገነት ነው ወይስ ገሃንም? ገነት ከመሰለና ሰላም ከሰፈነበት አመስግን፣ ነገር ግን ገሃንም ከመሰለ ወይ አንተ ወይ ሚስትህ ወይም ሁለታችሁም የሰይጣንን አሳብና የዓለምን ፈቃድ ተከትላችኋልና ተመለሱ። እግዚአብሔር ጋብቻን ሲጀምረው በመረዳዳትና በመግባባት የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲፈጽም እንጂ ትእዛዙን በመጣስ እንደ ሔዋን መሣሪያ ለመሆን አይደለምና እንጠንቀቅ። እግዚአብሔር ትዳርን እንደሚፈልገው መምራት እንድንችል ጌታ የሥጋ ሥራንና የሰይጣንን አሳብ በኃይለና በችሎታው ያስወግድልን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር መኝታውም ንጹሕ ይሁን» (ዕብ. 13:4)።

ግጥምጥም፡- ከራስ በላይ ራስ እንዳለ ተረድተን፣
 እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንኑር ተስማምተን።

መክ. 9:9 ማቴ. 13

የባል ዘመድ በዓይኑ አመድ

መምህሩ፣ ስለ ትዳር መፍረስ ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ፡- «ዛሬ የብዙዎች ትዳር ፈርሶ ልጆች የተበተኑት ወይም ከእንድ ጣራ በታች ባልና ሚስት እንደ ደባል ተኮራፈው የሚኖሩት ለምንድን ነው? ብንል የምንጋጭባቸውን ነገሮች ጠንቅቀን አውቀን መፍትሔ ባለመፈለጋችን ወይም አውቀን በግድለሽነት በመተዋችን ነው። ለመሆኑ ከእነዚህ ነገሮች ዋና ዋናዎቹ ምንድን ናቸው? ገንዘብ፣ ግንኙነት /Communication/፣ ዘመድ፣ ግብረ-ሥጋ፣ ልጆች፣ መንፈሳዊነት ናቸው። የእግዚአብሔር ቃል እነዚህን ሁሉ በጋራና በጎብረት፣ በመተሳሰብና በመረዳዳት እንድናከናውናቸው ያዘናል። ያኔ የሁለቱ ተጋቢዎች ፍቅር ይጨምራል። ለምሳሌ፣ ዘመድን ብንመለከት ብዙ ጊዜ ግጭት የሚያመጣው የባል ዘመዶች ቢሆኑ «የባል ዘመድ በዓይኑ አመድ» የሚለው ከቃሉ ያፈነገጠ አባባል አስወግደን በጋራ መፍትሔ መፈለግ አለብን።

ለዚህ ትልቁ ተዋናይ ሚስት ናት፤ የእርሱ ዘመዶች የእኔም ናቸው በማለት ልቧን ብትከፍትና የሚደረገው እርዳታ ሁሉ በእርሷ በኩል ቢፈጸም ሰላም ይመጣል። ባልና ሚስት የሁለታቸውንም ደመወዝ ማወቅ አለባቸው። ጊዜ ሰጥተውም ወጪያቸውን ከገቢያቸው ጋር ማጣጣም ያስፈልጋቸዋል። የእኔ የሚሉት ሃብት አይኖርም፤ በባንክም ገንዘብ ሲያስቀምጡ በጋራ ስም እንጂ በአንዱ ወገን ብቻ መሆን የለበትም። ሌላው ግንኙነት ነው። በጋብቻ ግልጽነት የተሞላበት ንግግር ያስፈልጋል እንጂ አሽመር ወይም ደካማ ጉንን እያነሡ በነገር መውጋት ተገቢም፣ መጽሐፍ ቅዱሳዊም አይደለምና እናርም። ሌላው ግብረ ሥጋ ነው። ባልና ሚስትን የሚያጋጨው ይህንን አስደሳች ነገር ለማድረግ አለመነጋገር፣ ባህል፣ ይሉኝታና መተፋፈር ናቸው። እነዚህን ማስወገድና አለመከላከል ፍቱን መድጋኒት ነው። ሌላው ልጆች ናቸው። እነዚህን የእግዚአብሔር ስጦታ ተገቢ ጊዜ በመስጠት በጋራ ማሳደግ እንጂ ለአንዱ ወገን ብቻ የሚተዉ ዕዳዎች አይደሉም። የመጨረሻው ባልና ሚስትን የሚያጋጨው ነገር መንፈሳዊነት ነው። ባል ወይም ሚስት፣ «ድሮም ቢሆን ያለሽው (ያለሽው) በእኔ ጸሎት ብቻ ነው» ብሎ በመውቀስ መንፈሳዊነትን አጉልቶ ከማሳየት ይልቅ፣ በደከመበት ወይም በደከመችበት አያበረታቱ አብሮ ማደግ ያስፈልጋል።

እንግዲህ ይህንን ሁሉ ለማድረግ ለትዳራችን ጊዜ መስጠት ያስፈልጋል። አለበለዚያ ሁሉንም አጥተነው እናድጋለን።» ስለዚህም ግሩም የሆነ ትምህርታቸው ማስረጃ እንዲሆን ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ብለው ተናገሩ።

«በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሙሉ ጊዜውን ሰጥቶ የሚሠራ አንድ ሰው ነበረ። ታዲያ ሁልጊዜ ቅድሚያ የሚሰጠው ለሥራው ነበርና ባለቤቱና ልጆቹ ከእርሱ ጋር የሚያሳልፉበት ጊዜ አጡ። በሌሊት ይወጣል፣ በውድቅት ይገባል። ባለቤቱም ስለዚህ ጉዳይ አናገረችው፣ አልሰማትም። አስመክረችው፣ አላሻሻለም። መጨረሻ ላይ ቢብስባት አንተ ያገባኸው እኔን ሳይሆን ሥራህን ነውና ደህና ሁን ብላ ጥላው ሄደች። ሴቲቱ ወደ ቤቷ እንድትመለስ ቤተ ክርስቲያንም ብዙ ሞክረች፣ ግን አልቻለችም። ሰውየውንም ጥሩ ምሳሌ አይደለምና ከሥራህ ልቀቅ ብላ አባረረችው። ሥራውንም ትዳሩንም በአንድ ላይ አጣ።»

ወገኖቹ ሆይ፣ ቅድሚያ ለትዳራችን እንስጥ። የውጭ ጠንካራ መሠረት ውስጡ ነው። ውስጡ ፈርሶ ውጩን ብንገነባ እርካታ የለውምና ለትዳራችን የሚገባውን ጊዜ እንድንሰጥ ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- እስቲ ተረጋጋ መብከንከንህን ተው፤

ጊዜ አለመስጠት ነው ቤትን የሚያፈርሰው።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «... ከሚስቶቻችሁ ጋር በማስተዋል አብራችሁ ኑሩ።» (1ኛ ጴጥ. 3:7)

ኤፌ. 5:33

1ኛ ቆሮ. 7:3-5

ጭድ የሌለው ጭቃ

የቃል ጥናት ጥቅስ: «ልጅን በሚሄድበት መንገድ ምራው፤

በሽመገለም ጊዜ ከእርሱ ፈቀቅ አይልም፡፡» (ምሳ.22:6)

ቤተ ክርስቲያኒቱ ምእመናንቿ የጋብቻ ትምህርት እንዲማሩ ባዘጋጀችው ፐሮግራም ላይ ስለ ልጆች አስተዳደግ የሚያስተምረው መምህር እዚያ ለተሰበሰቡት ሰዎች ሁሉ እንዲህ እያለ ማስተማር ጀመረ፡ «በመጀመሪያ ደረጃ ጌታ ወደ እኔ ሲመጡ አትከልክሉኝቸው ካላቸው የኅብረተሰብ ክፍሎች ዋናዎቹ ልጆች ናቸው፡፡ ልጆች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲሄዱ፤ የእግዚአብሔርን ቃል እንዲሰሙና የሰንበት ትምህርት እንዲማሩ ፍቀዱላቸው፤ አበረታቷቸውም፡፡ በእግዚአብሔር ቃል ተኮትተው ያደጉ ልጆች የቤተሰብ ተስፋዎች፤ የአገር ተረካቢዎችና የእግዚአብሔር ክብር መገለጫዎች ይሆናሉ፡፡ በተቃራኒው ደግሞ በእግዚአብሔር ቃል ተኮትተው ያላደጉ ልጆች የቤተሰብ መከራዎች፤ የሀገር ሽክምችና የሰይጣን ክብር መገለጫዎች፤ በአጠቃላይም “ጭድ የሌለው ጭቃ” ይሆናሉና በንጽጽሁ የምታሳድጉአቸውን ልጆች ለሥጋቸው ብቻ ሳይሆን ለመንፈሳቸውና ለአእምሮአቸውም ተጠንቀቁላቸው፡፡ ባልና ሚስት በአሳብ በምትጋጩ ጊዜ በልጆች ፊት አትጨቃጨቁ፤ ወደ መኝታ ቤታችሁ ግቡ እንጂ፡፡ በእግዚአብሔርና በልጆቻችሁ ፊት ቀናውንና የከበረውን አሳብ ሁልጊዜ ተነጋገሩ፤ እናንተ የልጆቻችሁ ምሳሌዎች ናችሁና፡፡ ደግሞም የልጆች አእምሮ ያልደረቀ ሲሚንቶ መሆኑን አውቃችሁ በመልካም ነገር ቅረጹአቸው፤ ሲያድጉ ከዚያ ፈቀቅ አይሉምና፡፡» ለዚህ ግሩምና ፈዋሽ ለሆነ ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ አስከትለው ተናገሩ፡፡

«አባትና እናት ትንሹ ልጃቸው መካከላቸው እንዳለ ረስተው ወይም እንደዚህ ያደርጋል ብለው ባለመገመት እቤታቸው እየመጡ ስለሚጎበኙአቸው ቂስ አበላል ይነጋገራሉ፡፡ “አይገርምም፤ እኚህ ቂስ ሲበሉ እኮ እንደ አሳማ ነው፤ የቀረበላቸውን ሁሉ አንድ ሳያስተርፋ ነው ጥርግ አድርገው የሚበሉት፡፡” ይህንን ሲነጋገሩ የሰማና በአእምሮው የቀረጸው ልጅ አንድ ቀን ቂሱ በር ላይ ቆመው በር ሲያንኳኩ ሄዶ ከፈተላቸውና በሚከላተፈው አንደበቱ እንዲህ አላቸው፡፡ “እንደ አሳማ የሚበሉት ቂስ እርስዎ ነዎት?” ቂሱም በቆሙበት ድርቅ ብለው፤ “ማን ነገረህ ልጄ?” ሲሉት፤ “እማዬና አባዬ ሲያወሩ ሰምቼ ነው” አላቸውና አረፈው፡፡»

ለመሆኑ፤ ልጆቻችንን እንዴት ነው እያሳደግን ያለነው? አእምሮአቸውን በመልካም ነገር እየገነባን ነው ወይስ መልካሙን ነገር ከአእምሮአቸው እያጋባን? ከክፉ ነገር እየመለሰን ወይስ ሳናውቀው ክፉ ነገር እየከለሰን? የልጆቻችን መጀመሪያ መጨረሻውን ይወስናልና ከመጀመሪያው አንድንጠነቀቅላቸው ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ግጥምጥም፡- ልጅ በልጅነቱ ሲስተካከል ያምራል፤

ምሳሌ 23:13

ካደገ በኋላ ሊሰበር ይችላል፡፡

ምሳሌ 17:6

የእርግዝና መከላከያ ዘዴ

ሰባኪው ስለ እርግዝና መከላከያ ዘዴ ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ። «የዛሬ ቤተ ክርስቲያን ከማውገዝ ይልቅ ማስተማርን ልማዷ ማድረግ አለባት። ስለሆነም ዛሬ ግልጽ በሆነ ሁኔታ ስለ ጋብቻ እና ልጆችን መጥኖ ስለ መውለድ በግልጽ እንማራለን። ጋብቻ በመተሳሰብና በመረዳዳት አብረን የምንኖርበት ተቋም ነው። ጋብቻ ማለት የግልን ጥቅም በጋራ ጥቅም የምንለውጥበት የጋራ ስምምነት ነው። እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ አንዳንድ ትዳርን ስንመለከት ተቃራኒውን ነው የምናገኘው። ለምሳሌ፣ እዚህ ላይ ልጆችን መጥኖ ስለ መውለድ ሲነሣ ባሎች ፈቃደኛ አይሆኑም። ልጅ ባናት ባናቱ ካልተወለደ ትዳሩ ትዳር አይመስላቸውም። ይህ ደግሞ ወላጆችን በተለይም እናትና ልጆቹን ራሳቸውን ይጉዳል። ስለዚህ ትዳር የፍቅርና የመተሳሰብ ተቋም ነው ካልን፣ ለሚስትም ማሰብ አለብን እንጂ ማጎጸኗን የተከራየን ይመስል በየዓመቱ ልጅን እንድትወልድ ማስገደድ የለብንም። ደግሞ ለተወለደው ልጅ የሚገባውን አለማድረግ እኮ ኃጢአት ነውና እንጠንቀቅ። የዚህ ዘመን ልጆች በድላቸው የሚያድጉ ብቻ ሳይሆን፣ በድሎትም የሚያድጉ መሆናቸውን አንርሳ። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያንን አገልጋዮችና የሕክምና ባለሙያዎችን በማማከር የእርግዝና መከላከያ መጠቀም ጥበብ ነው እንጂ ኃጢአት አይደለም። ይህ ሆኖ ባይገኝ የወለድናቸውን ልጆች ማሳደግ አቅቶን፣ ‘ለምን ወለድከኝ’ የሚል የዘላለም ጠባሳና ወቀሳ በራሳቸው በልጆቹ ይቀርባልና እንጠንቀቅ። አገርን የሚያለሙ እንጂ አገርን የሚያወድሙ ልጆች አንውለድ።» ለዚህም ግሩም ለሆነ ምክራቸው ማጠናከሪያ ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አሥር ልጆች የወለዱ ባልና ሚስት ሌላ ተጨማሪ ልጆች እንዳይወልዱ ማቆም እንዳለባቸው ተመካከሩ። ለጊዜውም የደረሱበት የእርግዝና መከላከያ ዘዴ ለየብቻ መተኛት ሆነና ለየብቻ መተኛት ቀጠሉ። ነገር ግን አንድ ቀን ባልየው ለብቻው ተኝቶ እስከ መቼም እንደማይዘልቀው በመረዳት ቃል ኪዳንን ጥሶ ከአንደኛው ክፍል በሳሎን ቤት አቋርጦ ወደ መኝታ ቤታቸው ለመዝለቅ በዝግታ ድምፅ ተራመደ። አሥሩም ልጆች የለበሷት ብርድ ልብስ አልበቃቸው ብላ ከአንዱ ጫፍ ወደ ሌላው ጫፍ እየሳቡ ግማሹ ሲለብስ ግማሹ ባይ ሲሆን ትልቁ ልጅ በንዴት ተበሳጭቶ ቁጭ ብሎ ይህንን ሁሉ ድራማ ይመለከት የነበር ይኸው ልጅ አባቱ ወደ እናቱ እንደሚሄድ አወቀና በከፍተኛ ድምጽ ጮኾ እንዲህ አለው፡- «እኛ ብርድ ልብስ አንሶን እንገፋፋለን አንተ ሌላ ልትጨምር በደረቅ ሌሊት ታደባለህ፣ ተመለስ!» አለው።

እዎ፣ በእኛ አለማወቅና ንዝህላልነት ወይም የእርግዝና መከላከያ ዘዴ መጠቀም እንደ ኃጢአት በሚቆጥር ከቃሉ ጋር በማይሄድ አጉል መንፈሳዊነት ተሽብበን የትውልድ ተወቃሾች እንዳንሆን ልንጠነቀቅና እንደ እባብ ብልህ እንደ ርግብ የዋህ ልንሆን ያስፈልገናል። እንዲህ እንድንሆንም ጌታ ይርዳን። አሜን። ግጥምጥም፡- ማሳደግ እምችለውን ወልጄ ብነሣ፤

እኔም እድናለሁ ከትውልድ ወቀሳ።

መዘ. 127፤3
ሊሳ. 8:18

ክፍል 2

እግዚአብሔርን ስለሚያስከብር ገብረትና ፍቅር

አንድ ብር ለአንድ ወገን

ሰባዚው ስለ መስጠት እንዲህ ብለው አስተማሩ። «የመጨረሻው ጊዜ ደርሶ እኛ ወደ ጌታ ወይም ጌታ ወደ እኛ መጥቶ ወደ ዘላለሙ ቤታችን እስክንሰበሰብ ድረስ በዚህ ዓለም ላይ ስንኖር እርስ በርሳችን ተዛዝንንና ተሳስቦን ልንኖር ይገባል። ያለ ምንም ስስት ያለንን ለወገኖቻችን በማካፈል የእነርሱ ችግር ችግራችን ሊሆን ይገባል። መስጠት መንግሥት ለማይ የሚያስገባ የደገንነት ሥራ ባይሆንም፤ የዳነ ሰው ግን መስጠት ይጠበቅበታልና እንትጋ። ዛሬ ዓለም፤ «አንድ ብር ለአንድ ወገን» እያለች ሕዝብን ከረሃብ ለማትረፍ በምትረገግበት ጊዜ እያንዳንዱ ሰው አብሮ በዘመቻው ሊሳተፍ ይገባል እንጂ በስስት ቆፈን ተይዘን እኛችንን አጣምረን ከዳር ቆመን ማየት አይገባንም። የእግዚአብሔር ሰው መቼም ቢሆን ከእኔ ይልቅ ለወንድሜ በሚል መልካም አሳብ መሸቀዳደም አለበት እንጂ፤ ሁልጊዜ የማይሞላውንና እንደ መሰላል የተያያዘውን ምኞቱን ብቻ እየተከተለ በመስጠት የሚገኘውን በረከት ሊያጣ አይገባውም። ሁልጊዜም ሁሉም ሰው ራሱን ሳያስቀድም ወንድሙን ቢያስቀድም ምድራችን የረሃብ ምድር ሳትሆን የበረከትና የፈውስ ምድር ትሆናለች።» ለዚህም ግሩም ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተጠቀሙ።

«ሁለት ጓደኛዎች ምግብ ቤት ውስጥ ገብተው ምግብ አዝዘው ምሳቸውን እየበሉ ሳለ ሁለቱም በውስጣቸው አንድ ፈተና ውስጥ ገብተዋል። በቀረበላቸው ትሪ ላይ አንድ ትልቅና ትንሽም ዓሣ አብሮ ስላለ የትኛውን እንደሚወስዱ ሁለቱም ተቸግረዋል። በዚህ መካከል የትሪው እንጀራ አልቆ ዓሣዎቹ ብቻ ስለቀሩ እንደተመኘው አንደኛው ትልቁን ዓሣ ብድግ አድርጎ መብላት ሲጀምር፤ ሁለተኛው ተቆጥቶ እንዲህ ማለት ጀመረ፤ «አንተን ሁልጊዜ ታዝቤሃለሁ። ራስ ወዳድ ነህ፤ ለእኔ ብቻ ለእኔ ብቻ ነው የምትለው፤ ጓደኛህን አታስቀድምም ስስታም ነህ» አያለ የነገር ናዳውን አወረደበት። ጓደኛውም ዓሣውን መብላቱን ቆም አደረገና፤ «ቆይ እስቲ እሺ አንተ ብትሆን የትኛውን ዓሣ ነበር የምትበላው?» ቢለው፤ «ትንሹን» አለ። በዚህ ጊዜ፤ «ታዲያ ምን ያስቆጣሃል፤ የቀረውስ ትንሹ አይደለም ወይ ለምን እርሱን አትበላም?» ብሎት አረፈው።»

አዎ፤ ወገኖቹ፤ «ከእኔ ይልቅ ወንድሜ» የሚለውን ግሩም አመለካከት በተግባር እንጂ በአፋችን ብቻ አንግለጸው። ሁልጊዜም የእኛን ጥቅም ብቻ ለሚያመጣ ነገር ራሳችንን አንስጥ፤ ለባልንጀራችንም ጭምር እንጂ። እግዚአብሔርም ይርዳን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እያንዳንዱ ለራሱ የሚጠቅመውን አይመልከት፤

ለባልንጀራው ደግሞ እንጂ!!!» (ፊልጵ. 2:4)።

ግጥምጥም፡- ለእኔ ለእኔ ማለት ስስቲ ይብቃና፤

ወንድሜን ላስቀድም ልሁን ከእርሱ ጌላ።

ያዕ. 2:14-17

1ኛ ዮሐ. 3:17

አምስቱ ካልሲዎች!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ከእናንተ እያንዳንዱ የአንዱን ሽክም ይሸከም እንዲሁም የክርስቶስን ሕግ ፈጽሙ» (ገላ. 6:2)፡፡

ሰባዚው፡ «እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ሲፈጥረው እርስ በርሱ እየተረዳዳና እየተደጋገፈ ፈጣሪውን በንጹሕ፡ ግብዝነትና ከንቱ ትምክህት በሌለበት አካሏን እንዲያመልከው ነው፡፡ እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ ዛሬ ግን እየኖርን ያለነው ምናልባት ከዚህ የራቀ ይሆን? እርስ በርሳችን እንደ ቃሉ ፍቅር ሊኖረንና ልንተሳሰብ ይገባል፡፡ ሰውን ማትረፍ የሚቻለው በፍቅር ሥራ ነውና? ይህንን ከማድረግ አንጉደል፡፡ ክርስቶስ እኛን ገንዘቡ ያደረገን ራሱን በመሠዋት የፍቅር ሥራ በመስቀል ላይ ሠርቶ ነውና እኛም የእርሱን ፈለግ ተከትለን ዋጋ በመክፈል ወንድማችንን ገንዘብ ማድረግ እንድንችል ጌታ ይርዳን» ለሚለው መልእክታቸው በወጣትነት ዘመናቸው የገጠማቸውንና በድል ያለፉትን ታሪክ እንዲህ ብለው ተናገሩ፡፡

«ትዳር ከመመሥረታችን በፊት የቤት ኪራይ እንዲቀንስልን ሦስት ጓደኛዎች አብረን በጋራ ቤት ተከራየን፡፡ በጥሩ ሁኔታ እየኖርን ሳለ በመካከላችን ግን አንድ ችግር እየጎላ መጣ፡፡ ከሦስታችን አንደኛው ወንድም ካልሲውን አያጥብምና ቤቱ መሸተት ልማዱ ሆነ፡፡ አምስት ካልሲዎች ስላሉት በየተራ ያደርጋል፤ አንዱ ሲቆሽሽ ከአልጋው ሥር ይወረውርና ሌላውን ያደርጋል፡፡ እንዲህ እያለ የአምስቱን ካልሲዎች ዙር ሲጨርስ የመጀመሪያው ካልሲ ደርቆ ይጠብቀዋል፡፡ እንደገና ሳይታጠብ ለሁለተኛ ዙር ይደረጋል፡፡ እንዲህ እያለ አምስቱንም ካልሲ ያደርጋል፡፡ በአጭሩ እኛ ቤት ሰው ሲመጣ ከሞተ ከአንድ ሳምንት የሆነው ድመት ያለ ይመስላል - ግማቱ፡፡ በዚህ ጊዜ ሁለታችንም ተማክርን፡፡ «ጥለነው ወጥተን ሌላ ቤት ብቻችንን ከምንከራይ እና ወንድማችንን ከምናጣው ለምን ካልሲውን እናጥብለትም» ተባባልን፡፡ ማታ እርሱ ከተኛ በኋላ የመጥረጊያ ጉራጅ እንጨት ይዘን ከአልጋው ሥር ያሉትን ካልሲዎች ከየአድራሻቸው ከለበሰብን በኋላ አጥብን ውጭ አለጣን፡፡ ጠዋትም እርሱ ሳይነሣ አምስቱንም ካልሲዎች ራሱን አጠገብ ያሉቸው ጠረጴዛ ላይ አስቀመጥን፡፡ እርሱም ከመኝታው በሚነሣበት ጊዜ ሁሉም ካልሲዎች «ዜግነታቸውን ቀይረውና» አምርባቸው ተመለከተና ምንም ሳይናገር አራቱን ሳጥኑ ውስጥ ከቶ፤ አንዱን አድርጎ ሄደ፡፡ ማታ ከሥራ ሲመጣ የመጀመሪያ ተግባሩ ካልሲውን አውጥቶ ማጠብ ሆነ፡፡ እንዲህ አድርገን ወንድማችንን ገንዘብ አደረግነው፡፡ በቤታችንም በጥሩ መጓዛ በእረፍት መኖር ጀመርን፡፡»

አዎ ወገኖቼ፤ ወገናችንን ገንዘብ ማድረግ የምንችለው እርሱን ከነሸክሙ በመግፋት ሳይሆን ዋጋ ከፍለን ዝቅ ብለን ሸክሙን፤ ችግሩን፤ ረሃቡን በመጋራትና በማገዝ ነውና ይህንን እንድናደርግ ጌታ ይርዳን፡፡ ግጥምጥም፡- ይልቁን ልሽከም የወንድሜን ሽክም፤

በጉድፋ ምክንያት ዓይኑን ማውጣት ላቁም፡፡

ዮሐ. 13:34-35፤ 15:12

ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራል!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው» (1ኛ ዮሐ. 1:3)።

መጋቢው፡ «እግዚአብሔር ሲፈጥረን በኅብረት፤ በመስማማትና በአንድ ልብ ሆነን እንድናመልከውና እንድናገለግለው ነው እንጂ፤ በተለያዩ በራሳችን ሥጋዊ ምክንያቶች ተለያይተን የጎሪጥ እየተያየን እንድንኖር አይደለም። ዛሬ ሰይጣን የተባረከውን ኅብረታችንን ለማፍረስ ብዙ መንገዶችን እየተጠቀመ ነው፤ ቋንቋችንን፤ ስማችንን (ዝናችንን)፤ ውበታችንን፤ ዘራችንን፤ አገራችንን ሁሉ አጉልቶ በማሳየት ለዚህ ዋጋ ለሌው ግሳንግስ ነገር ዋጋ ሲያስከፍለን ይታያል። በዚህ እግዚአብሔር አይከብርምና ሰውን ሁሉ በክርስቶስ አውቀን ክብራችንን፤ ዝናችንን፤ ቋንቋችንን እና ቤተ ክርስቲያንን ሁሉ ለእግዚአብሔር በማስገዛት በኅብረትና በፍቅር ልናመልከውና ልናገለግለው ያስፈልጋል። በቀጣዩ ሕይወታችን የእኔነትን መንፈስ አስወግደን በጋራ እየገፋ ያለውን፤ አገሪቱን ድንበራችንን በራሱ ለማድረግ ሌት ተቀን በዐመፅ አሠራሩ ደፋ ቀና የሚለውን ጠላታችንን ልንመክትና ብሉም ልናጠፋ ይገባናል» ለሚለው መሠረታዊ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«ሰባት ልጆች ያሏቸው አንድ አባት በሞት አፋፍ ላይ ሆነው ልጆቻቸው ሁሉ እያንዳንዳቸው አንድ አንድ አርጨጫ ይዘው እንዲመጡ አዘዙ። ከመጡ በኋላ ሁሉም ያመጡትን አርጨጫ በአርሳቸው ፊት በጉልበታቸው እንዲሰብሩ አዘዙ። ሁሉም የራሱን ሰበረ። እንደገናም ሌላ ሰባት አርጨጫ እንዲያመጡ አዘዙ። አርጨጫ ማመላለስ ሊሞት ለሚያጣጥር ሰው ጥቅሙ ምን እንደሆነ ምሥጢሩ ባይገባቸውም፤ አሁንም የአባታቸውን ፈቃድ ለመመላት ሄደው አመጡ። አሁን አባታቸው እንዲህ አሉአቸው። «ሰባቱንም በአንድ ላይ እሠሩና አንዳችሁ በጉልበታችሁ ለመስበር ሞክሩ።» እንደተባለው ለማድረግ ሞክሩ፤ ግን መስበር አልቻሉም። በዚህ ጊዜ አባታቸው፤ «እያችሁ፤ ልጆቼ ለእናንተ ያለኝ የመጨረሻ የኑዛዜ ቃል ይህ ነው። ጠላትን በተናጠል ማጥቃት አትችሉምና ኅብረት ይኑራችሁ። ልጆቼ ስሙ፤ ጉንዳን ከተባበረ ወንዝ ይሻገራልና ተባበሩ፤ ተያያዙ፤ ተዋደዱ፤ ተጠያዩቱ፤ ተነፋፈቁ፤ ያን ጊዜ በጠላት ወረዳ ላይ የበረታችሁ አሸናፊዎች ትሆናላችሁ።»

አዎ፤ እኛም ሰው ከሰው ሳንለይና ሳንለያይ ሰው ሁሉ በውስጡ የእግዚአብሔር እስትንፋስ እንዳለበት ተረድተን፤ ለዚህም ሰው እግዚአብሔር ቋንቋውን እና ዝርያውን የሰጠው ለመግባቢያና ለመለያ መሆኑን አውቀን ቤተ ክርስቲያን ከቤተ ክርስቲያን ጋር ተቀራርበን፤ መሪ ከመሪ ጋር ተያይዘን በኅብረትና በአንድነት እግዚአብሔርን ልናገለግል ይገባናል። ይህ ከሆነ ሽንፈት ለጠላት፤ ድል ለሕዝቡ ይሆናል። ቀሪው ዘመናችን የኅብረት፤ የአንድነትና የፍቅር ይሁንልን። አሜን!

ግጥምጥም፡- በኅብረት ለኅብረት ለፈጠረኝ ጌታ፤

ራሴን ላስገዛ፤ ለምን ልንገላታ።

ዮሐ. 3:17-11

ፊልጵ. 2:1-2

ፍቅር እውር ነው

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ወዳጅ በዘመኑ ሁሉ ይወድዳል» (ምሳሌ 17:17)፡፡

የታደሙት ሰዎች አዳራሾችን ግጥም አድርገው ሞልተውታል፡፡ ከፊት ለፊት ከሰባኪው ትይዩ የዕለቱ ሙሽሮች በክብር ልብሳቸው ተሰይመው፤ በሚዜዎቻቸው ታጅበው ጎልተው ይታያሉ፡፡ የዕለቱም ሰባኪ ከፍ ባለ ድምፃቸው እነርሱንና ጉባኤውን ከእግዚአብሔር ቃል ያስተምራሉ፡፡ «ፍቅራችሁ ጊዜያዊና ወረት የዳሰሰው አይሁን፡፡ እውነተኛ ወዳጅ በሁኔታዎች አይለወጥም፡፡ ዛሬ ብዙ ሰዎች ፍቅራቸው ከሚጠፋ ነገር ጋር የተያያዘ ነው፡፡ የሚጠፋው ነገር ሲጠፋ ወዳጅነታቸውም ይጠፋል፡፡ ዛሬ ከአንዱ ወዳጅነት ይጀምራሉ፤ ነገ አቋርጠው ወደ ሌላው ይሄዳሉ፡፡ ይህ ደግሞ ኃጢአት ነው፡፡ ፍቅራችሁ እስከወዲያኛው ይዘለቅ» እያሉ ያስተምራሉ፡፡ ይህንን ትምህርት በምሳሌ አስረግጠው ሊናገሩ እንዲህ ይሉ ነበር፡፡

«በአንድ አካባቢ ወ/ሮ አየለች የሚባሉ ሴት አራት ፎቅ ያለው ቤት ጀመሩና እስከ አራተኛ ፎቅ ድረስ ለመጨረስ የገንዘብ አቅማቸው ስላልፈቀደ ኮለሙን (ምስሶዎቹን) ብቻ አቁመው ተዉት፡፡ ለረጅም ዓመታት ሳይሠራ በመቅረቱ በአካባቢው ሕዝብ ዘንድ የታወቀ ሆነ፡፡ እንዲያውም ይባስ ብሎ ነዋሪው እርስ በርስ ላለመከዳዳት ቃል ኪዳን ሲገባባ አንዱ የአንዱን እጅ ይይዝና፤ «እንደ አየለች ፎቅ ጀምሮ ያስቀረኝ አልክድህም» እያለ መማያ አደረገው፡፡»

አዎ፤ እኛስ ዛሬ ከአንዷ ጋር ጀምረን ዓመት ሳይሞላ ነገ ከሌላዋ ጋር እያልን «እንደ አየለች ፎቅ» ጀምረን የተውነው ብዙ የፍቅር ዕዳ ይኖርብን ይሆን? እንመለስ ወይም ይህንን ሥራችንን እንተው፡፡ እውነተኛ ፍቅር ሙሉና ዘላቂ ነው፤ ጎደሎ አይደለም፡፡ «ፍቅር እውር ነው» እንደሚባለው ሳይሆን ፍቅር ዐይናማና ሙሉ ነው፡፡ ሁኔታን አይቶ አይለወጥም፤ ወይም በሁኔታዎች አይቀየርም፡፡ ፍቅር የራሱን አይፈልግም፡፡ በግብዝነትና በወረት የታጀበን ፍቅር አስወግደን በእውነትና በንጹሕ ልብ እርስ በርሳችን ተዋደን እውነተኛ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር መሆናችንን ለዓለም በመመስከር ዘመናችንን እንድንፈጽም ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ግጥምጥም፡- ፍቅር ዕውር ነው ለምን ትላላችሁ፤

ፍቅር ዐይናማ ነው እዩ አስተውላችሁ፡፡

ሉቃ. 10:29-37
1ኛ ቆሮ. 13:4-8
ዮሐ. 13:35

ከእኔ በላይ ላሳር

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እንደ ተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ ስጦታ አለን...»
(ሮሜ 12:6)

በየዓመቱ ቤተ ክርስቲያኒቱ ለአገልጋዮች በምታዘጋጀው የአገልጋዮች የትምህርት ጊዜ ላይ ተገኝተው መጋቢው እንዲህ እያሉ ማስተማር ጀመሩ:- «አገልጋዮች በተሰጠን ጸጋ መሠረት እያገለገልን የሌላውንም ጸጋ ልናከብር ይገባናል እንጂ በቅንኦትና በምቀኝነት የሌላውን ጸጋ ማንቋሽሽ የለብንም። ጌታ ለሁላችንም የተለያዩ ስጦታ የሰጠው ለቤተ ክርስቲያን ጥቅምና ክብር እንጂ ለራሳችን አይደለምና ክብር ለራሳችን በመውሰድና በመኮፈስ ከእኔ በላይ ላሳር ማለት የለብንም። በሁሉም ሰዎች ላይ እግዚአብሔር የሚጠቅም የጸጋ ስጦታ እና ብቁ ችሎታ ሰጥቷልና በየትኛውም ሰው ይሁን በየትኛውም የጸጋ ስጦታ አገልግሎት ይህኛው ከዚህኛው ይበልጣል፤ ያንላል የምንለው መኖር የለበትም።» ለዚህ ግሩም ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«አገርን በመጎብኘት ላይ ያሉ አንድ ፈላስፋ ትልቁን ወንዙ በጀልባ እያሻገራቸው ላለው ገበሬ እንዲህ እያሉ ጥያቄ መጠየቅ ጀመሩ። «እኔ የታወቅሁ ፈላስፋ ነኝ፤ ብዙ ታዋቂነት በዚህች ዓለም ላይ አለኝ፤ ብዙ ሥራዎችንም በችሎታዬ ሠርቻለሁ። ለመሆኑ አንተ የምትታወቅበት ሥራ ምንድን ነው?» ቢሉት፤ «ምንም» አለ። «የእድሜህን ግማሹን አልኖርክም» አሉት። አሁንም ሌሎችም የተለያዩ ጥያቄዎችን ጠየቁት፤ እርሱም ምንም እንዳልሠራ በነገራቸው ጊዜ ሁሉ እየደጋገሙ በተከታታይ፤ «የዕድሜህን ግማሹን አልኖርክም» እያሉ ሲሉት መጨረሻ ላይ ተበሳጩና ከወንዙ መሐል ላይ እንዳሉ እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው፤ «ጌታዬ፤ አሁን ለምሳሌ ከፊታችን ይህችን ጀልባ ሊገለብጥ የሚችል ማዕበል እየመጣ ነው። እኔ ዋና እችላለሁ፤ ለመሆኑ እርስዎስ ዋና ይችላሉ?» አላቸው። በዚህ ጊዜ ፈላስፋው እያፈሩና እየተደናገጡ፤ «አልችልም» አሉት። ገበሬውም በመደሰት፤ «በቃ ከእንግዲህ በኋላ የዕድሜዎን ግማሹን አልኖሩትም» ብሎ መለሰላቸው ይባላል።»

አዎ፤ አንዳችን ውስጥ የሌለው ስጦታ በሌላችን ውስጥ አለና እየተደጋገፍንና እየተመካከርን በቀና እና በመቀባበል መንፈስ እናገልግል እንጂ እርስ በርሳችን እየተነሣሣንና እየተቀናናን በከንቱ አንመካ። ይልቁንም በትሕትናና በተዋረደ መንፈስ የስጦታውን ባለቤት እግዚአብሔርንና የእርሱን ሕዝብ እንድናገለግል ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ስጦታው የእግዚአብሔር መሆኑን አውቁ፤

ከወንድሜ ጋራ ልኑር ተጠንቅቁ።

ሮሜ 12:3-5

ሮሜ 12:10

ወንደላጤውና ድመቷ

ለባዚው፡ «መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ያለ የእግዚአብሔር ሰዎች ሁላችን ሁሉን እንመረምራለን እንጂ በማንም እንመረመርም። ስለሆነም በዚህ ምድር ላይ በሕይወታችን ላይ በሚገጥሙን መስናክሎች ወይም አለመሳካቶች ላይ የእግዚአብሔር የመጨረሻው ፈቃዱ ምንድን ነው ብለን መመርመር፤ መጸለይ እና ማስተዋል አለብን እንጂ ገና ከመጀመሪያው ተስፋ ቆርጠን መቆዘም የለብንም። ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ፈቃድ ከደረሰብን ክፉ ነገር ባሻገር መልካም ነገር እንዳለ እናስብ። ከኑኃሚን ኪሣራ ሩት እንደ ወጣች ሁሉ፤ ከእኛም ኪሣራ (ጉዳት) መልካም ነገር ይገኛል። እግዚአብሔር በመጀመሪያ መጨረሻውን ያውቃልና ሁልጊዜ በደረሰብን ነገር ሁሉ እናመስግን እንጂ አናጉረምርም፤ በመጨረሻው ፈውስ፤ በረከት፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ጸጥታና ሕይወት ነውና» ለሚለው ግሩም ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

የገናን በዓል ለማክበር ሁሉም ሰው ከቤተሰቡ ጋር ምንም ሳይጎድል ቤቱን ሞቅ አድርጎ ለመዋል በጉን፤ ዶሮውንና፤ ቅርጫውን ለማስገባት ይሯሯጣል። አንድ ትዳር ያልመሠረተ ወንደላጤም እኔስ ከማን አንሹ በማለት ቅርጫ ገባና ሥጋውን በዘንቢሉ ወደ ቤቱ ይዞ ገብቶ አንድ ሙዳ ጠብሶ ለመብላት መክተፊያው ላይ አስቀምጦ ቢላዋ ለማምጣት ወደ ጓዳ ሲገባ፤ እንዲት ድመት ገብታ ያንን ሙዳ ሥጋ በአፈር ላይ እየጎተተች ወደ ውጭ ይዛ ትወጣለች። ወንደላጤው ቢላዋ ይዞ ከጓዳ ሲወጣ ሙዳ ሥጋው የለም። ወደ ውጭ ሲመለከት ድመቷ ትጎትታለች። በጣም ተበሳጭቶ በያዘው ቢላዋ የዘራችውን ሊያሳጭዳት ተከትሎ ሲሮጥ ሥጋውን ይዛ ጢሻ ውስጥ ገባች። በዚህ በጣም ተናዶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፤ የቤቱ ጣራ እንዳለ ተደርምሶ ቤቱ ወድቋል። በዚህ ጊዜ ወንደላጤው የቤት ፍርስራሽ ተጭኖት ታፍኖ አለመሞቱን እያሰበ እንዲህ አለ። «ለካ አምላኬ ድመት ልኮ ሥጋዬን ያስወሰደው፤ እኔን ከቤት አውጥቶ ሥጋዬን ለማዳን ነው» ሲል አምላክን አመሰገነ።

አዎ! ሁልጊዜ የነገሮቻችን መጀመሪያና መጨረሻ አንድ አይሆንምና እናስተውል። እግዚአብሔር በራሳቸው በጎ ያልሆኑትን ነገሮች ሁሉ ለበጎ መለወጥ ይችላልና አሁን ያለንበትን መጥፎ ሁኔታ እግዚአብሔር መጨረሻውን ወደ መልካም ያመራና በረከት ያለበት ያደርገዋልና እርሱን እንጠብቅ። ይህንንም እንድናስተውል እግዚአብሔር በጸጋው ይደግፈን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እለጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም» (ኤር. 29:11)።

ግጥምጥም፡- አምላኬን ልጠብቅ ምንም ነገር ቢሆን፤

እንደ መጀመሪያው መጨረሻው አይሆን።

ኢዮብ 42:2
መዝ. 107:13

ሠላሳ - ሁለት ጥርስ

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «በሁሉ አመስግኑ! ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነው» (1ኛ ተሰ. 5:18)።

መጋቢው፤ «የእግዚአብሔር ፈቃድ ለእኛ ምንድን ነው? ብለን ስንጠይቅ፤ ቃሉ «በነገር ሁሉ እያመስገናችሁ እንድትኖሩ ነው» የሚል ግልጽ የሆነ ምላሽ ይሰጠናል። የእኛ ተግባራዊ ምላሽ ታዲያ በነገር ሁሉ ከማመስገን ይልቅ ማጉረምረም ይሆን? ሰይጣን፤ ከሆነልን ይልቅ የሆነብንን አጉልቶ ያሳየንና ከምስጋና ይልቅ አጉረምራሚዎች እንድንሆን ያደርገናል። የእግዚአብሔር ቃል ግን፤ «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ» (ፊልጵ. 4:6) ይላል። ወገኖቹ፤ እግዚአብሔር የሚፈልገው ትውልድ ሲሆንለት ብቻ ሳይሆን ሳይሆንለትም የሚያመስግን፤ ሲሞላ ብቻ ሳይሆን ሲጎድልም የሚያመስግን፤ በነገር ሁሉ በምስጋና የተሞላን እንጂ በነገር ሁሉ በማጉረምረም የተሞላን አይደለምና እስኪ ለምስጋና እንነሣ። በምስጋና ድል ይገኛል። የሚያመስግን ሕዝብ ሩጫውን ይጨርሳልና በነገር ሁሉ ጌታ ሁላችንንም አመስጋኞች ያድርገን» ለሚለው ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከሠላሳ ሁለት ጥርሳቸው ሁለት ጥርስ ብቻ የቀራቸው አሮጊት በአንድ የጸሎት ፕሮግራም ላይ ከጎኑ ቁጭ ብለው ሲያመስግኑ የሰማቸው ወጣት ከጸሎቱ ፕሮግራም በጋላ፤ «እኔ ሠላሳ ሁለቱም ጥርሴ ግጥም ብሎ እያለ አንድ ቀን ትዝ ብሎኝ አመስግኜ አላውቅም! እርስዎ ግን ሠላሳውን አጥተው በሁለቱ ብቻ የሚያመስግኑበት ይህ ምሥጢር ምንድን ነው?» ሲል ገርሞት ጠየቃቸው። አሮጊቷም እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ «ልጄ፤ እኔ የማመስግነው እኮ ሁለት ጥርስ ስላለኝ ብቻ ሳይሆን፤ መንከስ እንዲችሉ አንዱን ከላይ አንዱን ከታች ስላደረገልኝም ጭምር ነው» ብለውት አረፉ።

አዎ፤ ወገኖቹ ሆይ፤ እግዚአብሔርን በነገር ሁሉ እናመስግን ካልን ያለንን እንቁጠር፤ በሁሉም እርሱን እናመስግን። አሁን የሆነውን የሆነው ከጌታ ምሕረትና ጥበቃ፤ ከቸርነቱም የተነሣ ነውና በነገር ሁሉ እርሱን አመስግንን ጠላትን ማሳፈር እንድንችል ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም:- ሲሞላ ማመስገን ሲጎድል ማማረር፤

ይበቃል ይቋረጥ እንዲህ ያለ ነገር።

መዝ. 92:1

መዝ. 118:1

ለእግዚአብሔር ስለ መኖር

የጋለሞታ ልብስ

ሰባኪው: «ዛሬ የምናገረው መልእክት ለምንሰማው? ለምናየውና ለምናደርገው ነገር ሁሉ ጥንቃቄ እንድንወስድ ነው። ጋጢአት በዓይንና በጆሮ ገብቶ ነውና ልብን የሚለውጠው? በየቀኑ ለምንሰማውና ለምናየው ልንጠነቀቅ ይገባል። ሔዋን ፍሬው ለመብላት እንደሚያስገመጅ አይታ ነው በጋጢአት የወደቀችው። ጻዊት ቤርሳቤህ ስትታጠብ አይቶ ነው በጋጢአት የወደቀው። ስለዚህ እኛም ሆንን ቤተሰቦቻችን ለምናየውና ለምንሰማው ልንጠነቀቅና ልናስጠነቀቅ ይገባል። የማየትና የመስማት ጋጢአት ወደ ተግባር ለመውሰድ ኃይል አለው። በተለይም በአሁን ሰዓት ሰይጣን ክርስቲያኖችን እየጣለ ያለው በዝሙት ነው። ለዚህ የሚጠቀምበት አቋራጭ መንገዱ የዝሙት ፊልም በማሳየት እና የጋለሞታ ልብስ በማልበስ ነውና እኛም ሆንን ልጆቻችን የምናያቸውን ፊልሞች እንመርምር። በተለይ እግዚአብሔር የሰጠንን ልጆች እንደ እግዚአብሔር ቃል ቀርጾ አሳድጎ ለእግዚአብሔር ሠራተኞች እንዲሆኑ የማብቃት ኃላፊነት አለብንና። ወላጆች ልጆቻችንን ብዙ አንራቅ፤ የሚያነቡት፤ የሚያየትና የሚሰሙት ሁሉ ጽድቅን የሚያሳይ መሆኑን እንይ፤ እናሳይ፤ እንመርምር፤ ካልሆነም እንመለስ። በአጠቃላይ ሰይጣን ዛሬ እኛን ወደ ጋጢአት ለማስገባት ቴክኖሎጂውንም እየተጠቀመ ነውና የምናየውን ቴሌቪዥን፤ የምናነበውን ጋዜጣ፤ የምንላላክበትን ኢንተርኔት እና የምንሰማውን ሬድዮ ሁሉ ልንመረምር ይገባል። ፍሬውንም ከገለባው ለይተን ልንወስድና በሕይወታችን እግዚአብሔርን ልናከብር ይገባል» ለሚለው የጊዜው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«አድሜያቸው ከመግፋቱ የተነሣ አቤት የዋሉትን እናቴን ማገላበጡ፤ ማውጣት ማግባቱ፤ ማቅናት ማስተኛቱ እጅጉን አድክሞታል። ብቻውንም ስለሆነ በጣሙን አሰልችቶታል። ታዲያ በዚህ ሁኔታ እያለ አንድ ሰው ሊፈትነው ወደ እርሱ መጣና፤ “እናትህን ትሸጣለህ ወይ?” ብሎ ጠየቀው። በጣም የደነገጠውም ልጅ፤ “እናቴን ያሳደገችኝ! ምን ዓይነት ሰይጣን ነህ? በል ሂድ ከአጠገቤ” ይልና ያባርረዋል። ትንሽም ሲያስብ ሲያሰላስል በጆሮው የሰማው ቃል ወደ ልቡም ሄደና ይስተናገድ ጀመረ። ገንዘብ ካወጣች ለምን አትሸጥም አለና ሮጦ በመከተል ሰውዬውን ጠርቶ፤ “ለመሆኑ ስንት ታወጣለች?” ብሎ ጠየቀ።»

እዎ! የምናየውና የምንሰማው ቃል ውስጣችን ገብቶ የመለወጥ ኃይል አለውና ለምንሰማውና ለምናየው ሁሉ አብዝተን ልንጠነቀቅ ያስፈልጋል። ጌታም ለሁላችን ማስተዋሉን ይስጠን።

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ልጅ ሆይ፤ ወደ ጥበቤ አድምጥ ጆሮህን ወደ ትምህርቱ መልስ።» (ምሳሌ 5:1)

«ከዓይኔ ጋር ቃል ኪዳን ገባሁ»
(ኢዮብ 31:1)

አልማዝ ባለጭራ

መጋቢው፡ «በምድር ላይ ብንኖርም የተጠራነው 'የሰማያዊ ኑሮ' እንድንኖር ነው እንጂ የምድራዊ ኑሮ እንድንኖር አይደለምና እግዚአብሔርን የማያስከብሩ ምድራዊ ምኞቶቻችንን ልንገድል ይገባል። ዛሬም በምድራችን ኤች አይ ቪ/ ኤድስ፣ ሳርስ፣ አልማዝ ባለጭራ እያልን ስም የምንሰጣቸው ወረርሽኞች ሁሉ የመጡብን ክፉ ምኞቶቻችንን ማለት ዝሙትን፣ ርኩሳትን፣ ጣዖት ማምለክን፣ ሌሎችንም ስለአልገደልንና በንጽሕናና በቅድስና ስሙን ከሚጠሩት ጋር ስለአልተባበርን ነው። ስለዚህ ዛሬ መልእክቴን የምትሰሙ እናንተ ሁላችሁ አሮጌውን ማንነታችንን ወይም አሮጌውን ሰው አስወግደን አዲሱን ማንነታችንን እርሱም ክርስቶስን እንልበስ። እግዚአብሔር «ግደላቸው»፣ «አጥፋቸው»፣ «ምታቸው» ያለንን የማይጠቅሙንን ባሕርይዎች ሁሉ ሙሉ በሙሉ እናጥፋ እንጂ እየቀናነስን አናድርግ። ፈጽሞ መግደል ያለብንን አሁኑኑ እንግደል።» ይህንን መልእክት ላዘጋጅ አንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተፈጸመ ድርጊት ትዝ አለች።

«ጊዜው የፋሲካ ሰሞን ስለሆነ ቤተ ክርስቲያኒቱ በውስጧ ለሚገኙ ችግረኞች በሬ ገዝታ ሥጋ ለማከፋፈል አስባለች። በዕለቱም የቤተ ክርስቲያኒቱ አገልጋዮች ይህንን ኃላፊነት ይወስዱና በሬው ተጥሎ ይታረዳል። ነገር ግን በሬውን የሚያርዱ አራጆች ብዙ ልምድ የሌላቸው ኖሮ፣ ታርዷል ተብሎ የተገመተው በሬ ለካ ጉሮሮው አልተቆረጠም ነበርና ድንገት ተነሥቶ ደሙን እያዘራ በግቢው ውስጥ መሮጥ ጀመረ። በዚህ ጊዜ አገልጋዮች ሁሉ እየተከተሉ «በኢየሱስ ስም! በኢየሱስ ስም» እያሉ መገሠጽ ጀመሩ።»

አዎ ወገኖቼ፣ መጀመሪያውኑ መግደል ሲገባን የእኛን ኃላፊነት ሳንወጣ የጌታን ስም ለመጥራት አንቸኩል። ጌታ በቃሉ በምድር ያሉ ምድራዊ ብልቶቻችሁን ግደሉ ነው ያለው እንጂ እኔ እንድልላችኋለሁ አላለምና የእኛን ድርሻ እንወጣ። አራጆቹ በያዙት ቢላዋ በሬውን እስከ መጨረሻው ማረድና መግደል እንደ ነበረባቸው ሁሉ፣ እኛም በተሰጠን ቃል፣ በመንፈሱና በጸሎት እግዚአብሔርን የማያስከብረውን በውስጣችን ያለውን ዓለማዊ ባሕርያችንን አንድገድል ጌታ ይርዳን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እንግዲህ በምድር ያሉ ብልቶቻችሁን ግደሉ እርሱም ዝሙት፣ ርኩሳት ፍትወት፣ ክፉ ምኞት፣ ጣዖትን ማምለክ የሆነ መስምጀት ነው» (ቆላ. 3:5)።

ግጥምጥም፡- «በምድር ላይ ኖራ ምድራዊ እንዳልሆን፤
አዲሱን (ሰዊ ልላበስ) ላውልቅ አሮጌውን።

ቆላ. 3:8-9

ኤፌ. 5:3

ሴትን ክጃለሁ!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «አኔም አልፈርድብሽም፤ ሂጂ፤ ከአሁንም ጀምሮ ደግመሽ ኃጢአት አትሥራ» (ዮሐ. 8:11)።

ሰባኪው፤ «ዛሬ ሕይወታችንን እያቀጨጨ ያለው ምንድን ነው? ለሚለው የብዙዎቻችን ጥያቄ ምላሹን ይገዢ መጥቻለሁ። ይኸውም ለዚህ ያበቃንን ኃጢአት ከሥር ከመሠረቱ መንግሉ በማውጣት መካድ ነው። በሚቀጥለው አዲስ ዓመት እንዲህ እሆናለሁ ወይም አደርጋለሁ ብለን አዲስን ነገር ለእኛና ለቤታችን ተመኝተን አዲሱ ዓመት አሮጌ ሆኖ ሲያልቅ ግን ምኞታችን ሁሉ የውኃ ሽታ ሆኖ እንዳምናው ዘንድሮም ሕይወታችን ያው የሆነው ለምንድን ነው? የልምምድ ኃጢአታችንን እስከ መጨረሻው ስላልካድን ነው፤ ወይም ስላልወቅን ነው፤ ወይም ብንክድም ከሀደቱ ክልብ አልነበረምና ተመልሰን በዚያው ኃጢአት ተይዘን ነው። ወገኖች፤ ዛሬ በዕለት ተዕለት ኑሮአችን በጌታ ፊት ስንንዝ «ምንም አይደለም» እያልን የምንሠራቸው ጥቃቅን ኃጢአቶች ሁሉ በጌታ ፊት ጎልተው ሕይወታችንን እያቀጨጨቴ፤ እንደ ምስጥ ውስጥ ውስጡን እየበረበሩን ይገኛሉና ጥቃቅኑን ቀበሮዎች አጥምደን በመያዝ አላሳድገንና ከጌታ ጋር አላገናኘን ያለውን አንቆ የያዘንን የልምምድ ኃጢአታችንን አሁን ልንክደው ይገባል» ለሚለው መሠረታዊና ግሩም ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«ቤተ ክርስቲያኒቱ ባዘጋጀችው ዓመታዊ ታላቅ የወንጌል ስርጭት ኮንፈረንስ ላይ የደገንነት የወንጌል ስብከት ሰባኪው ከሰበክ በኋላ ጥሪ ሲያቀርቡ፤ «ዛሬ ለመጀመሪያ ጊዜ የመጣችሁ ብትኖሩ ከዘላለም የገሃነም እሳት መዳን የሚቻለው ስለ እኛ በሞተው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ነውና አሁን እጸልይላችኋለሁ፤ እየተነሣችሁ ወደ ፊት ኑ» አለ። በዚህ ጊዜ አንድ ሰው በፍጥነት ከመቀመጫቸው ተነሥተው ወደ ሰባኪው መጡ። ሰባኪውም፤ «እኔ የምለውን ከእኔ ቀጥለው በማለት ንስሐ ይግቡ» ብሏቸው እንዲህ እያለ ቀጠለ። «ጌታ ኢየሱስ ሆይ»፤ «ጌታ ኢየሱስ ሆይ»፤ «አንተን አምናለሁ።» «አንተን አምናለሁ።» «ዓለምን ክጃለሁ፤» «ዓለምን ክጃለሁ፤» «ሰይጣንን ክጃለሁ፤» «ሴትን ክጃለሁ፤» በዚህ ጊዜ ሰባኪው «ሰይጣንን ክጃለሁ በሉ ነው ያልኩት እንጂ ሴትን ክጃለሁ አላልኩም» ቢላቸው። «እባክህ ተወኝ፤ በዝሙትዎ ቆላልፋ ከጌታዬ ጋር አላገናኝ ያለችኝን ጠላቴን እኔ አውቃለሁና ጸሎትህን ቀጥል» ብለውት አረፉ።»

አዎ ወገኖቼ፤ ሁሉ ጊዜ ሕይወታችንን እያቀጨጨ አላሳድግ ያለንንና ከጌታችን ጋር ያለንን ኅብረት የሚያሻክርብንን የልምምድ ኃጢአት ማወቅ አንድ ድል ነው። ዛሬ ለዘላለም እንካደው። ውሻ ወደ ትፋቱ እንደሚመለስ ደግመን እንዳናደርገው አምላክ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የልምምድ ኃጢአት ሕይወቴን ጎድቶታል፤

ክጃለሁ ከእንግዲህ አምላኬ አይቶታል።

ሉቃስ 3:7-9

ያዕ. 5:16

ክፍል 5

ሰለ እግዚአብሔር አዳኝነት

ሰይጣንን በቆመጥ

የቃል ጥቅስ፡- «እነሆም፤ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትሰጡ ድረስ በእየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» (ሉቃ. 24:48)።

ሰባኪው፤ «ማንም ሰው ከላይ በሚያገኘው በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል እንጂ ከታች በሚያገኘው የሥጋ ኃይል ሰይጣንን ሊያሸንፍና በአገልግሎቱ የተሳካለት ሊሆን ፈጽሞ እንደማይችል አገልጋዮች ሁላችን ይህንን ማወቅና ለዚህም መገዛት አለብን። ለዚህ ነው ቃሉ፤ «ማንም ሰው ሲያገለግል እግዚአብሔር በሚሰጠኝ ኃይል ነው ይበል።» (ሉቃስ 17:10) ተብሎ የተጻፈው። ደቀ መዛሙርት ከሰማይ ጌታ በላከላቸው ኃይል ሮጡ፤ ግን አልደከሙም፤ ተፍገመገሙ፤ ግን አልወደቁም፤ ወንጌልን ሰበኩ፤ እስከ ሞት ድረስም የታመኑ ሆኑ። እኛስ ዛሬ የምናገለግለው በሚን ኃይል ነው? በማንክ እውቀት ነው? መማር፤ ማወቅና የብዙ ዲግሪዎች ባለቤት መሆን ግሩም ነው። ነገር ግን እነዚህን ሁሉ ለእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል ካላስገዛን ውጤቱ ያማረ አይሆንም። ለእኛ ለክርስቲያኖች ያለን ጠላት በሥጋ ኃይል የሚረታ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚሸነፍ መሆኑን ማወቅ በራሱ ድል ነው።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በከተማው አምብርት ባለው ስቴዲዮም ላይ ታላቁ ኮንፈረንስ መካሄዱን ቀጥሏል። መዘምራት ከዘመሩ በኋላ ሰባኪውም በጌታ ድንቅ ኃይል ስብከታቸውን ሰበኩ። በመጨረሻም የደጎንነት ጥሪ ካደረጉ በኋላ ለበሽተኞች ሊጸልዩ በሽተኞች መፈወስ ጀመሩ። አጋንንት ከያሉበት እየሮኹ መውጣት ጀመሩ። ስቴዲዮሙ በቅዱሳንና በርኩሳን ጨኸት ተደበላለቀ። በዚህ ጊዜ መድረኩ አካባቢ ለአስተናጋጆች ያስቸገረውን፤ አጋንንት ያደረበትንና የያዙትን ሰዎች ለመማታት የሚወራጩትን አንድ ወጣት በጊዜው የስቴዲዮሙን ጸጥታ ለመጠበቅ ከተሰማሩት ፖሊሶች አንዱ አየውና ተንደርድሮ ሄዶ በያዘው ቆመጥ ሁለት ጊዜ ሲመታው ሰባኪው አዩና እንዲህ አሉ። <ተው በሥጋ ኃይል ርኩስ መንፈስን ልታስወጣ አትችልም። ሰይጣንም በቆመጥ ልታሸንፈው አትችልምና ወደ እግዚአብሔር መንፈስ አምጣው> ብለው ጸለዩለትና ወጣቱ ነፃ ወጣ።»

አዎ ወገኖቼ፤ የሥጋ ኃይል የመንፈስን ኃይል ሊቋቋም አይችልምና ወደ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ኃይል እንምጣ እርሱንም ታጥቀን በእኛ ያሉትን ሥጋዊ ቆመጦቻችንን አስወግደን እንድናገለግለው ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- የእኔን ኃይል በኃይልህ ጌታ ግዛውና፤

ምርኮን ከጠላቱ ልበዝብዝ ልውጣና።

የሐዋ. 1:8

1ኛ ጴጥ. 5:8

መስተፋቅር በሎሚ

ሰባኪው፤ «እግዚአብሔር ስለ እኛ ይዋጋል። እግዚአብሔር ግን በጦርነቱ አሸናፊ እንዲሆን እኛ በቅድስናና በጽድቅ እርሱንም በመምሰል ልንኖር የግድ ነው። የእግዚአብሔር ኃይል በሰይጣን ኃይል ላይ ጥሶ እንዲወጣ መውጣት መግባታችን እንደ ቃሉ እና እንደ መንፈስ ፈቃድ ሊሆን ይገባል። ይህ ከሆነ ሰይጣን ዲያቢሉስ በእኛ ላይ የሚያሰራው ሴራ ይከሸፋል፤ የለጠጠው ቀስቱም ይሰበራል። እግዚአብሔርም በልጆቹ ሕይወት ላይ ከፍ ብሎ በዚህች ዓለም ላይ ይከብራል።» ለሚለው ሕይወት ለዋጭ ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ እንደሚከተለው ተናገሩ፡-

በአንድ የሁለተኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ውስጥ የክርስቶስን ሕይወት በሕይወቷ የምትመሰክር ታማኝ ክርስቲያን ልጅ ነበረች። በሥጋም ውብ ነበረችና ብዙ ወንዶች ተማሪዎች ይሳቡባታል። ግማሹ ለጊዜው፤ ግማሹ ለዘለቄታ እንደሚወዷት ይገልጽላታል። እርሷ ግን ሁሉንም በቀና መንፈስ እንዲህ ዓይነት ዓላማ ለጊዜው እንደሌላትና ትምህርቷን ብቻ መማር እንደምትፈልግ ትገልጽላቸው ነበር። አንድ በግቢው በመጥፎ ባሕሪው የሚታወቅ ወጠምሽ ተማሪ ግን ጠንቋይ ቤት ሄዶ መስተፋቅር በሎሚ አስደግሞ አመጣና በጓደኛዋ በኩል ላከላት። ለጓደኛዋም እንዲህ ብሎ አስጠነቀቃት፤ «እነዚህ ሁለት ሎሚዎች ላንቺና ለጓደኛሽ ናቸው። እንደነገርኩሽ ይኸኛው ምልክት ያለበት ሎሚ መስተፋቅር የተደገመበት የእርሷ ሎሚ ነው። ይኸኛው ምንም ምልክት የሌለው ደግሞ ያንቺ ነው። አደራ ተሳስተሽ የእርሷን እንዳትበይና ጉድ እንዳትሠራገ።» ይላትና ይሰጣታል። እርሷም እሺ ትልና በእረፍት ሰዓት ለጓደኛዋ ሎሚ እንደገዛችላት ትነግራትና ትሰጣታለች። ይህችም አማኝ ልጅ ስላደረገችላት በጎ ነገር ጓደኛዋን እያመሰገነች በእጇ ሎሚውን ሳትመጠው ይዛው ላለ ከእርሷ ጋር ሁልጊዜ ለመቀለድ የሚፈልግ አንድ ሌላ ተማሪ ከእጇ ላይ መንትፎ ይዞ ይርጣል። በዚህ ጊዜ ያቺ ጓደኛዋ ምሥጢሩን ስለምታውቅ እየተከተለች መጮኽ ጀመረች፤ ሽረ መልስ፤ ተው እንዳትመጠው፤ አለበት፤ አለበት፤ እያለች።» ልጇ ግን ያለችውን ሳያስተውል፤» ይኑርበት፤ ይኑርበት» እያለ ሎሚውን መርጦ ጨረሰው።

አዎ፤ እግዚአብሔር በየዋህ ልጆቹ ላይና ያለ ነውርና ነቀፋ በቅድስና በሚመላለሱ ልጆቹ ላይ ሰይጣን የደገሰውን ድግስ እንዲህ አድርጎ ያከሸፋል። ዛሬም በአንተ ሕይወት ሰይጣን ብዙ ነገር ያደርጋል። ግን በበጉ ደምና በመልካም የሕይወት ምስክርነት ድል እንድትነሣው ጌታ ይርዳህ፡ አሜን የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «በያዕቆብ ላይ አስማት የለም፤

በእስራኤልም ላይ ምዋርት የለም» (ዘጉል. 23:23)

ግጥምጥም፡- ጌታን እያከበርኩ እኔ ስመላለስ፤

እርሱ ያከሸፈዋል የጠላቴን ድግስ።

መዝ. 124:6
ዘጉል. 23:21

አጋንንቱና ሥራ አስኪያጁ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ፤ ደስ ይበላችሁ፡፡» (ፊልጵ. 4:4)

መምህሩ ለመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎቻቸው ወደ ዕለቱ ትምህርት ከመሄዳችን በፊት አንድ ቃል ላካፍላችሁ ብለው ፊልጵ. 4:4 አንብበው እንዲህ አሉ፡፡

«ጌታን በማመናችሁና በመከተላችሁ የተነሣ በሰዎች የተናቃችሁና ስፍራ የማይሰጣችሁ ከሆነ፤ በጌታ ደስ ይበላችሁ፡፡ ምክንያቱም በጌታ የከበራችሁ በሰይጣን ደግሞ የተፈራችሁ ናችሁና፡፡ አንድ ምሳሌ ልንገራችሁ፡፡ አማኝ ከመሆኑ የተነሣ በመሥሪያ ቤቱ ስፍራ የማይሰጠው፤ ከጨለማው ሥራ ጋር ባለመተባበሩ ጓደኞቹ የሚያገልሉት፤ ነገር ግን በእግዚአብሔርና በሥራው ዘንድ ታማኝ የሆነ አንድ መሥሪያ ቤት ውስጥ የሚሠራ ሰው ነበረ፡፡ ሁልጊዜ በሰዎች ዘንድ የከበራታ ቦታ አልነበረውም፤ በጌታ ዘንድ ግን ነበረው፡፡ አንድ ቀን እግዚአብሔር ይህን ባሪያውን አሰበ፡፡ ስሙንም ድንገት በሥራ ገበታው ላይ እያለ ይጥለዋል፤ አረፋም ይደፍቃል፡፡ የሥራ ባልደረቦቹ ተደናግጠው ይሸከሙና እየተሯሯጡ ወደ ሥራ አስኪያጁ ቢሮ ይዘውት ይመጣሉ፡፡ ሥራ አስኪያጁም ተደናግጠው ከመቀመጫቸው እየተነሡ፤ «ምንድን ነው? ምንድን ነው? ወደ እኔ ይዛችሁ የምትመጡት» ይሏቸዋል፡፡ ሰዎቹም፤ «ይህን ሰው አጋንንት ጥሉት ነው፤ አንድ መላ ይበሉ» ይሏቸዋል፡፡ ሥራ አስኪያጁም እየተርበተበቱና የሰውየው አጋንንት ወደ እርሳቸው የሚዛመት እየመሰላቸው ቀጭን ትእዛዝ ሰጡ፡፡ «ይህንን ሰው እዛ መጋዘኑ ጋ ወዳለው ጴንጤ ይዛችሁ ሂዱ፡፡ እርሱ ጋ ነው ለዚህ ችግር መፍትሔና መድኃኒት ያለው እንጂ፤ እኔ ጋ ምንም የለም» ብለው መለሱ፡፡ ሰውየውንም እዛ ወስዱትና አማኝ ጸልዩለት ተፈወሰ፡፡ እናንተ ጋ መፍትሔ አለና በጌታ ደስ ይበላችሁ፡፡ እናንተ ጋ ለበሽተኞች መድኃኒት፤ ለተራቡት ጥጋብ፤ ለተጠሙት እርካታ አለና በጌታ ደስ ይበላችሁ፡፡ ዛሬ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና እንደ ቃሉ በመሄዳችሁ ምክንያት በሰዎች የተናቃችሁ፤ ስፍራ የሌላችሁ ትሆኑ ይሆን? የምስራች በእግዚአብሔር ዘንድ የከበራችሁ ናችሁና ደስ ይበላችሁ፡፡» መምህሩ የህንን ካሉ በኋላ ትምህርታቸውን ማስተማር ቀጠሉ፡፡

አዎ፤ ወገኔ ሆይ፤ ዛሬ በምን ሁኔታ ላይ ትገኝ ይሆን? ከላይ እንደተጠቀሰው አማኝ በሰዎች የተናቅህ ሆነህ ቢሆን፤ በጌታ የከበርህ ነህና ደስ ይበልህ! በሰዎች ስፍራ የሌለህ ቢሆን፤ በጌታ ስፍራ አለህና ደስ ይበልህ! ክርስቶስ ከሌላቸው የዓለም ታላላቆች የማይገኝ ታላቅ ነገር በእኛ አለና ደስ ይበላን፡፡ ይህንንም አስተውለን እንድናልፍ ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ግጥምጥም፡- የልጅነት ሥልጣን ተሰጥቶሃልና፤ ሮሜ 8:28፤ 2ኛ ነገ. 6:16
ተጠቀም በሰሙ የክርስቶስ ባሪያ፡፡ ዘፍጥ. 39:9

ጥቁር አባቡሌ

ለባኪው በክፍላቸው ተራ ቆመው ስለ እምነት እንዲህ እያሉ ያስተምራሉ፡-

«ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለገት አይቻልም (ዕብ. 11:6)። በዚህ ምድር ላይ ስንኖር ብዙ የምንታመንባቸው ነገሮች ይኖራሉ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ውጭ ከሆኑ እርሱን ደስ ሊያለገት አይችሉም። አንዳንድ ሰዎች በሰይጣን ያምናሉ፤ ሌሎች በገንዘባቸው ይታመናሉ፤ ሌሎች ደግሞ በጠንቋይ፤ ሌሎች ደግሞ በሌላ በሌላ። ይህ ሁሉ ለሕይወታችን ፋይዳ የለውም። ሲጠሩት የሚሰማውንና የሚረዳውን፤ ከዘላለም ሥቃይና ሞት የሚያድነውን፤ በሰይጣንና በመንግሥቱ ላይ በድል ተጫምተን እንድንኖር በሚያደርገው በእግዚአብሔር ብቻ ታመኑ። እርሱ ደግሞ ለታመኑበት ታማኝ ነው። ማንም አይንቅም።» ስብከታቸውን በትጋት ለሚሰማቸው ጉባኤ ለማስጨበጥ የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በሕፃናት የሰንበት የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ላይ ከጓደኞቹ ጋር እየተገኘ የሚማር አንድ ትንሽ ልጅ ነበረ። ምንም እንኳን ቤተሰቦቹ ከእግዚአብሔር ይልቅ ለሰይጣን እያደሩ ቢቃወሙትም፤ እርሱ ግን መማሩን ቀጠለ። ታዲያ ገና ከልጅነቱ እግዚአብሔር ልቦናውንና አእምሮውን ከፍቶለታልና በመንፈሳዊነቱ እያደገ ሄደ። ቤተሰቦቹ እንዳይጸልይ በቤት ስለከለከሉት በትልቁ ቁምሳጥን ውስጥ እየተደበቀ ቁምሳጥን ሳያግደው ለሚሰማው አባቱ መጸለይ ጀመረ። አባቱ ለወትሯቸው ጠንቋይ ቤት መሄድ ይወዳሉ። ነገር ግን ከዚህ ልጅ ጸሎት ወዲህ አጋንንቱ እንዳይሠራ ታግዷል። እንደተለመደው አንድ ቀን ጠንቋይ ቤት ለማስጠንቀል ሄደው አባቱ በጠንቋይ አገልጋዩ በኩል ጥቁር አባቡሌ የሚለዩ ጊዜያዊ ስም ተሰጥቷቸው ወደ ጠንቋዩ መጋረጃ በተራቸው ተጠርተው በቀረቡ ጊዜ ጠንቋዩ በጩኸት ድምፅ፣ «ጥቁር አባቡሌ መጀመሪያ በቤትህ ያለውን እሳት አጥፍተህ ናና እፈውስሃለሁ።» አላቸው። በዚህ ጊዜ ቤት ሄደው ሚስታቸውን እሳት ቢጠይቁ ከምድጃው እሳት በስተቀር ሌላ የለም። እርሱኑ በሁለት እንስራ ውኃ ቸልሰው አጠፉና ሄዱ። በዚህ መሃል ሚስት ቅዳሜ ጠዋት ገበያ ልትሄድ ገንዘብ ልታወጣ ቁምሳጥኑን ስትከፍት ማሙሽ ኩርትም ብሎ ይጸልያል። ደነገጠችና፣ «ልጄ አንተ ነህ ለዚያ ጠንቋይ እሳት ሆነህ የምታስጨንቀው። ነገሩ እንዲህማ ከሆነ ና ሳሉን ቤት

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም፡፡» (ኤር. 29:11)

ሰባዚው፡ ልታችን እምቢ ስለማለት ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ፡ «መቼም በሕይወታችን የክፉ ክፉ ብለን የምንለው አሳቢና ተቆርቋሪ የመሰለ ጎጂ ጠላት ሲኖረን ነው፡፡ ለእኛ ለክርስቲያኖችም አሳቢ የመሰለው ጎጂ ጠላታችን ሰይጣን ነው፡፡ ሰይጣን ዛሬ ብዙ እኛን የማጥቂያ መንገዶች ዘርግቷል፡፡ ከእነዚህም ውስጥ አንደኛው አሳቢ መስሎ መቅረቡ ነው፡፡ ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈተናውን ያቀረበው እንዲህ ብሎ ነው፡ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህን ድንጋዮች ወደ እንጀራ ለውጠህ ብላ! (ማቴ. 4:3) እዚህ ጋ ሰይጣን አሳቢ፤ ተቆርቋሪና አዛኝ መስሎ ነው የቀረበው፡፡ ዛሬም «የእግዚአብሔር ልጅ ሆነሽ እንዴት እስካሁን አላገባሽም? ሰው በ18 ዓመቱ ያገባል፤ አንቺ ግን ይኸውና ሁለት አሥራ ስምንት ደፍነሻል፡፡ ለምን ያንን ዓለማዊ ሰው አታገቢም፡፡ ወደ ጌታ ታመጪዋለሽ፤ ብቻሽን ከመሆን ይሻልሻል፤ ይህንን ዓለም ብቻሽን አትገፈውም» ብሎ አሳቢ ሆኖ መርዙን በማር ቀብቶ ያመጣል፡፡ ለአንዳንዱ ደግሞ፤ ለምን ጉቦ አትበላም፡፡ ከእንተ በኋላ የተቀጠሩ ይኸው በዓመታቸው ፎቅና ምድር ቤት ሲሠሩ፤ አንተ ይኸው አሥር ዓመትህ እስካሁንም ለምድር ቤቱ ተቸግረህ ነው ያለኸው» ይለዋል፡፡ በዚህ ሁሉ፤ «እግዚአብሔር ይገሥጽህ፤ አምላኬ ለእኔ በጽድቅና በትክክለኛው መንገድ የሚያዘጋጅልኝ ይሻለኛልና አልፈልግም፡፡» ብላችሁ ልታችን ተቃወሙ፡፡» ለዚህ ግሩምና መሠረታዊ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ፡-

አንድ ወጣት ክርስቲያን በአንዲት ኮረዳ ላይ የሰፈረውን አጋንንት በጌታ ስምና ሥልጣን ለማስወጣት በማሰብ፤ «በኢየሱስ ስም ልቀቃት» እያለ መጸለይ ጀመረ፡፡ ልጅቷ ሲያዩዋት በሥጋ በጣም ቆንጆ ልጅ ነበረችና ሰይጣን ይህንን ተጠቅሞ የዚህን ወጣት አእምሮ ለመለወጥ አሰበ፡፡ ክርስቲያኑም ልጅ እየገሠጸ መጸለዩን ቀጠለ፤ «በኢየሱስ ስም ውጣ፤ በኢየሱስ ስም ውጣ፡፡» እያለ መጸለዩን ቀጠለ፡፡ በዚህ ጊዜ በልጅቷ ውስጥ ያለው አጋንንት እምቢ አልወጣም» አለ፡፡ «ለምን?» ቢለው፤ «እኔን ውጣ ውጣ የምትለኝ፤ እኔ ከወጣሁ በኋላ አንተ

እርሷን ልታገባት ነው አይደል?» አለው። በዚህ ጊዜ የሚጻልየው ወጣት ልጅ፣ «ሰይጣን እግዚአብሔር ይገሥጽህ፣ ሰው ያለሰበውን ታሳስባለህ» ብሎት አረፈው።

አዎ፣ ሰይጣን ክፉ ነው። ሰው ያላሰበውን አሳቢ መስሎ ግብዣ በማቅረብ ይፈትነናል እና ፈታኙን እምቢ እንበል። ጌታችን ሰይጣን ያቀረበለትን ሦስት ፈተና ሦስት ለዜሮ በመሸኘት አሸንፎታልና እኛም የእርሱን ምሳሌ እንከተል እንጂ ሦስት እኩል መውጣት የለብንም። እግዚአብሔር ስለ እኛ ያስባልና ፈታኙ የሚያስብልንን እምቢ እንበል። ግጥምጥም፡- ባፉ ማር ጠብ ይላል ውስጡ ግን እሬት ነው፤

ፈታኙን እምቢ በል መጨረሻው ሞት ነው።

ምሳሌ 16:8

ማቴ. 4:1-11

ኑር ያልኩት ይኖራል!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «በተቀበሉት ሁሉ ግን፤ በስሙ ለሚያምኑት ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፡፡» (ዮሐ. 1፡12)

ሰባዚው ለእግዚአብሔር ልጆች ስለ ተሰጠው የልጅነት ሥልጣን ሊያስተምሩ እንዲህ አሉ፡- «በዚህ የተሰበሰቡ ሁላችን እግዚአብሔርን የተቀበልንና በስሙም ያመንን ከሆነ፤ የልጅነት ሥልጣን ተሰጥቶናል፡፡ ይህም ሥልጣን በሁለት ይከፈላል፡፡ አንደኛው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል፡፡ ቀድሞ የሰይጣን/የቁጣ/ ልጆች ነበርን፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ልጆች ሆነናል፤ የመንግሥቱም ወራሾች ነን፡፡ ሁለተኛው፤ በክፉው የመናፍስት ሥራ ላይ ሥልጣን ተሰጥቶናል፡፡ በዚህ ዓለም ስንኖር ይኸኛውን ሥልጣን ልንጠቀምበት መቻል አለብን፡፡ መንግሥተ ሰማይ ይህ ሥልጣን አይሠራምና፡፡ ሰይጣን ምንም ያህል ማስፈራራቱ ብዙና ትልቅ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ግን ከእግራችን ሥር እንድንቀጠቅጠው የልጅነት ሥልጣንን ሰጥቶናልና በእምነት ተነሥተን እንጠቀምበት፡፡» ይህንንም መሠረታዊ የክርስትና ትምህርት ግልጽ ለማድረግ ይህንን ምሳሌ ተናገሩ፡፡

በአንድ ከተማ ውስጥ የሚኖር አንድ አስፈሪ ጠንቋይ ነበረ፡፡ እርሱም፤ «እኔ የበላይ ነኝ፤ ኑር ያልኩት ይኖራል፡፡ ሙት ያልኩት ይሞታልና፡፡ ለእኔ ተዝብ» እያለ ሕዝቡን በማስፈራራት ይገዛል፡፡ ታዲያ ወደዚያ ከተማ የልጅነት ሥልጣኑን ብቻ ይዞ አንድ ወንጌላዊ ገባና ወንጌልን መናገር ሲጀምር፤ ብዙ ሰዎች ከአጋንንት እሥራት እየተፈቱ ወደ ጌታ መምጣት ጀመሩ፡፡ ይህም ወራ ለጠንቋዩ ደረሰው፡፡ «አንድ ልዩ ኃይል ያለው ሰው ወደዚህኛ ከተማ ገብቷል፡፡ የኢየሱስንም ስም ሲጠራ ሰይጣን ያለበት ሰው ይወድቃል፤ አጋንንቱም ይጮሁና ይወጣል፡፡» አሉት፡፡ ይህም ጠንቋይ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ወንጌላዊው በሄደበት ላለመሄድ ወሰነና ሲሸሽ ቆየ፡፡ ነገር ግን አንድ ቀን ቤተሰቡን ጠራና፤ «በተከበርኩበት አገር እስከ መቼ እየሸሸሁ አኖራለሁ፡፡ ሂዱና ወንጌላዊውን ጥሩትና ይለይልን፡፡ ግን መጀመሪያ ምናልባት ሰይጣን ይዞኝ ከወደቅሁ እንዳልጎዳ ጅባ አንጥፋልኝ» ብሎ አዘዘና ወንጌላዊው ተጠራ፡፡ ወንጌላዊውም ገና ከቤቱ በራፍ ሲደርስ ጠንቋዩ ጮኸና በታላቅ ድምፅ እንደፈራው ጅባው ላይ ተዘረጋ፡፡ በዚህ ጊዜም ወንጌላዊው በተሰጠው የልጅነት ሥልጣን ተጠቅሞ በኢየሱስ ስም በመጸለይ ከሰይጣን እስራት የከተማዋን ጠንቋይ ነፃ አወጣው፡፡

አዎ፤ በእኛ ላይ ያለው በእነርሱ ላይ ካለው ይበልጣልና፤ የተሰጠንን የልጅነት ሥልጣን በክፉው ሥራ ላይ እንጠቀምበት፡፡ ወደ እውነተኛውም ብርሃን እንዳይመጡ የሰዎችን አእምሮ ያሳወረውን ሰይጣንን በኢየሱስ ስም አስወግደን፤ ሰዎችን ለክርስቶስ እንድንማርክ ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ጥቅስ፡- «አባ አባት ብለን የምንጮህበትን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ፤»

ግጥም፡- በሥልጣን ላይ ሥልጣን ተሰጥቶናል፤

በእምላኬም ስም ልዝመት ዛሬም እንደገና፡፡

ዮሐ. 16፡16-18

«በሕግ አምላክ!»

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ...» (ያዕቆብ 4:7)፡፡

ሰባኪው፡ «በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች አንዳንድ እንደ ቃሉ ያልሆኑትን ነገሮቻችንን ማስተካከል ስላለብን በእነርሱ ላይ ትምህርት እስጣለሁ፡፡ ይኸውም ለምሳሌ፡ እግዚአብሔርን ለማምለክ በምንሰበሰብበት ጊዜ ሰይጣንም አብሮን ተቀምጦ ወይም አዚምን ረጭቶ ምንም ሳይሆን ይወጣል፡፡ የእግዚአብሔር ቃል የሚለው፡ <እንግዲህ ለእግዚአብሔር ተገዙ ዲያብሎስን ግን ተቃወሙ ከእናንተም ይሸሻል፤ ወደ እግዚአብሔር ቅረቡ ወደ እናንተም ይቀርባል> ነው፡፡ ይህ የቃሉ እውነት በእኛ የማይፈጸመው ታዲያ ለምንድን ነው? ለእግዚአብሔር በሙሉ ገይላችን ከመገዛት ይልቅ ዐመፀኞች ስለሆንን ነው፡፡ ወደ እግዚአብሔር በመቅረብ ፈንታ በኃጢአታችን ምክንያት ከእግዚአብሔር ስለ ራቅን ነው፡፡ ከእግዚአብሔር ደግሞ ከራቅን ሰይጣን ወደ እኛ ይቀርባልና ከእግዚአብሔር አንራቅ፡፡ ለእግዚአብሔር ካልተገዛን ሰይጣን ለእኛ አይገዛምና ለእግዚአብሔር እንገዛ» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ፡፡

«በአጋንንት ገይል ቤተሰቡንና አካባቢውን ስላወከ በሰንሰለት ቤቱ ከታሰረ ሰንበት ብሏል፡፡ እዚያው ሰፈር የሚኖር አንድ አማኝ አንድ ቀን በቤተ ክርስቲያኑ የተካሄደውን ኮንፈረንስ ተካፍሎ በተነቃቃ መንፈስ መጣና በሰይጣን ወደ ተያዘው ሰው ቤት ሄዶ፡ «ዛሬ እጽልይለታለሁና ወደ ታሠረበት ክፍል አስገቡኝ» አለ፡፡ ቤተሰቦቹም፡ «ተው እባክህ ብዙ ሰዎች መጥተው ጸልዩው አልወጣምና ላንተም ሊወጣ አይችልም፤ ይቅርብህ» ቢሉት እንዚ አለ፡፡ ወደ ክፍሉም ገባ፡፡ «ሰንሰለቱን ፍቱትና ሁሉም ሰው ይውጣ» አለ፡፡ ሁሉም ሰው ወጣ፡፡ አጋንንቱም የሰፈረበት ወጣት ፈርጦም ያለ ነበርና ማጅራቱን ያዘና እግሩ ሥር አስገብቶ ሁለት ጊዜ በክርኑ ሲነርተው «ኦ ኦ» ብሎ አንቧረቀ፡፡ ሰዎቹ ገቡ፤ ሦስተኛ ሊደግመው ሲል <በሕግ አምላክ> ብሎ ጮኸ፡፡»

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆይ፤ ሰዎችን ከሰይጣን እስራት ነፃ የምናወጣው ለእግዚአብሔር በመገዛትና ወደ እርሱ በመቅረብ እንጂ፤ ይህንን ሳናደርግ በኮንፈረንስ ተነቃቅተን በመምጣት ብቻ አይደለም፡፡ ዛሬ አማኞች ሁላችን እግዚአብሔርን በመፍራትና የቅድስና ኑሮ በመኖር ብንመላለስ ከፊታችን ምንም ኃይል አይቆምም፡፡ የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ገይል ታደርጋለችና፡፡» ለእግዚአብሔር የማይታዘዙትን ለመገዛት፤ ከእግዚአብሔር የራቁትን ለማቅረብ ዛሬ ዲያብሎስ እያገሳ በዙሪያችን ይዞራል፡፡ ሰይጣን መንፈስ ነው፡፡ መንፈስን መምታት (መቃወም) የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነውና ሥጋዊነታችንን ትተን በጌታ መንፈስ የተሞላን እንድንሆን ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን!

ግጥምጥም፡- ሰይጣን ሕግ የለውም በሕግ አምላክ አትበል፤

ወደ አምላክ ቀርቦህ መንፈሱን ተቀበል፡፡

1ኛ ጴጥ. 5:8፤ 9

ዮሐ. 9:31

የመቃብር አፈር

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም፡፡» (ሮሜ 10:11)

ሰባኪው፡ «በሰማይም ሆነ በምድር ለማዳንም ሆነ ለመግደል ሙሉ ሥልጣን ያለው እግዚአብሔር ብቻ ነው፡፡ ሥጋንም ነፍስንም ሊያድን ወይም ሊያጠፋ የሚችል ባለሥልጣን ጌታ ብቻ ነው፡፡ ይህንን ካለመረዳት ዛሬ ሰዎች ለነፍሳቸውም ሆነ ለሥጋቸው ፈውስንና ደስታን ፍለጋ ከእግዚአብሔር ውጪ ሲጓዙ ይታያሉ፡፡ አንዳንዱ ለጠንቋይ፣ አንዳንዱ ለአድባር፣ ሌላውም ለዛፍ ሲያጥንና ሲሰግድ ይታያል፡፡ ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድና እጅ የሌለበት መንገድ ነውና ተመለሱ፡፡ ከድህነት የሚያወጣ ጌታ እንጂ ሰባኪ አይደለም፡፡ ከጭንቀት የሚያሳርፍ ጌታ እንጂ መናፍስት ጠሪ አይደለም፡፡ ከኃጢአት የሚያድን ጌታ እንጂ የእኛ ሥራ አይደለም፡፡ ከሞት የሚያድን ጌታ ኢየሱስ እንጂ ጠንቋይ አይደለም፡፡» ለሚለው መሠረታዊ የክርስትና ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ፡-

ክፍለ ሀገር ለአገልግሎት ሄጀ የተቀበለኝ ወንጌላዊ ቤት ሄጀ ሁለት እንቶችን አስተዋወቁኝ፡ «ይህችኛዋ ባለቤቴ ነች፡፡ ይህችኛዋ ደግሞ ጌታ የሰጠኝ እኅቴ ናት» አለኝ፡፡ «ጌታ የሰጠኝ እኅቴ ስትል ምን ማለትህ ነው ስለው፣ ታሪኩን አጫውትሃለሁ ብሎ ጥቂት ካረፍኩ በኋላ ያጫወተኝን ልንገራችሁ፡፡ ወደ ጌታ ከመምጣታቸው በፊት ከእኅቴ ጋር አብረው እየኖሩ ሳለ እርሷ በጠና ትታመማለች፡፡ እርሷን ለማዳን ያልሄደበት የለም፣ መፍትሔ ግን ጠፋ፡፡ አልጋዋ ላይ ተኝታ እስከማትታይ ደረሰች፡፡ በመጨረሻም ላይ የሄደበት ጠንቋይ ወደ ጌታ እንዲመጣ ምክንያት የሚሆነውን ነገር ሳያውቅ አዘዘው፡፡ «እንትህ የምትድነው ለሦስት ቀን ገጣባ አህያ ላይ እያስቀመጥክ፣ ለሰባት ቀን የመቃብር አፈር ጠዋት ጠዋት እያጠጣህ፣ የጅብ ቆዳ አንገቷ ላይ ስታስርላት ነው፡፡» አለው፡፡ እኅቴን ለማዳን የታዘዘውን አደረገ፡፡ እርሷ ግን ለውጥ አላመጣችም፡፡ አንድ ቀን ተስፋ ቆርጦ እንቅልፍ አጥቶ ፍጥጥ ብሎ አደረ፡፡ በሰፈራቸው መሃል ካለው ጸሎት ቤት ፕሮግራም መሪው የሚናገረው አንዳንድ ቃላት በድምፅ ማጉያው እያመለጠ ጀርድ ይገባል፡፡ ከዚህም ውስጥ እንዲህ የሚለውን ሰማ፡- «ማዳን የእግዚአብሔር ነው!» ብድግ አለ፡፡ አዎ፣ ማዳን የጠንቋይ ሳይሆን

የእግዚአብሔር ነውና እነዚህ ጴጌዎች ጋር ሄጄ ልሞክር ብሉ እንቱን ተሸክሞ አመጣት :: በእርግጥም ማዳን የእርሱ የሆነ ባለሥልጣን ጌታ እንቱን ፈወሳት:: ዛሬ እርሱ የቤተ ክርስቲያኒቱ ወንጌላዊ፣ እርሷ ደግሞ በመዘምራን ቡድን ውስጥ ገብታ አምላኳን ታገለግላለች:: ያለ አባትና እናት ያሳደጋቸውን ጌታ ሥራ ሲናገር እንባ በጉንጮቹ ይወርድ ነበር::

አዎ፣ ወገኖች፣ በእርግጥም ማዳን የእግዚአብሔር ነው:: ነፍሳችንንም ሥጋችንንም ከጊዜው ጥፋትና ከገሃነም አሳት ሊያድን የሚችል እግዚአብሔር ነውና በእርሱ ላይ ብቻ እንታመን:: እግዚአብሔር አንድምታ የሌለው ብቸኛ አዳኝ ነው:: በዚህ ምድር መቶ እጥፍ ማኖር በላይ የዘላለም ሕይወትን መስጠት የሚችል በቀራጊዮ መስቀል ደሙን ያፈሰሰው ክርስቶስ ብቻ ነውና ከዛሬ ጀምሮ ሙሉ ሕይወታችንን ለእርሱ ሰጥተን ከዘላለም ሞት እንድናመልጥ ጌታ ይርዳን::

ግጥምጥም:- ሊገድልና ሊያድን ሙሉ ሥልጣን ያለው፣

ሊረዳህ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው::

ሮሜ 10:9
የሐዋ.ሥራ 4:12

ድንግል ማርያም

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ። ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበሬ ልዝብ ሽክሜም ቀሊል ነውና።» (ማቴ. 11:28-30)

ሰባዚው፤ «በዚህ ዓለም የምንኖር ብዙ የሚከብዱ ሽክሞች ያለብን ሰዎች ነን። ከሁሉም ከሁሉም በጣም የሚከብደው ሽክም ደግሞ የኃጢአት ሽክም ነው። እግዚአብሔር በምሕረቱ ባለጠጋ ሰለሆነ፤ ይህንን የኃጢአት ሽክም በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እንድናራግፈው አደረገልን። ቃሉ እንደሚል ከኃጢአት ሽክም ወጥተን ከገሃነም እሳት የምንድነው ከድንግል ማርያም የተወለደውን ልጁን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ስናምን ብቻ ነው። ከእርሱ ሌላ አዳኝ በሰማይም ሆነ በምድር የለምና፤ በእርሱ እመኑ፤ ከዘላለም ሞትም ትድናላችሁ፤ የከበደው ሽክማችሁም ይቃላል። ለነፍሳችሁም እረፍት፤ ለሥጋችሁም ፈውስ ታገኛላችሁ።» ለሚለው የአምላካዊ ቃል ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ፡-

እንድ ሰው በቤቱ ሊደግሰው ስላለው ትልቅ ድግስ የሚያስፈልገውን የገብስ እህል ሽምቶ ለድግሱ እየተዘጋጀ እያለ የሸመተው የገብስ እህል መጠጡን በሙሉ መሸፈን እንደማይችል ተረድቶ እየተጨነቀ ሳለ፤ ይህንን ጭንቀቱን በቅርቡ ሊያቃልል የሚችል ሁኔታ ተፈጠረለት። ይኸውም በበፈሩ ውስጥ የሚሸጥ ገብስ ተሸክሞ፤ «ገብስ፤ ገብስ፤ ገብስ» እያለ የሚጮኽ ሰውን ሰማ። ወጥቶም ወደ ቤቱ ጠራውና የተሸከመውን ገብስን በሙሉ መግዛት እንደሚፈልግ ገለጸለት። ገብስ ሻጩም፤ «እግዚአብሔር ረዳኝ፤ ከመሸከምና ከመዞርም አሳረፈኝ» ብሎ እሺ እንደማለት በተቃራኒው እንዲህ ሲል መለሰለት። «ጌታዬ፤ ሁሉንም ገብስማ አልሸጥልዎትም። ምክንያቱም ሁሉንም ገብስ ለእርስዎ ሽጬ እኔ ምን ተሸክሜ ልዞር ነው።»

አዎ፤ በእኛም በሰው ልጆች ሕይወት ይህ ዓይነት ሁኔታ ይታያል። እግዚአብሔር፤ «እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ወደ እኔ ኑና እረፉ» ሲል፤ የየራሳችንን ምክንያት በመስጠት እንቢ ሽክሜን እራሴ አሸክማለሁ እንላለን። ምናልባት ብሉልን ወደ ጌታ ከመጣንም ሁሉንም ሳይሆን ማግሹን ሽክም ለእኛ እናስቀራለን። ዛሬ ጌታ እንዲህ ይላል፤ «ሙሉ ለሙሉ በእኔ ብቻ በማመን ሁሉንም ሽክማችሁን በእኔ ላይ ጣሉና እረፉ።» ቃሉን ሰምተን እንድንታዘዝ አምላክ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ሽክሜን ለሚሸከም ለጌታ ሰጥቼ፤
ቀና ብዬ ሄድኩኝ ከእሥር ተፈትቼ።

ዮሐ. 10:9

ዮሐቆ. 3:6-9

እግዚአብሔርን የሚያስደስት ሕይወትና አገልግሎት

ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሱ።» (ሮሜ 12:13)

ሰባኪው፡ «እግዚአብሔርም ሆነ ለእኛ ትልቁ ቁም ነገር በእርሱ ፊት ከልባችን ተለውጦን እርሱን መከተላችንና ማምለካችን እንጂ ብዙ ዓመት ያለ ለውጥ በቤቱ መቆየታችን አይደለም። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብጥብጥ፣ መከፋፈል፣ መገፋፋትና መቆሳሰል ያለው ለምንድን ነው? ብንል ያልተለወጠን ሰዎች ስለሆንን ነው። 'ልጄ ሆይ፣ ልብህን ስጠኝ' ላለው ጌታ ልባችንን ስላልሰጠን ነው። ምን አልባት ልንሰብክ፣ ልንዘምር፣ የተለያዩ አገልግሎቶች በቤቱ ልንሰጥ እንችላለን። ነገር ግን እግዚአብሔር ልባችንን ሲመለከተው ከልቡ ጋር ካልሆነ 'እንደ ልቡ ነው' ነው የሚለን እንጂ 'እንደ ልቤ ነው' አይልምና እንመለስ። አንዳንድ ጊዜ ነገራችን የተገላበጠሽ ይሆናል። ይኸውም ልባችንን ሰጥተንና ተለውጦን መከተልና ማገልገል ሲገባን ልባችንን ራሳችን ይዘን የልባችንን ለምን ጌታ አላደረገልንም ብለን እናኩርፋለን፤ ምላጭ አበጠ በምን ይበጣ! እንደተባለው እንሆናለን። ስለዚህ ትልቁ ነገር ከልብ ተለውጦን ጌታን መከተላችን ዓለምን መናቃችን ነው እንጂ ብዙ ዘመን በእግዚአብሔር ቤት ያለ ለውጥ መቆየታችን አይደለምና ዛሬውኑ እንለወጥ።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምላሌ እንደዚህ ሲሉ ተናገሩ።

በአንድ የጨዋታ ሜዳ ላይ የሰርከስ ጨዋታ ይካሄድ ነበር። ሲያዩት የሚያስፈራራ ዓይነት ጭምብል /ማስክ/ ሰውነታቸውን ሙሉ ለብሰው ትልቅ ክንፍ ዓይነት በጉናቸው አድርገው በመድረኩ ላይ ከወዲያ ወዲህ እየሮጡ በአስገራሚ ሁኔታ እየተገለበጠ ያሳያሉ። ትርኢቱ ሳያልቅ ድንገት በረዶ የቀላቀለ ኃይለኛ ዝናብ ይመጣና ጨዋታውን ያቋርጠዋል። በዚህ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ለመጠለል በየፊናው ይበተናል። ሰርከስ ለማሳየት አስፈሪ ልብስ ከለበሰው ሰው አንዱ ለመጠለል ወደ መንደር ሲሮጥ ቀኑ ሰንበት ነበርና ሰዎች እያመለኩ ያሉበት ቤተ ክርስቲያን እየሮጠ ዘው ብሎ ይገባል። እዚያም ያሉት ሰዎች ምን መጣብን በማለት በተገኘው ቀዳዳ ሁሉ በመውጣት ይሸሻሉ። በዚህ ጊዜ ለማምለጥ አቅም አጥተው ወደ ቆሙት አንዲት አሮጊት ሴት ይህ

የሰርከስ ሰው ጠጋ ብሎ ለምን ሰው እንደሚሸሽ ሊጠይቃቸው ቃል ከማውጣቱ በፊት አሮጊቷ ቀደም አሉና፤ «ሰይጣን ሆይ፤ አርባ ዓመት ሙሉ በቤተ ክርስቲያን ልሁን እንጂ አንተን ነበር ስከተል የኖርኩት» ብለውት አረፉ።

አዎ፤ ወገኖች፤ በልባችን ተለውጠን ጌታን እናገልግል፤ እናምልክ እንጂ ዘመን እየቆጠርን ከርሞ ጥጃ መሆን አይገባንምና ራሳችንን እናስተካክል። ከእግዚአብሔር ቤት የሚጀምረው ፍርድ እንዳያገኘን ጌታ አብዝቶ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የልቤን ደብቂ አፋዊ ከምሆን፤

ያዕ. 1፡8፤ 26

ልቤን አስረክቤ እንደ ልቡ ልሁን።

ገንፎ በቂቤ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «አባቶች ሆይ፣ ልባቸው እንዳይዝል ልጆቻችሁን አታበሳጩአቸው፡፡» ቆላ. 3:21

አንዲት ሚስት ከልጆቿ ለይታ ለባለቤቷ ጥሩ ምግብ /ገንፎ በቅቤ/ አዘጋጀች፡፡ ይህንን ምግብ በጓዳ ጨለማ ስፍራ ውስጥ ባልዩው ሲበላ አንዱ ትንሹ ልጅ ከልጆቹ ሁሉ ጋር ለከብት ጥበቃ ሜዳ ሳይሄድ ቤት ቀርቶ ነበርና በቂቤ የተዘጋጀው የገንፎ ሽታ አወደው፡፡ ወደ ጓዳው አባቱ እንዳለ ያውቅ ነበርና አባቱን ጠርቶ መጠየቅ ጀመረ፡፡ «አባዬ» አለው፤ «እቤት» አለ አባት፡፡ «ምን እየበላህ ነው?» አለው እርሱ ጠየቀ ከወንድሞቹ ጋር እንደ ነገሩ ስለ ተሸኘ በመቆጩት፡፡ አባትም፤ «አፈር እየበላሁ ነው» አለው፡፡ ልጅም አፈር እንዳልሆነ በሽታው ስላወቀና የእናቱም እንዲህ ዓይነት መሠሪነት ስላናደደው ድምፁን ከፍ አድርጎ፤ «አባዬ፣ አፈር ከሆነ የምትበላው እኔም መጥቼ ልብላ» አለው፡፡ አባትየውም የልጁ ተከታታይ ጥያቄ ገንፎውን እንዳይበላ እያወከው ስለሆነ ተናዶ ለልጁ እንዲህ አለው፡፡ «ልጄ፣ አፈር ለመብላት ትፈልጋለህ?» አለው፡፡ «አዎን» አለ ልጁ፡፡ «ጥሩ አፈር ለመብላት ከፈለግክ እዚያው ያለህበት ጀምር፡፡ አፈር ሁሉም ቦታ አለና ከግድግዳው ጀምር» አለውና አረፈው፡፡

አዎ፣ እውነተኛ ፍቅር ከራሱ ይልቅ ሌላውን ያስበልጣል፤ የሌላውን ጥቅም ያስቀድማል፡፡ ዛሬ በየቤታችን ለልጆቻችን ያለን ፍቅር ምን ያህል ይሆን? ይህ ከላይ ያለው አባት ልጁን አፈር ብላ ነው የሚለው፡፡ እኛስ? እናቱም የጎላ አድልዎ እያሳየች ነው፡፡ እርስዎስ? የይስሐቅ ቤት የተበተነው በአድልዎ ነው፡፡ የእርስዎስ ቤት ምን ዓይነት ይሆን? ምን ዓይነት ዜጎች እያፈራን ይሆን? እግዚአብሔር የሰጠንን ሲሳይ ያለ ከንቱ ወዳሴ በፍቅርና በእውነት አንተ ትብስ አንቺ ትብሽ ተባብለን ተካፍለን እንድንኖር የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ግጥምጥም፡- ሁሉም ይደርሳል ፅዋው ሲሞላ፤

ዘፍጥ. 27:1-46
ፊልጵ. 2:3-4

ከአፈር በላይ ሆኖ ለምን አፈር ይብላ፡፡

ጴንጤው ቦክሶኛ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ስለ ራሴ ግን ከድካሜ በቀር የምመካበት ነገር የለኝም» (2ኛ ቆሮ. 12:5)።

መጋቢው መልእክታቸውን ለመስማት ለተሰበሰበው ሕዝብ እንዲህ እያሉ ማስተማር ጀመሩ። «በዚህ ዘመን ያለን ሰዎች ሁሉ የምንመካበት ብዙ ነገሮች አሉን። ለመሆኑ የእነዚህ ነገሮች ሁሉ ምንጭ ማን እንደሆነ አውቃችኋል? እግዚአብሔር ነው። ስለሆነም ትምክህታችን እርሱ ብቻ ሊሆን ይገባል። ዛሬ እውነቱን ልንገራችሁ፤ ሲመኩበት በሚያስመካው በዘላለሙ ጌታ ላይ ብቻ ትምክህታችንን ካላደረግን ከስረናል። ምናልባት በባንክ ባላችሁ ገንዘብ ብትመኩ ነገ ስለሚረግፍ ወይም ስለሚጠፋ ትምክህታችሁ ከንቱ ነው። ምናልባት በጊዜው ብትመኩ፤ ጊዜው ያልፋልና ከንቱ ነው። ወይም በጉልበታችሁ ብትመኩ፤ ጉልበት የእግዚአብሔር ነውና ከንቱዎች ናችሁ። እንግዲህ ትምክህታችን ምንድን ነው? ትምክህታችን ዛሬ ሲያምኑት ነገ በማይከዳና በማይለወጠው፤ ነገር ግን በሚለውጠው በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ላይ ብቻ ሊሆን ይገባል።» ለዚህም ዘላለማዊ እውነትነት ላለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ። ለዚህም

ሰፈሩ ሁሉ የሚፈራው አንድ ሰውነቱ የፈረጠመ ቦክሶኛ ነበረ። ማንም እርሱን ቀና ብሎ አያይም (ዝንቡን የሚያባርር የለም)። አለበለዚያ ቀና ብዬ አያለሁ እናገራለሁ ቢል ጡንቻው ከምድር ጋር ነው የሚደባልቀው። በእንዲህ ሁኔታ ሲኖር ሳለ ከፍ ካለው በላይ ከፍ ያለው እግዚአብሔር በመለኮታዊው ኃይሉ የዚህን ቦክሶኛ ልብ ሰበረና ጌታን ተቀበለ። አማኝ መሆኑን የሰፈሩ ሰዎች ሁሉ ሰሙ። አሰይ እኛም አረፍን አሁን አይመታንም ብለው ተደሰቱ፤ የድሮ ፍርሃታቸውንም አስወግደው በፊቱ በንቀት መመላለስ ጀመሩ። ትንሽ ትልቁ፤ «ጴንጤው ቦክሶኛ» እያለ ማሾፍ ቀጠለ። አንድ ቀን ጴንጤው ቦክሶኛ ተሰባጫ፤ የድሮው ነገር ትዝ አለው። አንድ ልጅ እንደተለመደው፤ «ጴንጤው ቦክሶኛ» ብሎት ሲያልፍ ያዘና በቦክስ ሁለት ጊዜ ሲነርተው አማኞች በአካባቢው ደረሱና ገላገሉት። «ተው፤ ለምን ትማታለህ? አማኝ አይማታም» ቢሉት፤ «አይ፤ ጌታ ወንድ ልጅ እንዳለው ላላያቸው ብዬ ነው» ብሎ መለሰላቸው።

የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆይ፤ የጌታ ልጅ መሆናችንን በሥጋችን ኃይል ማሳየት አንችልም፤ አልተፈቀደልንም። በፍቅር እና በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በከንቱ እየተነሣን እንድንመካ የሚያደርገንን የእርጌውን ሰው ባሕርይ እናስወግድ፤ ጌታንም ክርስቶስን ለብሰን በብዙ ትሕትናና አክብሮት እንድንከተለው ራሱ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- «በኃይልህ አትመካ ድንገት ይከዳሃል፤

በእግዚአብሔር ተመካ እርሱ ያዋጣሃል።

2ኛ ቆሮ. 10:17
ገላ. 6:14

ሰላቢ የሰለበው ሀብት

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ቅንዓት እንደ ሲኦል የጨከነች ናት፤ ፍንጣሪዋም እንደ እሳት ፍንጣሪ ነው።» (ምሳ. 8:6)

ሰባኪው፤ «እግዚአብሔር ከሕይወታችን እንድናስወግደውና እንድንተወው የሚፈልገው ነገር በዚህ ዘመን ወገኖቹ ቅንዓትንና ምቀኝነትን ነው። ክርስቲያን በክርስቲያን ላይ መቅናት አይገባውም። የሌላው ማደግ የራሱም ማደግ እንደሆነ አድርጎ ሊቆጥር ይገባዋል። ጎረቤት በጎረቤት ላይ መቅናት የእርሱን ሀብት በሰላቢና በጥንቆላ ለማግኘት መፈለግ ኃጢአት ነው። ደግሞ ሰላቢ የሰለበው ሀብት ያጠፋል ወይም ይጠፋልና በጽድቅ የሚገኘውን ሀብት ተመኙ ። የእግዚአብሔር ቃል በሮሜ 13:13 ላይ መመላለሳችን በቅንዓት አይሁን ይላልና። ቅንዓትና ምቀኝነት የሥጋ ሥራ ናቸው። የሥጋ ሥራን የሚያደርጉ ደግሞ መንፈሳውያን አይደሉምና እንመለስ። ሰው በባልንጆራው ሕይወት መሳካት የሚቀናው ፍጹም ፍቅር ስለሌለው ነው። ፍቅር አይቀናምና (1ኛ ቆሮ. 13:4)። ቅንዓት ደግሞ እንደ ሲኦል የጨከነ ነውና ለመግደል እንኳ አይመለስምና ተጠንቀቁ።» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«አንድ ቤተሰብ የመጀመሪያ ልጃቸው ሦስት ዓመት ከሆናት በኋላ እንደ ጌታ ፈቃድ ሌላ ልጅ ለመጨመር ወሰነና ሚስት አረገዘች። የመውለጃዋም ጊዜ ከመድረሱ በፊት አዲስ ልጅ ስትመጣ የመጀመሪያዋ እንዳትቀና በተቻለ መጠን አእምሮዋን ለማዘጋጀት ሞከሩ። ልጅቱም ከእርሷ ያነሰ የሚያጫውታት ሕፃን ልጅ እስኪመጣ ቸኮለች። እናቱቱም በእግዚአብሔር በተመደበው ጊዜ ወለደችና ወደ ቤት መጣች። በዚህ ጊዜ ይህች ትልቋ ልጅ ለተወለደችው ሕፃን ልጅ ሁሉን እንደምትሰጥ ተናገረች። የእኔን ጡት ትጥባ፤ የእኔን ጡጦ ትጠጣ፤ በአልጋዬም ትተኛ አለች። ነገሩም ሆነ። ከሦስት ቀን በኋላ ግን ቅንዓት የሚባለው የውስጥ ቅንቅን ያዛት ልጅቷን ስታያት አልጋዋን ከመልቀቅ ይልቅ እየቀጠለች ሄደች። በዚህ ጊዜ ትልቋ የ3 ዓመቷ ልጅ ወደ አባቷ ጠጋ ብላ፤ «አባይ፤ ይህችን ልጅ ከአልጋዬ ላይ ታነሣ ከሆነ አንሣ አለበለዚያ ጨፍልቁ ነው የምገልልህ።» ብላ ተናገረች።

አዎ፤ ወገኖቹ፤ ቅንዓት እስከ ሞት ያደርሳል። ሰው አይመርጥም እንደ ሲኦል የጨከነ ነውና እንመለስ። ዛሬ ወንድማችንን ወይም እጎታችንን ገፍተን ወይም አስወግደን የእነርሱን ቦታ በዐመፅ ለመያዝ አስበን ይሆን። እነሆ፤ የእግዚአብሔር ቃል፤ «አይሳካልህምና ተመለስ። በቀል የእኔ ነውና አይከናወንልህም» ይለናል። አዎ፤ ለዚህ የእግዚአብሔር መልእክት ታዘን በእግዚአብሔር ፈቃድ እንድንኖር ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- በቅንዓት ወስደህ የወንድምህን ሀብት፤

እኔ እፈራለሁኝ ሳትበላው እንዳትሞት።

ዘኁል. 12:1-5

ምሳ. 6:34

እግዚአብሔር አይዘበትበትም

ሰባኪው፤ «ሰው የዘራውን ያንኑ ያጭዳል። በዚህ ምድር ላይ ስንኖር የእግዚአብሔርን ቃልና የእግዚአብሔርን መልእክት ለእግዚአብሔር ክብር፤ ለሰዎች ፈውስና ጥቅም ማዋል አለብን እንጂ ለራሳችን ክብርና ጥቅም ማዋል የለብንም። ቃሉ ያላለውን በግድ ማስባል፤ እግዚአብሔር ያልገለጠውን በውሽት ተገለጠልኝ ማለት የሚያስነውር ብቻ ሳይሆን ወደ ገሃነምም ያስገባልና እንጠንቀቅ። በተለይም እኛ ሕዝቡን እንድንመራና እንድናስተምር እግዚአብሔር ያስቀመጠን ሰዎች እንደ ፈቃዱ እንጂ እንደ ፈቃዳችን አናድርግ፤ ለክብሩ እንጂ ለክብራችን አንድከም። ዛሬ በቤተሰብ፤ በቤተ ክርስቲያንና በአገራችን መካከል መከፋፈል ለምን መጣ ብንል እንደ እግዚአብሔር ቃል ስለማንኖር ነው፤ ቃሉን ወደ ጎን ትተን የእኛን አጀንዳ ስለአስቀደምን ነው፤ በሌላው ሥቃይና ድካም ላይ ተረማምደን የራሳችንን እንጀራ ለማደሰብ ስለሞከርን ነው። እንመለስ። እግዚአብሔር አይዘበትበትም የሚባል አሳት ነውና።» የሚለው ጠንካራና አስፈሪ መልእክታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከሁለቱ ወንጌላውያን አንደኛው ወደ ክፍለ ሀገር ሄዶ እንዲያገለግል የሚወስነው የሽማግሌዎች ቦርድ ስብሰባ በቀጣዩ ቅዳሜ ከመካሄዱ በፊት <ምናልባት እኔን ሂድ ይሉኝ ይሆናል> ብሎ የሰጋው ወንጌላዊ ከስብሰባው በፊት የሽማግሌዎች ቦርድ ሰብሳቢ (ሲቀመንበር) ቤት ማታ ሄዶ ለእርሱምና ለቤተሰብም ለመጸለይ ጌታ ልኮኝ ነው የመጣሁት» አለ። ሰብሳቢውም 12 ልጆች ወልደው ነበርና እነዚህም ልጆች በጥሩ ሁኔታ ቦታ ቦታ እንዲይዙላቸው ከባለቤታቸው ጋር የሚጸልዩበት፤ ሌላም ልጅ ላለመውለድ ባለቤታቸው ማኅፀናቸውን ያስቋጠሩበት ሰሞን ነበርና፤ «ለቤተሰብዎ እጸልያለሁ» ሲላቸው ደስ አላቸው፤ ጸሎቱም ተጀመረ። ይህ ከበስተ ጋላ ድብቅ አጀንዳ ያለው ወንጌላዊ ታዲያ በጸሎቱ መሐል ተነሥቶ እግዚአብሔር ሳይለው እንዲህ አለ፤ «የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሚስትህን ማኅፀን አለምልሜአለሁ ይላል»።

ወገኖቹ፤ በሕይወታችን ሊመጣ ያለው ይምጣ፤ ሊሄድም ያለው ይሂድ እንጂ እግዚአብሔር ያላለንን አንብል። እግዚአብሔር ያለውን ብለን ሳንጨርስ ያላለውን ማለት ዓመፅ ነው፤ ኃጢአት ነው ያስቀስፋልም። የምላሽን ሽንገላ፤ መሠሪነትንና ግብዝነትን ከሕይወታችን አስወግደን እውነትን በፍቅር እየገለጽን የምንኖር ታማኝ ባሪያዎች ያድርገን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «አትላቱ እግዚአብሔር አይዘበትበትም...» (ገላ. 6:7)

ግጥምጥም፡- እውነትን በእውነት ለአንተ ተናግረ፤

ይጨምራል እንጂ መች ይቀንስ ክብረ።

ጌታ ልቤን እንጂ እጅን አልሰበረውም

የቃል ጥናት ጥቅስ «... በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሱ::» (ሮሜ 12:2)

ሰባኪው: «የክርስትና ሕይወት የሚያምረው የተለወጠ ልብ አብሮ ሲኖረው ነው:: በአሁኑ ጊዜ በተግባር የማይገለጽ ሥጋዊነት የበዛበት ያልተለወጠ ክርስትና ይዘን ግን ክርስቲያን ነኝ እንላለን:: እግዚአብሔር ይቅር ይበለን:: ክርስትና ክርስቶስ ነው:: ክርስቶስ ደግሞ በልቡ ትሑት፣ አቅምና ጉልበት እያለው ክብሩን ለሌሎች የተወ ጌታ ነው:: የእርሱ ልጆች ከሆንን ከልባችን መለወጥ አለብን እንጂ አፋዊ ክርስትና አያዋጣም:: በእግዚአብሔር ዘንድ ያልተለወጠ ሰው መሥዋዕቱ ተቀባይነት የለውም:: ስለዚህ በባህሪያችንና በተግባራችን ከዓለም ተለይተን እና ፈጽሞ ክርስቶስን በመምሰል ተለውጠን ልንከተለው ይገባል::» ለሚለው ግሩም የሆነ ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ::

በከተማ አውቶቡስ ላይ ሁልጊዜ ስለ ክርስቶስ መናገር የሚወዱ አንድ ሰው አንድ ቀን የተለየ ነገር ገጠማቸው:: ሲመሰክሩ አጠገባቸው ሆኖ ይሰማ የነበረ አንድ ወጣት ልጅ እንዲህ እያለ ያሾፍባቸው ጀመር:: «ጴንጤው ሽማግሌ፣ ጴንጤው ሽማግሌ» ያልሰሙ መስለው ዝም አሉት:: አሁንም ማሾፉን ቀጠለ:: ቦታ ቀየሩ እየተከታተለ ለሰው ሁሉ እኚህ ጴንጤው ሽማግሌ ናቸው ይላል:: ታገሡት፣ አሁንም ደግመው ቦታ ቀየሩ:: እየተከተለ ያሾፍባቸዋል:: በመጨረሻም ላይ በጣም ስለተናደዱና ትዕግሥታቸው ስለአለቀ፣ «ጌታ ልቤን እንጂ እጅን አልሰበረውም» ብለው ሁለት ጊዜ በጥፊ አጮሉት:: ጠላትም ይህንን የሥጋ ሥራ ተጠቅሞ በአውቶብሱ ውስጥ ያለውን ሰው አስነሣባቸው: በልጁ ላይ ከሰነዝሩት ጥፊ ይልቅ በእርሳቸው ላይ የተሰነዘረው ድብደባ ስለበዛ ያለ መውረጃቸው ወርደው አመለጡ::

አዎ፣ ወገኖቼ፣ እኚህ ሰው ከተግባራቸው ሊታዩ ልባቸውም የተሰበረ አይደለም:: ልቡ የተሰበረ /የተለወጠ/ ሰው ሲሰድቡት ይመርቃል እንጂ አይረገምም፣ ወይም አይማታም:: የራሱንም ክብር ለማስከበር ኃይል አይጠቀምም:: ከዚህ ነገር ለመውጣት ጌታ ጥበብ እንዲሰጠው ይጸልያል እንጂ:: ስለዚህ የዚህን ዓለም ሰዎች ክፉ ጠባይ አንክተል:: በግብዝነትም ሳንለወጥ አናገልግል:: ብዙ ቂምና ቁርሾ ይዘን በቤተ ክርስቲያን ግን በመድረክ ላይ እንደ መልአክ እንታያለን:: እግዚአብሔር አይዘበትበትም እርሱ የሚባላ እሳት ነውና ከእሳት ጋር መጫወቱን ትተን በፍርሃትና በተለወጠ ልብ አንድንመላለስ ሁሉን ችሎ የሚያስችለው አምላክ እራሱ በጸጋው ይደግፈን:: አሜን!

ግጥምጥም:- ላገልግለው እንጂ በተለወጠ ልብ ለእርሱ ሆኜ ትሑት ሮሜ 12:18
የአንጀት ክርስትና ለምን ይሁን የአንገት:: ሉቃስ 10:27

የምድር ጨው ወይስ የእንግሊዝ ጨው?

ሰባኪው፡ «እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ከዘላለም ሞት ያዳነን እንድናመልከውና ለሌሎችም ብርሃንና ጨው እንድንሆን ነው እንጂ በመጥፎ የሕይወት ምስክርነት እየተመላለሰን የወንጌል እንቅፋት እንድንሆን ፈጽሞ አይደለምና ዛሬ ሕይወታችንን ልንፈትሽ ይገባል። እኛ ለጨለማው የምንገለጥ የዓለም ብርሃን እንጂ በጨለማው የምንዋጥ መሆን የለብንም። በመልካም የሕይወት ምስክርነት ክርስቶስን የምናሳይ መራራውን የምናጣፍጥ የምድር ጨው እንጂ፤ ክርስትና እንደ እነርሱ ከሆነ በአፍንጫዬ ይውጣ የምንባል መራሮችና ለዚህ ዓለም የምንመች ሰዎች መሆን የለብንም። ስለዚህም ዓለም ስታማ አብረን አንማ፤ ዓለም ስትቀና አብረን አንቅና፤ ዓለም ስትዘፍን አብረን አንዘፈን፤ ዓለም ስትሰርቅ አብረን አንሰረቅ፤ ዓለም ስትጠጣ አብረን አንጠጣ፤ ዓለም ስትሰክር አብረን አንሰክር፤ ዓለም ስታኮርፍ አብረን አናኮርፍ፤ ዓለም ስታምፅ አብረን አናምፅ። የእግዚአብሔር ቃል፤ “ናገ በሥራው ዓለምን ኮነ” (ዕብ. 11:7) እንደሚል የምድር ጨው ሆነን የዓለምን ክፉ ሥራ በጽድቅ በመለወጥ በሥራችን እንኩንን እንጂ በዓለም ሥራ አብረን እየተባበርን አብረን መኩንን የለብንም» ለሚለው ግሩምና አስደናቂ መልእክታቸው እንደሚከተለው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ወንጌላዊ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ሲሰብክ የምድር ጨውን ከእንግሊዝ ጨው ጋር እያወዳደረ እንዲህ ተናገረ፤ «እኛ ክርስቲያኖች የምድር ጨው ነን እንጂ የእንግሊዝ ጨው አይደለንም። እንደምታውቁት የእንግሊዝ ጨው ጊዜው ደርሶ ከሆዳችን እስከሚወገድ ጉጉጉጉጉ እያለ ያምሰናል። ልክ እንደዚሁ በቤተ ክርስቲያን ያልተደረገውን ተደረገ፤ ያልታየውን ታየ እያሉ ወሬ በክርስቲያኖች መካከል የሚያመላልሱ፤ ቅዱሳንን የሚያጋጩና የሚያምሱ የእንግሊዝ ጨዎች አሉ። እከሌ ከእከሊት ጋር እጮኛ ሆነ፤ እከሌ እኮ፤ የቤተ ክርስቲያንን ገንዘብ ሰርቆ ቤቱን ሠራ፤ እከሊት በተሳሳተ የዲቪ ባልና ሚስት ከአገር ልትወጣ ነው፤ እከሊት ከጋብቻ በፊት የወለደችት ልጅ አላት፤ እከሌ እጮኛዋ አስረግዟት ሰሞኑን አስወረደች እያሉ በየመንደሩና በየቡና መጠጫው የሚያወሩ የምድር ጨው ሳይሆኑ የእንግሊዝ ጨው ናቸው። የእንግሊዝ ጨው ሆድን አምሶ በሽታን የሚያስወግድ ሆኖ ሳለ፤ እነዚህ ግን በበሽታ ላይ በሽታ የሚጨምሩ

የወሬ ሱሰኞች ናቸው። እንደነዚህ ያሉት የምድር ጨው የዓለም ብርሃን ለመሆን የልብ ለውጥ ያስፈልጋቸዋልና ልንጸልይላቸው ይገባል።»

አዎ፣ ወገኖች፣ እኛስ ዛሬ በሕይወታችን የምድር ጨው ሆነን አልጫውን ዓለም፣ ቤታችንን፣ መንደራችንን፣ ቤተ ክርስቲያንን፣ እያጣፈጥን ነው ወይስ እያመሰንን? እግዚአብሔር ባስቀመጠን ቦታ ጨውና ብርሃን ሆነን በዓለም ኃጢአት ላይ ጨውን እንድንጨምር፣ በዓለም ጨለማ ላይ ብርሃንን እንድናበራ ጌታ ኢየሱስ ይርዳን። አሜን!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «የምድር ጨው ናችሁ. . . » (ማቴ. 5:13)።

ግጥምጥም፡- ጨው አልጫ ሆኖ በምን ይጣፍጣል፣

ወደ ውጭ ተጥሎ በእግር ይረገጣል።

ዮሐ. 13:35

2ኛ ቆሮ. 6:14-15

ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «አቤቱ፤... የአፌ ቃልና የልቤ አሳብ በፊትህ ያማረ ይሁን» (መዝ. 19:14)።

ሰባኪው፤ «እግዚአብሔር የመነሻ አሳብን ይመዝናል። <ሰው ፊትን ያያል እግዚአብሔር ግን ልብን> ተብሎ እንደ ተጻፈ እግዚአብሔር ሁልጊዜ ውስጥን ይመለከታልና ግብዝነትን ከእኛ እናስወግድ። ሰውን እንደምንሸነግል ወይም ሰውን እንደምናታልል እግዚአብሔርን ልናታልለው አንችልምና ግልጽነትን የተላበስንና የተደበቀ አጀንዳ ወይም ስውር ነገር የሌለን የእርሱ ልጆች ልንሆን ይገባናል። እግዚአብሔር የውጭ ብቻ ሳይሆን የውስጥም አምላክ ነው፤ የአፍ ብቻ ሳይሆን የልብም አምላክ ነው። ስለዚህ ፍቅራችን የልብ ይሁን እንጂ የአፍ ብቻ አይሁን። ዛሬ ብዙ ሰዎች በቤታቸው እሾክና ጋሬጣ የሞላበት ሕይወት አላቸው። በቤተ ክርስቲያን ግን ለስላሳ ናቸው። ይህን አስመሳይነትህን ጌታ አንድ ቀን ሲገልጠው ትዋረዳለህና ተጠንቀቅ። ይልቁንም የምትችለውን እችላለሁ፤ የማትችለውን አልችልም፤ የምታደርገውን አደርጋለሁ፤ የማታደርገውን አላደርግም ብለህ እውነትን በፍቅር ግለጽ እንጂ የማትችለውንና የማታደርገውን እፈጽማለሁ ብለህ <ሆድ ሲያውቅ ዶሮ ማታ> የሚሉትን የግብዞች ብሂል ፈጽሞ ከሕይወትህ አስወግድ።» ለሚለው ቀናና ግልጽ ለሆነ መልእክታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ።

ከደሃ ቤተሰብ ስለመጣች ሁልጊዜ ኑሮአቸው ከእጅ ወደ አፍ ብቻ እንደሆነ ታውቃለች። ስለዚህም እንደ ጓደኞቿ የፈለገቸውን የልብስ ዓይነትና ጌጣጌጥ ማድረግ አትችልም። ለዚህም ነው ሁልጊዜ በሁለቱም ጆሮዎቿ ላይ ደህና ቀን ሲመጣ ብርና ወርቁ ሲመጣ አደርግባቸዋለሁ፤ እስከዚያ ግን በሰበዝ ይቆዩ ብላ ሰበዝ የምታደርግባቸው። ሰዎች ግን፤ «ሰበዝ በጆሮሽ ላይ የምታደርገው ለምንድን ነው?» ብለው ሲጠይቁት፤ «ጌጤ ክርስቶስ ስለሆነ ሌላ ጌጥ አያስፈልገኝም» ብላ በውሽት ትመልስላቸው ነበር። ታዲያ በዚህ መልሷ የተገረሙ ሰዎች፤ «በቀራኒዮ መስቀል ላይ የተሰቀለው ክርስቶስ እርሱ ጌጥሽ ከሆነ ታዲያ ለምንድን ነው ሰበዝ በጆሮዎችሽ ያደረግሽው። ሰበዙንስ ለምን አትተይውም» ቢሏት፤ «አይ እንዳይደፈንብኝ ነው።» ብላ መለሰች።

አዎ፤ እግዚአብሔር የአፋችንን ሳይሆን የልባችንን ይመለከታልና በልባችን ያሰብነውን እንሁን። በልባችን ጠልተን በአፋችን አንውደድ። በልባችን ረግመን በአፋችን አንመርቅ። በልባችን ተቃውመን በአፋችን አንስማማ።

ግጥምጥም:- ልብህ ያላለውን ተናግረህ የአፍህን፤

እፈ. ቂቤ ሆነህ ልበ ጩቤ አትሁን።

«አቤቱ ንጹሕ ልብን
ፍጠርልኝ»
(መዝ. 51:10)

የአርባ ቀን ዕድሌ

መጋቢው፣ «እግዚአብሔር ወደዚህ ምድር ሲያመጣን በከንቱ ሳይሆን በዓላማ ነው። የሠራንም ለሥራ ነው እንጂ ለመቀመጥ አይደለም። አምላክ በሰጠን ጸጋና ችሎታ ሁሉ፣ በሰጠን ዕድሜና ዘመን የበኩላችንን ድርሻ በታማኝነት ልንወጣ ይገባል። ስንፈጠር ድሃ ሆነን አልተፈጠርንም ወይም ለድህነት አልተመደብንም፤ ነገር ግን ሁላችንም የየራሳችንን ኃላፊነት (ሥራ) በታማኝነት ስለማንሠራና በሌላው ትከሻ ለመኖር ስለምንፈልግ ድህነት ወርሶናል። ስለዚህ ሁላችንም እግዚአብሔር ባስቀመጠን ቦታ እንደ እርሱ ፈቃድና ትእዛዝ ተግባራችንን ስንወጣ የሁላችንም ውጤት ተዳምሮ አገርን ይጠቅማል።» እያሉ ለተሰበሰበው ሕዝብ በሥራ የማደግ ባሕርይን ያስተምራሉ። ትምህርታቸውንም የበለጠ ለማስጨበጥ ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«በአንድ አገር የሚኖር ንጉሥ ልደቱን ለማክበር ፈለገና እያንዳንዱ የአገሪቱ ኗሪ መሳተፍ አለበት ብሎ አስቦ ቀጣዩን አዋጅ አሰነገረ። 'የአገሪ ሕዝብ ሆይ፣ ልደቱን በሚመጣው ወር መባቻ ላይ ስለማክብር ሁላችሁም ለግብር የሚሆን አንድ አንድ እንስራ ጠላ አዘጋጅታችሁ እንድታመጡ።' ይህንን አዋጅ የሰማ አንድ ሰው ጠላውን ማዘጋጀት ስንፍና ሆነበትና 'በጠላው ፋንታ አንድ እንስራ ውኃ ይገዢ እሄዳለሁ' ብሎ አሰበ። 'ምክንያቱም ይህች የእኔ አንድ እንስራ ውኃ ከዚያ ሁሉ ጋን ጠላ ውስጥ ብትገባ ውኃነቷ ይጠፋል እንጂ አትታወቅም' ብሎ አሰበና በተቆረጠው የንጉሥ ልደት ማክበሪያ ቀን አንድ እንስራ ውኃውን ይዞ ሄደ። ሄደም በጋኑ ውስጥ ሲገባብጥ በጋኑ ሙሉ ውኃ አዩ። ለካስ እርሱ ብቻ ሳይሆን አንድ እንስራ ውኃ ይገዢ እሄዳለሁ ብሎ ያሰበው የአገሩ ሰው ሁሉ ነበርና የንጉሡ ልደት በውኃ ተከብሮ ዋለ።»

አዎ፣ ሁሉም በታማኝነት የራሱን ድርሻ ሲወጣ ተደምሮ መልካም ውጤት ያመጣልና ዛሬም በተለማራንበት መስክ ሁሉ ደከመኝ፤ ሰለቸኝ ሳንል ሥራችንን እንሥራ፤ ዋጋችንንም እግዚአብሔር ይከፍለናል። በምድርም የዘራነውን መልካም ዘር እናጭዳለን። ድህነት የአርባ ቀን ዕድሌ ነው ብለን ደምድመን ተስፋ አንቁረጥ። የአርባ ቀን ዕድል የሚል ለድሃዎች የተሰጠ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የለም። በውስጧ ለዓለም ሁሉ የሚበቃ ያልተነካ ሀብት በያዘች ድንግል መሬት ላይ ቁጭ ብለን ከማማረር እግዚአብሔር ይጠብቀን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «የፍጥረት ናፍቆት የእግዚአብሔርን ልጆች መገለጥ ይጠባበቃልና» (ሮሜ 8:19)።

ግጥምጥም፡- የአርባ ቀን ዕድሌ ብሎ ከማማረር፤

የአርባ ቀን ዕድልን ይሻላል መመርመር።

ኤፌ. 2:10

2ኛ ተሰ. 3:6-10

ደምህን አቁሜአለሁ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «ነገር ግን ለዓለም ከሚመች ከከንቱ መለፍለፍ ራቅ፤ ኃጢአተኝነታቸውን ከፊት ይልቅ ይጨምራሉና።» (2ኛ ጢሞ. 2:16)

እንደተለመደው ከመኝታ በፊት በቁጥር በርከት ያለው ቤተሰብ በሙሉ ተገኝቶ አንድ ላይ የማታ የቤተሰብ ጸሎት አድርገን ነው የምንተኛው። እና እስኪ ዛሬ አንድ ቃል ላካፍላችሁ ብለው ቁሱ ጀመሩ። (የተለያዩ ፕሮግራሞች ላይ እየተገኙ የቤት ለቤት ፕሮግራሞች የመካፈሉ ጉዳይ በእጅጉ አሳስቧቸዋልና።)

«በትሕትናና በተሰበረ ልብ የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብና ለመንፈስ ቅዱስ ስንታዘዝ እግዚአብሔር ለሕይወታችን በቃሉ በኩል ይናገረናል። ነገር ግን በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ይህንን ጉዳይ ሳናስተውል ከመቅረታችን የተነሣ ለእኛ ሌላ ሰው ቃል እንዲነግረን፣ ሌላ ሰው እንዲጸልይልን፣ ሌላ ሰው መገለጥ እንዲያመጣልን በመፈለግ ስንሯሯጥ እንገኛለን። እነዚህ ነገሮች ሁሉ መልካም ቢሆኑም የእውነት መገለጥ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚቀበሉ አገልጋዮች የመኖራቸውን ያህል በተቃራኒው ደግሞ የሐሰትን ቃል ከጥቅም ጋር አያይዘው የሚናገሩ፤ ሳይታያቸው ታየች፤ ተጨፍኖባቸው ሳለ ተገለጠልኝ የሚሉ መንፈሳዊ መሳይ አሳሳቾች አሉና ተጠንቀቁ። መጽሐፍ ቅዱስ የያዘ ሁሉ ክርስቲያን፣ 'የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል' ያለ ሁሉ እውነተኛ ነቢይ አይደለም። ይህን ሳስብ አንድ የሰማሁት አሳፋሪ ድርጊት ትዝ አለኝ፤ እርሱን ልንገራችሁ» ብለው የሚከተለውን ምሳሌ ፊታቸውን ከስክሰው እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

«አንድ ሰፈር ውስጥ የማታ የጸሎት ፕሮግራም አለ። ይህንን ፕሮግራም ለመካፈል ሰው ሁሉ እየተጠራራ፤ 'አንድ መገለጥ ያለው ሰው አለ፤ ኑ እንሂድ' እያለ ይመጣል። በዚያም ቀን ምንም እንኳን ጊዜው ክረምት ሆኖ ቢበርድም፤ ሁሉም ሰው ጋቢውን፤ ካቦርቱን፤ ብርድ ልብሱን እየለበሰ ታደመ፤ ፕሮግራሙም ተጀመረ። ጥቂት ሰዓት ከተጸለየ በኋላ ያ ታዋቂ አገልጋይ የተባለው አንድ ብርድ ልብስ ተከናንቦ ወንድ ይሁን ሴት ምንነቱ በማይታወቅ የተንበረከከ ሰው ላይ እጁን ጭኖ እንዲህ ብሎ ተናገረለት፤ 'የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ደምሽን አቁሜአለሁ ይላል' አለ። ሰውዬው ደንግጦ 'ክንብንቡን አወረደና፤ 'እኔ ወንድ ነኝ! ወንድ ነኝ!' አለ። በዚህ ጊዜ ባለ ራዕይ ነኝ

ባዩ ሰው ማጣፊያው ቢያጥረው፤ 'አይ እንግዲህ ወንድም ብትሆን ደምህ ቆሞልህል' ብሎት አረፈው።»

እዚህ ላይ ለአገልጋዮችም ለተገልጋዮችም መልዕክት አለኝ። በእግዚአብሔርም በሰውም ዘንድ ሲገለጥ ከክብር ይልቅ ውርድትን የሚያመጣ አገልግሎት አንስጥ፤ አንቀበልም። የከበረውን የእግዚአብሔርን የጸጋ አገልግሎት በግል ጥቅም፣ ስምና ዝና እንዳንለውጠው እግዚአብሔር በቸርነቱ ያግዘን፤ የእውነትን ቃል በቅንነት የሚናገር የማያሳፍር ሠራተኛም ያድርገን። አሜን።

ግጥምጥም:- ያልተገለጠውን መግለጥ ከምትሞክር፤

ሕዝ. 34: 1-10

የተገለጠውን ለመናገር ጨክን።

ስኬት

ኮንፍራንሱን በጉጉት ሲጠብቅ ለነበረው ሕዝብ የዕለቱ ሰባኪ እንዲህ እያሉ መስበክ ቀጠሉ። «በሕይወታችን ሁል ጊዜ መሳካት ሲገጥመን ሰይጣን ይህንን ተጠቅሞ እንዳይጥለን እንጠንቀቅ። ብዙዎችን በመርዙ ወግቶ የጣለበት መሣሪያ አንዱ ስኬት ነውና ሁል ጊዜም በጠላት ወረዳ ውስጥ እንዳለን እናስብ እንጂ አንዘናጋ። አሁን ያለንበትን ደረጃ ብቻ ሳይሆን ከየት እንደመጣንም እናስብ፤ ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይከብራል፤ እኛም ከጠላት ፍላጻ እናመልጣለን። መቼም ቢሆን ምሦት፣ ማግኘት፣ ክብር፣ ዝና፣ ተቀባይነት ሲመጣ የዚህ ሁሉ ምንጭ የሆነውን እግዚአብሔርን እንርሳ። እርሱን ከረሳንና ራሳችንን ከፍ ከፍ ማድረግ ከጀመርን ውድቀታችን ቀርቧል ማለት ነውና ተጠበቁ።» ለዚህ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ አስረግጠው ተናገሩ።

«በአንድ ወቅት በሁለት አገሮች መሐል ያለችውን ደሴት ለመያዝ ሁለቱም አገሮች ለጦርነት በባሕር ማዶና ማዶ ተሰለፉ። የአንደኛው አገር የጦር ኃይሉ በጦሩ መሐል ቀዶ ሄዶ በጀልባ ቀድሞ ደሴቲቱ ላይ ባንዲራ እንዲተክልና እንዲይዛት ለአንዱ ጀኔራል ትእዛዝ ሰጠ። ይህም ጀኔራል በጀልባው አንደኛ ጉን የእነርሱን አገር ባንዲራ፤ በሌላው ጉን የጠላታቸውን አገር ባንዲራ ሳለና በመሐላቸው ከተወሰኑ ወታደሮች ጋር ባንዲራዎቹን በሳለበት ጀልባ ላይ ሆነው ሲሄዱ፤ ወዲህ ማዶና ወዲያ ማዶ የሰፈረው የጦር ኃይል ሁሉም በራሱ በኩል የየአገሩን ባንዲራ ሲመለከት በደስታ አጨበጩበት። ሆኖ፤ ሁካታ አስተጋባ። በዚህ አስደናቂ ሥራው ጀኔራሉ ተደሰተ፤ ስኬት በማግኘቱም ልቡ ተኩራራ። የተላከበትን ዓላማ ባንዲራ ተክሎ መምጣት ሲገባው ሳይተክል ጭብጨባውና አክብሮቱ ጥምታልና፤ 'አንድ ጊዜ ልድገመው እስኪ' ብሎ ዞሮ በመሐላቸው ሲመለስ ሁሉም አሁን የየራሱን ባንዲራ ሳይሆን የጠላትን ባንዲራ በመመልከቱ፤ ወዲህና ወዲያ ማዶ የሰፈረው ጦር ተኩስ ከፍቶ ሁሉም ወገን በጥይት እሩምታ አርከፍክፈው ጀኔራሉን ከነወታደሮቹ ገደሏቸው።»

እዎ፤ ዝና፣ ክብርና ስኬት ጠላት ለዎችን የሚጥልባቸው ዋና መንገዶቹ ናቸውና እንጠንቀቅ። ጸልየን ሰዎች ቢድኑ፤ ሰብክን ሰዎች ቢጽናኑ፤ ትንቢትና መገለጥ አምጥተን ሰዎች ቢመለሱ፤ ስጦታውን፣ ችሎታውንና ጸጋውን ላበዛልን ለእግዚአብሔር ክብር ይሁን። የራእያችን፣ የስኬታችን ምንጭ እግዚአብሔር ነውና፤ ጌታ ማስተዋሉን ያበዛልን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «... ባላጋራችን ዲያብሉስ የሚውጠውን ፈልጎ እንደሚያገሣ አንበሳ ይዞራልና...» (1ኛ ጴጥ. 5:8)።

ግጥምጥም፡- ዛሬ የሆንኩትን የሆንኩት በእርሱ ነው፤

ዘዳግ. 8:11-18

ላከበረኝ ጌታ ክብሩን እሰጣለሁ።

መገለጥ ወይስ ማጋለጥ

ሰባኪው፤ «በዚህ ዘመን በአንዳንዶች ዘንድ ቅድሚያ እየተሰጠ ያለው ለእግዚአብሔር ክብር ሳይሆን ለእኛ ክብር ሆኗል፤ እንዲታወቅ የሚፈለገው እግዚአብሔር ሳይሆን እኛ ራሳችንና ስማችን ሆኗል። መቼም በየመንደሩና በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያን የሚደረገው መንፈሳዊነት የመሰለው ግርግር አፍ አውጥቶ የሚናገረው ይህንን ነው። ዛሬ ነቢይ ነን ባዮቹም ሆነ ነቢይ ፈላጊዎቹ የሚሯሯጡት ለራሳቸው ጥቅምና ክብር ሆኗል። ይህንን ስናገር አዝናለሁ። ሙሉ ሥልጣን ያለው ሕያው ቃሉ በቤታችን ሽልፍ ላይ አቧራ እየጠጣ ከቃሉ ውጪ የሆነ የምን ይታይሃልና ምን ይታይሻል በሰዎች ስሜትና ፍላጎት ላይ ያተኮረ የሥጋዊ መገለጥ ልምምድ እውነተኛ መገለጥ ሳይሆን ማጋለጥ ነው። እውነትን የሚናገሩ እንዳሉ ሁሉ በተቃራኒው ግን አንድም ነፍስ በማይድንበት ለጆሮአቸው የሚጥሙ የራሳቸውን አስተማሪዎች/ነቢያቶች/ እየጋበዙ /እየተጋበዙ/ በየመንደሩ በክርስቶስ ስም የሚደረገው መንፈሳዊ ግርግር ይቁም! የራስን ክብርና ዝና በመፈለግ እግዚአብሔር ያላሳየውን አየሁ፤ እግዚአብሔር ያልተገለጠውን ተገለጠልኝ እያሉ ወንጌልን ለሥጋ ድሎት ማኖሪያ ማድረግና የዋህ ሴቶችን እየሰበሰቡ ማደናገር ይቁም። እግዚአብሔር ያላለውን፤ “ጌታ ፈውሶሃልና መድኃኒት እንዳትወስድ፤ ሐኪም ቤትም እንዳትሄድ” በማለት ሰዎችን መግደል ይቁም! “እግዚአብሔር ሊጠቀምብህ ይፈልጋልና ሥራህን ለቅቀህ ሙሉ ጊዜህን ካልሰጠህ ትቀሰፋለህ” በማለት ጌታ ባላለው መግባትና ቤተሰብን መበተን፤ ይልቁንም ጌታ ሳይፈውስ “ከኤች. አይ. ቪ. ኤይድስ ተፈውሰሃልኛ እከሊትን አግባ” ብሎ ሕዝብን መጨረስ ይቅር። ለሚለው ጊዜያዊ ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

አንድ መንደር ውስጥ ሁለት ሰዓት ጫማ ተወልቆ የሚገባበት ያለ አሥር ሰዓት የማይወጣበት መንፈሳዊ ፕሮግራም የሚካሄድበት የመሰለ ግን ከጥንቆላ ቤት ያልተናነሰ ሥራ የሚካሄድበት ቤት ነበር። እዚያ ፕሮግራም ላይ እግዚአብሔር ያላለውን የሚል ዛሬ በዝና ፈረሰ ላይ ወጥቶ ሽምጥ የሚጋልብ ነገ ግን ተከስክሶ ከነመታሰቢያው ሊጠፋ የተዘጋጀ ነቢይ ነኝ ባይ ሰው እንዲህ ብሎ ተናገረ። «በዚህ እንዳትኖሪ ተለዩ ይልሻል ጌታ» ብሎ ተናገረ። ይህ መልእክት ለእኔ ነው ብላ የተቀበለች ሴት ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ሦስት ከወለደችለት ባለቤቷ ተለይታ

ልጆቿን ይዛ ወጥታ ዛሬ ከነልጆቿ የምትበላው አጥታ በረሐብ አለንጋ እየተቀጣች ትገኛለች።

አዎ፤ ወገኖቼ ሆይ፤ እግዚአብሔር ያጣመረውን ከመለየት እንቆጠብ። እኛን የሚያኖረን ምላሳችን ሳይሆን እግዚአብሔር ነው፤ ብልጠታችንና ጥበባችን ሳይሆን በእግዚአብሔር መታመናችን ነው። ስለዚህ ያላየነውን ከመናገር ያየነውን ተናግረን እንመት። ያልተገለጠልንን ተገለጠልን ከማለት የተገለጠውን ወንጌል ብቻ እንስበክ፤ እግዚአብሔር የሚባላ እሳት ነውና።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ክፉውን መልካም መልካሙን ክፉ ለሚሉ ጨለማውን ብርሃን ብርሃኑን ጨለማ ለሚያደርጉ፤ ጣፋጩን መራራ መራራውን ጣፋጭ ለሚያደርጉ ወዮላቸው።»

ግጥምጥም፡- «ሳይታየኝ ታየኝ ብሎ ከማጨለም፤

ሁሌም በሕይወቴ አምላክ ያየው ይቅደም።

ኢሳ. 5:20-21

2ኛ ጢሞ. 3:6-7

ነብር በቤታችን አለ!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ ... ጠቦቶቼን ጠብቅ» (ዮሐ. 21:16)

የዕለቱ አገልጋይ በየዓመቱ ሁለት ጊዜ እየተሰባሰቡ በሚመክሩበትና የእግዚአብሔርን ቃል ከእግዚአብሔር ሰዎች በሚሰሙበት የመሪዎች ስብሰባ ላይ እንዲህ እያሉ መልእክታቸውን ማሰማት ጀመሩ። «እኛ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እግዚአብሔር ከሚፈልግብን ዋናና የመጀመሪያው ነገር የምንመራቸውን መንገዶችንን /ሕዝቡን/ መንከባከብ፤ መመገብና መጠበቅ ነው። በተለይም በዚህ ዘመን የበጎቻችንን መልክ ለይተን ማወቅ በሚገባን ጊዜ ላይ ነው ያለነው። ምክንያቱም የበግ ለምድ ለብሰው ሾልከው የሚገቡ ተኩላዎች አሉ። ቃላቸው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ከሚያተኩር ይልቅ በጊዜያዊ ስሜት ላይ ብቻ አተኩሮ፤ በቃሉ ላይ ያልተመሠረቱ ስሜታውያንን በስሜት ኩርቻ ላይ አሳናረው በመንዳት ከቤት የሚያስወጡ ሐሰተኞች ናቸው። ትምህርታቸው የሥላሴን ማንነት የሚክድ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በማመን ብቻ የሚገኘውን የጸጋ ዘላለማዊ ደኅንነት በሰዎች ጥረትና ሥራ መዳን እንደሚቻል የሚለው ጭድ የሌለው ጭቃ ነው። ከእነዚህ ሐሰተኞች ራሳችንና ሕዝባችንን ለማዳን ቤተ ክርስቲያን ሕዝቧን በራሷ አገልጋዮች የበለጠ በመጠቀም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተና ሥር የሰደደ ትምህርት ማስተማር አለባት።» የሚለውን ትምህርታቸውን የበለጠ ለማስረዳት ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

ሁለት የተጣሉ ወንድማማቾች ማታ በጎች ከብቶች ወደ እየበረታቸውና ጋጣቸው ሲገቡ አንዱ ቆጥ ላይ አንዱ መደብ ላይ ሆነው ተኩራርፈው ይመለከታሉ። ቆጥ ላይ ያለው ነብር ከእንስሳዎቹ ጋር አብሮ ተቀላቅሎ ሲገባ አይቷል። እንዳይናገር ግን ተጣልተዋል። ስለዚህ ዝም ተባብለው ጊዜው መሸቶ ሁሉም ተኑ። ስለተጣሉ አንዱም ነብር እንቅልፍ እምቢ ብሏቸዋል። ከቆጥ ላይ ያለው መደብ ላይ የተኛውን ወንድሙን ሲያዳምጠው ይወራጫል፤ ይቃኝዋል። በዚህ ጊዜ በደረቁ ሌሊት በስሙ ወንድሙን ጠርቶ «ምን ሆነሃል? ቢለው፤ «በሀልሜ ነብር በጫካ አይቼ ነው የምገላበጠው» አለው። ቆጥ ላይ ያለው ወንድሙ ደግሞ፤ «ይኸው ነብር በጫካ ሳይሆን በቤታችን አለ» አለውና አረፈው።

አዎ፤ ዛሬም መንጋውን ሲያደሙና ሊበሉ መንፈሳዊ የመሰሉ ነብሮች ተመሳስለው በበጎች በረት አሉና ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ቃል እውነቱን ከሐሰቱ፤ ምርቱን ከግርዱ ለይታ ልታወጣና መንጋዋን ልታድን፤ ልትጠብቅና ልትንከባከብ ይገባታል። ይህንንም ለማድረግ ከብዛት ይልቅ ጥራት ላይ ማተኩር ይገባታልና ይህንን እንድታደርግ ጌታ ይርዳት። አሜን።

ግጥምጥም፡- እረኛው በጉቹን ካልለየ በቅጡ፤

ቤት ባዶ ይሆናል ተኩላዎች ካልወጡ።

2ኛ ጢሞ. 15:16

1ኛ ጴጥ. 2:1-21

መንፈስ ቅዱስ የለም?

ሰባዚው፡ በሰንበት የአምላኩን ቃል ለመስማት ለተሰበሰበው ሕዝብ እግዚአብሔር የሰጣቸውን መልእክት በከፍተኛ ድምፅ እንዲህ እያሉ መስበካቸውን ቀጠሉ፡፡

«እዚህ የተሰበሰብን ሁላችን ዛሬ ወደዚህ የመጣነው ሁሉን ቻይ የሆነው ጌታ ያስተምረኛል፤ ይፈውሰኛል፤ ያጽናናኛል ብለን ነው፡፡ ይህ መልካም አሳብ ነው፡፡ እግዚአብሔር አለ ብሎ አምኖ ወደ ቤተ ክርስቲያን መምጣት እግዚአብሔርን የሚያስደስተው ነው፡፡ አንዳንዶች ዛሬ ከዚህ የራቀ አሳብ ይዘው ነው ያሉት፡፡ ወደ እግዚአብሔር ቤት የሚሄዱት በራሳቸው መመዘኛ ምሪት ብቻ ነው፡፡ «እዚያኛው ቤተ ክርስቲያን ነው የምሄደው ምክንያቱም እዚያ መገለጥ ስለሚናገሩ፤ ልሳን ስለሚናገሩ፤ በሽተኛ ስለሚፈውሱ፤ የታወቁ ነቢያቶች ስላሉ፤ የመንፈስ ቅዱስ መላት ስለሚካሄድ፤ አምልኳቸው በሰዓት ሳይገደብ የተለቀቀ ስለሆነ፤ አጋንንት እየተንጫጫ ስለሚወጣ...» እነዚህ ሁሉ ፈር በያዘ ሁኔታ ቢካሄዱ መልካም ናቸው፡፡ ነገር ግን እነዚህን ማድረግ የሚችል እግዚአብሔር ስሙን በእውነት አምነው በሚጠሩት ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ አለና ባላችሁበት አባል በሆናችሁበት ቤተ ክርስቲያን ሆናችሁ ጠብቁት እንጂ የዘላን ኑሮ አትኑሩ፡፡ ዛሬ ቤተ ክርስቲያን አፏን ሞልታ ይህንን ያህል አባል አለኝ ለማለት የተቸገረችበት ዘመን ላይ ነው ያለነው፡፡ ለምን ቢባል ስሙን አስመዝግቦ ልቡን የሚነሳ ምእመን በዝቷልና ነው፡፡ እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ፡፡» ለሚለው ምክር አዘል ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ፡፡

ድንገት አንድ ቀን ክትትል ትምህርት የማስተምረው ተማሪዬ እንዲህ ሲል አስደንጋጭ ነገር ነገረኝ፤ «ሁለተኛ እዚህ ቤተ ክርስቲያን አልመጣም፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ የለምና፡፡ ይኸው ሦስት ወር ሆነኝ፤ እስከአሁን በአምልኮ ላይ አጋንንት ጮኽ ሲወጣ አላየሁም፡፡ ሌላው ቤተ ክርስቲያን እየተንጫጫ ነው የሚወጣው፡፡» አለኝ፡፡ በዚህ ጊዜ ራሴን ተቆጣጥሬ፤ «ወንድሜ፤ እውነቱ እንዲህ አይደለም፡፡ በአንድ ቤተ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ የመኖሩ ምልክት የአጋንንት ጮኽ መውጣትና አለመውጣት አይደለም፡፡ ከፈለግክ ደግሞ ከሳምንት ጀምሮ ታያለህና ተስፋ ሳትቆርጥ ተመላለስ» አልኩትና ተለያየን፡፡ እኔም ለዚህ ሰው ጌታ በሚገባው መንገድ ራሱን እንዲገልጥለት፤ ቢቻል ወደ ቤተ

ክርስቲያን አጋንንት የሰፈረበት ሰው መጥቶ ጮኽ ሲያወጣ እንዳይጸለይኩ። እግዚአብሔርም ታማኝ ነው። ብዙም ሳይቆይ በሳምንቱ እርሱ ከተቀመጠበት ሁለተኛው ወንበር ላይ አጋንንት የያዘው ሰው ልክ የቤተ ክርስቲያን አምልኮ ሲጀመር ተነሣና ተፈጠፈጠ። በጣም ደስ አለኝ። ሰው ሁሉ «በኢየሱስ ስም» ሲል፣ እኔ፣ «ኢየሱስ ጌታ ነው» አልኩኝ። ከአምልኮ መጨረሻ የክትትል ተማሪው ወደ እኔ መጥቶ፣ «ብእውነት የእግዚአብሔር መንፈስ በዚህ ቤተ ክርስቲያንም አለ።» በማለት ንስሐ ገባ።

አዎ! እግዚአብሔር በእምነት በመጽናትና በተስፋ ለሚጠባበቁት በአሉበት ቦታ ተገልጦ ተአምራቱን ይሠራል፤ ጠላትንም ያሳፍራልና በአስቀመጠን ቦታ በፍቅር፤ በጸሎትና በታማኝነት እንድንጠብቀው ጌታ ሁላችንንም ይርዳን።

ጥቅስ፡- «ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ» (ዮሐ. 14:14)

ግጥምጥም፡- እግዚአብሔር በቦታ መቼ ይገደባል፣
መንፈሱና ስሙ በየትም ይሠራል።

1ኛ ቆሮ. 15:58 ኢሳ. 35:3-4

ክፍል 7
እግዚአብሔርን ስለመጠበቅ

ቦከሰኛ አፍንጫውን ይሰበራል!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «ለእናንተ የማስባትን አላብ እኔ አውቃለሁ።» (ኤር. 29:11)

ሰባኪው፡ «ብዙ ጊዜ ሰይጣን ባለንበት ሁኔታ እንድናገራለን እንጂ እንድናመሰግን አይፈቅድምና ኃጢአታዊ ተፈጥሮአችንን ተጠቅሞ በብስጭት፣ በቁጣና በማጉረምረም ሕይወት ይሞላናል። ሆኖም አሁን ካለንበት ሁኔታ ወዲያ እግዚአብሔር የተሻለ ነገር እንዳዘጋጀ ማመንና ማወቅ ለሰይጣን የማያዳግም ምላሽ ነው። ማንኛውም ሰው ገባውም አልገባውም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ያለንበት ቦታ የእግዚአብሔር ክብር የሚገለጥበት የሥራ ቦታ ነው። እዚህ ያለነው ለሥራና ለተሻለ ነገር ነው። ይህንን የተረዳና ያመነ ክርስቲያን የጊዜውን መከራ ችሎ ከመከራው ባሻገር አምላኩ የሚሠራውን ድንቅ ሥራ በእምነት ሊጠባበቅ ይገባል። እግዚአብሔር ያያልና።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንዲት ሰው ቤት የምትሠራ ሠራተኛ ነበረች። ከእምነቷ የተነሣ ብዙ መንከራተትና ሥራ ማጣት ቢደርስባትም በእምነቷ የጸናች ነበረች። እና ጌታም ለሥራ አንድ ጌታን ከማይወዱ አክራሪ ሰዎች ቤት ውስጥ ከተታት የምትጸልዩበትም ስለአጣች ቤተሰቡ መተኛታቸውን ካረጋገጠች በኋላ ኩሽና አመድ ላይ ተንበርክካ ትጸልይ ነበር። በዚህ ጊዜ እመቤቷ ከመኝታ ቤታቸው ይሄዱና ጸጉሯን ይዘው፡ «ተነሽ፣ አንቺን ብሎ ጸላይ። ጴጌዬ ደግሞ እቤቴ ገባ። ሁለተኛ ባገኝሽ አንቺን አያርገኝ» ብለው ሄዱ። ደነገጠች፡ «ተኝተው አልነበር እንዴ? እንዴት ሰሙኝ? ድምጹን ዝቅ አድርጌ ነገ እጸልያለሁ» አለች። አሁንም መጥተው አደናቀፉዋት። የመጨረሻም ማስጠንቀቂያ ሰጧት። እርሷም፡ «ሐናን የሰማ ጌታ እኔንም ይሰማኛል። በቃ አሁንም ድምጹን ሳላሰማ እጸልያለሁ» ብላ ስትወስን፡ የጌታ መንፈስ ምሥጢር ገለጠላት። ጉዳዩ ከድምጽ አይደለም። አንቺ ስትንበረከኪ በሴትዮዋ ውስጥ ያለው ሰይጣን ያውቃልና ስትሰሟ ገስጪ አላት። በደስታ ዘለለች። እንዲህም አለች፡ «ነገ ማታ የእኔ ጌታና የእሜቴ ጌታ ይዋጣላቸዋል።» እንዳለችውም በቀጣዩ ቀን ማታ አመዱ ላይ ተንበርክካ ስፍራ ወደማይወስነው ጌታ ስትጸልይ እሜቴ እንደለመዱት በሩን ከፍተው መጥተው ጸጉሯን ሊይዙ ሲሉ፡ «በኢየሱስ ስም» ስትል እሜቴ ወደቁ። ጸልያላቸው አጋንንቱ ለቅቋቸው ወደ አእምሮአቸው ሊመለሱ ያዩት ነገር የተገላበጧቸው ሆነባቸው በ60 ብር የቀጠሯት ሠራተኛቸው በክብር ቆማ እሳቸው ሽቶ በጠገበው ቢጃማቸው አመድ ላይ ተንከባልለው ባዩ ጊዜ፡ ልጄ፣ ምን ሆኜ ነው?» አሉ። እርሷም፡ «ምን ያልሆኑት አለ» ብላ ሊገድላቸው ከነበረው አጋንንት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደፈወሳቸውና እርሱን ማመን እንዳለባቸው መናገር

ስትጀምር፤ እጇን ይዘው፤ «ነይ፤ ይህንን ያዳነኝን ጌታ ወንጌል አመድ ላይ አትነግሪኝም፤ ወደ ሳሎን ቤት እንሂድ» ብለዋት ሄዱ፤ ያመዱ ዘመን አበቃ።

አዎ፤ እግዚአብሔር የሚጎበኝበት ጊዜ አለው እና ባስቀመጠን ቦታ ሳናጥረመርም የፊታችንን ክብር እያየን እናገልግለው ቦክሰኛ አፍንጫውን ይሰበራል። በፊት ያለውን ክብሩን እያለመ የዛሬ ውበቱን ያጣል። በአሸናፊነትም ክብሩን ይጎናጸፋል። ክርስትናም እንዲሁ እንደሆነ እንድናስተውል ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ባስቀመጠን ቦታ ብንቆም ይሻላል፤

የጊዜው መከራ እንደ ጥላ ያልፋል።

ኤር. 2፡2

ኢሳ. 54፡4-5

የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታያል

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው እርሱ አይዘገይም።» (እንባ. 2:3)

ሰባዚው፡ «በዚህ ዘመን ሰይጣን የእኛን ሕይወት በምሳሌ ውስጥ የሚከተው እንዲህ እያለ ተስፋ በማለቆረጥ ነውና አትስሙት። <እግዚአብሔር ጸሎትሽን አይሰማም፤ የተስፋ ቃልሽንም አይፈጽምም፤ ትቶሻል፤ ትቶሃል። ይህንን አገር ለቅቀሽ ሂጂ» በማለት ነው። እግዚአብሔር በእውነት ማንንም አይተውምና ተስፋ አትቁረጡ፤ የዘገየው ለበጎ ነው። ለበለጠ ጥቅም (ክብር) ነው። የእኛ ነገር ይገደዋል፤ ደግሞ አንድ ልጁን የሰጠን ጌታ እንደ ፈቃዱ ከሆነው ምንም ነገር አያጎድልብንምና ተስፋ አንቁረጥ። ሥጋ፡ ዓለምና ሰይጣን በመተባበር የሚሰብኩንን ስብከታቸውን አንስማ። የሩቅ ሣር ለምለም መስሎ ይታያልና ጌታን እንጠብቅ። እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና በልባችን የምንመኘውን ለክብሩና ለጥቃማችን የሆነውን ያደርጋልና ተስፋ ሳንቆርጥ፤ የጠላትን ክስ ሳንሰማ በእምነት ጸንተን ልንጠብቀው ይገባል።» ለሚለው ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተጠቀሙ፡-

በግብርና የሚተዳደር አንድ ገበሬ ሁልጊዜ እንደዚህ የሚል ምኞት ነበረው። «መቼ ነው ይህች ላሜ ወልዳ ባለቤቴ ቂቤ የምትቀበው? ልጆቼ አንት፤ አይብ፤ አሬራ፤ የሚጠጡት?» ይህንን ሁልጊዜ ያስባል፤ ያልማል፤ ነገር ግን ላሚቱ ልትወልድ አልቻለችም። መደበኛው የምትወልድበት ጊዜ አለፈ። አሁን ላሚቱ አሥር ወሯ ገብቷል። ሳትወልድ ስለዘገየችበት ገበሬው አዘነ፤ ከላይ የተመኘውም ምኞቱ ሁሉ ከንቱ መስሎ ታየው። ነገር ግን እግዚአብሔር ሁሉንም በጊዜው ለበጎ አድርጎ ይለውጣልና ላሚቱ በጣም ደስ የምትል ችንጉርጉር፤ ነጭ፤ ጥቁር፤ ቡናማ የተለያዩ ቀለማት በጥሩ የአቀማመጥ ሁኔታ ያላት ጥጃ ወለደች። በዚህ ጊዜ ገበሬው ምኞቱ ሁሉ በእግዚአብሔር ጊዜ እንደሆነለት አውቆ ለካ አምላኪ የዘገየው እያበጃጀ ነው።» ብሎ ተናገረ።

አዎ፤ ወገኖቹ፡ እግዚአብሔር የዘገየው ነገራችንን እያሳመረ፤ የበለጠ የተሻለ እኛ ከምናስበውና ከምንገምተው፤ ከምንጠብቀው በላይ ውብ እያደረገ እንጂ ሰይጣን እንደሚለው ረስቶን፤ ትቶን አይደለምና ተስፋ አንቁረጥ፤ ከምሬትና ከማጉረምረም ወጥተን በጊዜው የጊዜውን ሥራ በመሥራት እኛን በአፍ ላይ የሚያስጭነውን ጌታ ብቻ እንድንጠብቅ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ተስፋ እንዲህ መቁረጤ ከቶ ለምንድን ነው?

የሐዋ. 27:25

የእኔ ጊዜ ቢያልፍም የእግዚአብሔር ገና ነው።

ጠብቀነው ጠብቀነው

የታላ ጥናት ጥቅስ፡- «እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በከንፍ ይወጣሉ፤ ይሮጣሉ፤ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም» (ኢሳ. 40:30-31)

መጋቢው፡ «እግዚአብሔር ለሚጠብቁት በእውነት ታግኝ ነው። በጊዜውና በሰዓት ይደርሳል። እንዳንድ ጊዜ በሕይወታችን የተወገና የረሳን ወይም የዘገየ የመሰለን ጊዜውን እየጠበቀ እንጂ ጌታ ልጆቹን ረስቶ አይደለምና በትዕግሥት እንጠብቀው። ልክ እንደ ቃሉ፡ «የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ፤ እርሱ ነውርን ንቆ በፊቱም ሰላለው ደስታ በመስቀል ታግም በእግዚአብሔር ዙፋን ቀኝ ተቀምጦአልና።» (ዕብ. 12:2)። ቅዱሳን ሆይ፤ በፊቱ ሰላለው ደስታ የሚለውን ልብ ብላችሁ አስተውሉ። ደስታ በፊታችሁ አለ ግን መታገሥን ይጠይቃል፤ ነውርን መናት ይጠይቃል፤ ሁሉን ጅዩን ጌታ ኢየሱስን ብቻ መመልከት ይጠይቃል፤ የነገርቻችንን ፈጻሚና ራስ የሆነውን አምላክ በትዕግሥት መጠበቅ ይጠይቃል።» ለሚለው ግሩምና ድንቅ መልእክታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

የሕጻናት ሰንበት ትምህርት አስተማሪዋ እግዚአብሔርን ስለመጠበቅ በዕድሜያቸው ለጋ ለሆኑ ልጆች እንዲህ እያለች ታስተምራለች። «ልጆች፤ እግዚአብሔር በእምነት ለሚጠባበቁት ይደርሳልና ከተንኮልና ከከፋት እየራቃችሁ ጠብቁት» አለቻቸው። በዚህ ጊዜ አንዱ ልጅ እጅን አውጥቶ እንዲህ ሲል ጠየቀ። «ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ባይመጣ ምን እናድርግ?» መምህሯም እንዲህ ብላ መለሰች፤ «ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ ባይመጣ እንደገና ጠብቁት» አለቻቸው። በዚህ ጊዜ መልሱ ያላጠገበው ያ ሕጻን ልጅ እንደገና ጠየቀ ደስ በሚሉ አንደበቱ፤ «እኔ እኮ የምለው ቲቸር፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ጠብቀነው፤ ባይመጣስ ነው የምለው» አለ። መምህሯም መልሳ፤ «ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ጠብቃችሁ፤ ባይመጣ አሁንም ጠብቁት።»

አዎ፤ ወገኖች፤ ካቻምና ጠብቀነው፤ አምናም ጠብቀነው፤ ዘንድሮም ጠብቀነው አልመጣ ይሆን? በጉዳዮቻችን ላይ እግዚአብሔር ታግኝ ነው በጊዜው ይደርሳልና አሁንም ጠብቁ። ተስፋ አትቁረጡ። ባለመታከት የማይታከተውን ጌታ እንድንጠበቅ ከራሳችን እርምጃ ጌታ ይጠብቀን። አሜን!

ግጥምጥም፡- ተስፋ የሚታደሰው በተስፋ ነውና፤
አምላኪን ልጠብቅ ዛሬም እንደገና።

ዘኁል. 23:19
ኢሳ. 41:13

እግዚአብሔር ጊዜ አለው

ሰባኪው፡ «ይዋል ይደር እንጂ እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚጉበኝበት የራሱ ጊዜና የራሱ መንገድ አለው። ስለዚህ የጌታን ጊዜና የጉብኝቱን መንገድ እንጠብቅ እንጂ አንቸኩል። እግዚአብሔር አይዘገይም፤ ደግሞም አይቸኩልም፤ ግን የታቀደ የተወሰነ የራሱ ጊዜ አለው። እንዳንድ ጊዜ የዘገየ፤ ጠላታችንም ሊወርሰን ያለ ይመስለንና እንደ ሳኦል የራሳችንን እርምጃ እንወስዳለን፤ (1ኛ ሳሙ. 13:8)፡ 'ሳኦልም ሳሙኤል እንደቀጠረው ጊዜ ሰባት ቀን ቆየ ሳሙኤል ግን ወደ ጌልጌላ አልመጣም።' ይህ ግን እግዚአብሔር እመጣለሁ ብሎ ተናግሮ የቀረበት ሳይሆን ሰዓቱ እስኪሞላ የቆየበት ነው። ዛሬም የእግዚአብሔር ጊዜ ደርሶ ጽዋው እስኪሞላ እንጠብቅ እንጂ በዓለም፤ በሥጋና በሰይጣን ተገፋፍተን እንዳች ማድረግ የለብንም» ለሚለው ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«ሰፈሩ ሁሉ የሚሰግድለት አንድ ሀብታም ሰውና በተቃራኒው ኑሮ ከአጅ ወደ አፍ የሆነበት አንድ ድሃ ሰው ነበሩ። ታዲያ አንድ ቀን ሀብታሙ ሰውዬ ሰው ሁሉ ሲሰግድላቸው የዚህ ድሃ ሰው አለመስገድ አበላጭቷቸዋልና እንዲህ ብለው ጠየቁት። 'አንተ! ሰው ሁሉ ለእኔ ሲሰግድ አንተ ወድቀህ የማትሰግደው ለምንድን ነው?' ቢሉት፤ ለካ ድሃው አማኝ ኖሯልና 'ስግደት የሚገባው ለፈጣሪ ብቻ ነው፤ ሰው ለሰው እንዴት ይሰግዳል? ደግሞስ እኔና እርስዎ ምንድን ነው ልዩነታችን? እርስዎም አንድ እንጀራ ነው የሚበሉት እኔም አንድ እንጀራ ነው የምበላው' ሲል መለሰ። በዚህ ጊዜ ሀብታሙ 'ጉዳዩ ከእንጀራው ሳይሆን ከወጡ ነው። ለመሆኑ እንደ እኔ አራት ዓይነት ወጥ ትበላለህ?' ቢሉት፤ የእርሱ ወጥ ከአንድ እያልፍምና ዝም አለ። በዚህ ሁኔታ እየጸለየ ሳለ ያሉበት ሰፊ ግቢ ለንግድ ሥራ እመች ነበርና ለራሱ ትንሽ ቦታ ብቻ አስቀርቶ ለባለሀብቶች በብዙ ሺህ ብር ሸጠላቸው። አሁን ኑሮውም፤ ወጡም ተስተካክለና ያንን ሀብታሙን ጉረቤቱን ሰው አንድ ቀን መንገድ ላይ አግኝቶ 'ጌታዬ፤ የእርስዎ ወጥ አራት ዓይነት ነው አይደል? የእኔ አሁን ስድስት ገብቷል፤ እግዚአብሔር በጊዜው ከነወጡ ያበላል' አላቸው።»

አዎ፤ የእግዚአብሔር ጊዜ ሲደርስ አንገታችንን የደፋንበትን ነገር ይጉበኝና እኛም ቀና ብለን እንሄዳለን። በእውነት እግዚአብሔር ስለ ተስፋ ቃሉ ሲል አይዘገይምና ይህንን አስተውለን ከምንወስደው ሥጋዊ እርምጃችን ጌታ ይጠብቅን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ - «አላበጀህም፤ አምላክህ እግዚአብሔር ያዘዘህን ትእዛዝ አልጠበቅህም፤ ዛሬ እግዚአብሔር መንግሥትህን በእስራኤል ላይ ለዘላለም አጽንቶልህ ነበር» (1ኛ ሳሙ. 13:13)።

ግጥምጥም፡- እግዚአብሔር በጊዜው አውቃለሁ ይመጣል፤

ሳልቀድመው ታግሼ ልጠብቅ ይገባል።

ዘፍጥ. 18:10፤ 21:1፤ መክ. 3:1

ጠንቋይ ለራሱ አያውቅም

የቃል ጥናት ጥቅስ: «አምላካችሁን እግዚአብሔርን ታመልኩታላችሁ እርሱም እህልንና ውኃህን ይባርካል፤ በሽታንም ከመካከልህ አርቃለሁ፡፡»

ለባኪው፡ «እግዚአብሔርን በእውነትና በፍቅር ብናመልከውና ብንከተለው እኛን የሚያኖረን እግዚአብሔር ነው፡፡ የዕለት እንጀራችንን የሚሰጠን እግዚአብሔር ነው፡፡ አንዳንዶች ከዚህ እውነት ርቀው ራሳቸውን በራሳቸው ለማኖር ምድዊ ብልጽግናን ለማትረፍ የራሳቸውን መንገድ ይጠቀማሉ፡፡ የሌላውን እንጀራ በሐሰት በማጭበርበር ሲዘርፉና ሲያካብቱ በጥንቆላ፣ በአስማት፣ በሰላቢ፣ የአልጠግብ ባይነት ሥራ ሲሠሩና ሲያሠሩ ይታያሉ፡፡ ጉቦ ሲበሉና ሲያመቻቹ ይውላሉ፡፡ በቴሌቪዥን ግዙን ብለው ጥሩ ዕቃዎች እስተዋውቀው በግምባር ዋንኛው ሲመጣ መናኛውን ሲያቀርቡ ይገኛሉ፡፡ በሐሰት ዘመናዊ ሐብትን ሊያግበሱበሱ ይሯሯጣሉ፡፡ እውነቱ ግን ወዲህ ነው፡፡ እግዚአብሔር ያልባረከው ብልጽግና ቋሚ ሳይሆን ጠፊ ነው፤ የሚያስከብር ሳይሆን የሚያዋርድ ነው፤ የሚያሳድግ ሳይሆን የሚጥል ነው፤ በልብ ደስታ የሚያኖር ሳይሆን በሕሊና ወቀሳ የሚያኖር ነው፤ በቅን መንገድ ሳይሆን በድጥ መንገድ የሚያስኬድ ነው፡፡ ዛሬ አንዱ በሌላው እንጀራ ላይ አፈር እየጨመረ፣ ግማሹ ሲጠግብ ግማሹ ተርቦ ያድራል፡፡ በእናንተ ዘንድ ግን እንዲህ አይሁን፡፡ እግዚአብሔርን አምልኩት፤ እርሱ ያላችሁን እህል ውኃ ይባርክላችኋል፡፡» ለሚለው ትምህርታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ፡፡

አንድ ሰው ለጓደኛው፡ በሕልሜ በሬ ሊወጋኝ ሲያሳድደኝ አደረ፡፡ ላመልጠውም ቤት ብገባ አብሮኝ ይገባል፣ ባህር ውስጥም ብገባ እሳት ውስጥም ብገባ፣ ቤተ መንግሥትም ብገባ በሁሉም አብሮኝ ይገባል፡፡ ይህ ምንድን ነው እባክህ?» ብሎ ቢጠይቀው፡ ጓደኛው፡ ጥያቄውን በጥያቄ ለመመለስ እንዲህ ይለው ጀመር፡ ብድር አለብህ?» «የለብኝም፡፡» «ከሰው ጋር ተጣልተሃል?» «አልተጣላሁም፡፡» «እሺ፣ ከመሥሪያ ቤት ሰውን በግፍ ከሥራው አባረሃል?» «አላባረርኩም፡፡» «እሺ፣ የምትተኛው ምን ላይ ነው?» የጭድ ፍራሽ ላይ ሲለው ጓደኛው እንዲህ አለው፡ «በቃ ተወው፣ በሬው ታዲያ ምን ያድርግ? እንጀራው ላይ ተኝተህበት እኮ ነው የሚያሠቃይህ፡፡» ብሎት አረፈው፡፡

አዎ፤ መቼም ይህ ምሳሌ የሚያስቅ ቢመስልም ወደ ሰዎች ስንመልሰው ግን እውነትነት አለው። ዛሬ ዓለማችን እርስ በርሷ የምትበጣበጠው አንዱ በሌላው እንጀራ ላይ እየገባ፤ ራሱን አሳድጎ ሌላውን ለመጣል በሚያደርገው ትግል ነው። ወገኖች፤ እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችን አምነን ብንከተለው እንጀራችንን /ኑሮአችንን/ እርሱ ይባርካል፤ ከዓለም መጨረሻ ሳይሆን ከዓለም መጀመሪያ ያደርገናል። እስቲ ቆም ብለን እናስብ። ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ የበላና ደስ ብሎት የሚኖር ማን ነው? ማንም የለም። የእኛን እንጀራ የሚባርክ እግዚአብሔር ነውና ከዚህ ክፉ አሳብ ተመልሰን ኑሮዬ ይበቃኛል ወደሚለው እግዚአብሔርን የማትረፊያ መንገድ እንድንመለስ ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- «እንጀራ በእንጀራ እያነባበርኩኝ፤
በአሳብ ከመኖር ፈጽሞ ይቅርብኝ።

1ኛ ጢሞ. 6:6 2ኛ ተሰ. 3:11፤ 12

እግዚአብሔን በሙሉ ኃይል ስለማገልገል

የአሜሪካን ፕሬዚዳንት

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «የአረኞችም አለቃ በሚገለጥበት ጊዜ የማያልፈውን የክብርን አክሊል ትቀበላላችሁ።» (1ኛ ጴጥ. 5:4)

ቤተ ክርስቲያኒቲ እንደተለመደው በዓመት ሁለት ጊዜ ባላት የአገልጋዮች የትምህርት ጊዜ ላይ መጋቢው እንዲህ እያሉ ማስተማር ቀጠሉ። «እኛ አገልጋዮች ሙሉ ዋጋችንን የምንቀበለው ከምድር ወይም ከሰው ሳይሆን ከአረኞች አለቃ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነውና፤ እርሱን እያየን እናገልግል። ደግሞ በዚህ ምድር ላይ የምናገኘው ነገር ሁሉ ያልፋልና፤ የማያልፈውን የክብር አክሊል ለማግኘት እንድንከም። በድካማችን ተገቢውን ክፍያ አለማግኘት ታችን ተስፋ ሊያስቆርጠን አይገባም። ለድካማችን በሕዝብ ዘንድ ክብር አለማግኘታችን ተስፋ ሊያስቆርጠን አይገባም። ዛሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ያገኘ ነውን ክብርና ወደፊት ደግሞ የአረኞች አለቃ ሲገለጥ የምናገኘውን የማያልፈውን የዘላለም የክብር አክሊል እያሰብን በደስታ ደከመኝ ሰለቸኝ ሳንል በታማኝነት ልናገለግለው ይገባል። ይህንን ሳስብ አንድ የሰማሁትን ምሳሌ ልነግራችሁ እፈልጋለሁ።»

በአንድ ሐገር ውስጥ ለ40 ዓመት በሚሸነሪነት ያገለገሉ ባልና ሚስት ነበሩ። ታዲያ ከዚያ አገር አገልግሎታቸውን ፈጽመው ወደ አገራቸው አሜሪካ ሲመለሱ እነርሱ ሲያገለግሉ የቆዩበትን አገር በዕረፍታቸው ለአንድ ሳምንት ጎብኝተው የሚመለሱት የአሜሪካን ፕሬዚዳንት ባሉበት መርከብ ነበር እየተመለሱ ያሉት። ሀገራቸውም አሜሪካ ሲደርሱ የሀገሩ ሕዝብ ወጥቶ የተለያዩ መፈክሮች፣ ፊኛዎች ነጫጭ እርግጦች፣ አበባዎች፣ ይዘው በደስታ ጩኸት ፕሬዚዳንቱን ሲቀበሉ ሚሸነሪው አዩና በጣም አዝነው እንዲህ አሉ፡- «እኔ ለ40 ዓመት እግዚአብሔርን አገልግዬ ነጩ ቆዳዬ በጥቁር ተበርዞ ሲመጣ ማንም የእቅፍ አበባ ይዞ አልተቀበለኝም። እኚህ ፕሬዚዳንቱ ግን ለሳምንት ቆይተው ከዕረፍት ሲመለሱ ይኸ ሁሉ ክብር ጠበቃቸው።» በዚህ ጊዜ ባለቤታቸው፣ ይህንን አመለካከትህን ሳትቀይር ከዚህ መርከብ አንወጣም።» አሏቸው። አብረውም ጸለዩ። እግዚአብሔርም በመንፈሱ እንዲህ አላቸው። ይህ የሚያልፍ ክብር ነው፣ የማያልፈውን የክብርን አክሊል እኔ አስጣችኋለሁ።

አዎ፣ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሆይ፣ የማያልፍ የክብር አክሊል ሊሰጠን ጌታ ታማኝ ነውና በሚያልፈው ክብር ተጠላልፈን እንዳንወድቅ እንጠንቀቅ። የሚያልፈውን የዛሬውን ክብር እየናቅን የማያልፈውን ክብር ለማግኘት እንድንደክም ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ለሚያልፈው ክብር ለምን እለፋለሁ፣

በቃ ከእንግዲህ ይቅርብኝ ብያለሁ።

2ኛ ጢሞ.4:6-8
መዝ.75:6

የቄሳርን ለቄሳር

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «አንተም አምላክህን እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹም ኃይልህ ውደድ፡» (ዘዳግ. 6:5)

ሰባዚው በዕለቱ ስለ መስጠት ለተሰበሰበው ሰው ሲያስተምሩ እንዲህ አሉ፡- «እግዚአብሔር የተከፋ ልብ ሁለት አሳብ ያለውን አገልግሎትና አምልኮ አይፈልግም፡፡ አንድ እግራችንን በዓለም ሌላውን በቤተ ክርስቲያን አድርገን መመላለስ የለብንም፡፡ በዚህ ዘመን ያለን ሰዎች የብዙ ነገር ሰዎች ሆነናል፡፡ እንዲያው ለደንቡ ቤተ ክርስቲያን መጥተን እንቀመጣለን እንጂ ለዚህች ለእግዚአብሔር ስጦተናታል ለምንላት የሦስት ሰዓት ጊዜ እንኳ ግማሹ አሳባችን (ልባችን) ውጪ ነው ያለው፡፡ በሥጋችን ጉባኤው መሐል ተቀምጠን፤ በልባችን ግን ወይ ስለ ቤታችን እናስባለን፤ ወይ ከሰዓት ስለሚኖረን የሠርግ ጥሪ፤ ወይ ከአምልኮ በኋላ ስለሚሰበሰበው ዕቁብ፤ ወይም ከአምልኮ በኋላ ከቤተሰባችን ወይም ከእጮኞችን ጋር ስለምናሳልፈው ጊዜ፤ ሌላም ሌላም እናስባለን፡፡ ይህ ሁሉ ባልከፋ ነበር፡፡ ነገር ግን አምልኪችን በግማሽ ልብና አሳብ መሆኑ እግዚአብሔርን እጅግ ያሳዝነዋልና ጌታን ስናመልክ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስንመጣ ሁሉን ነገር እርግፍ አድርገን በጌታ ፊት መሆን ያስፈልጋል፡፡» ለሚለው ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ፡፡

የልጆች ሰንበት ትምህርት አስተማሪዎ ልጆችን የሰንበት ትምህርት እያስተማረች በዓይኗም ከእርሷ ጋር በሙሉ ልባቸው መሆናቸውን አለመሆናቸውን በዓይኗ ትከታተል ነበር፡፡ ታዲያ አንደኛው ልጅ በዓይኑ እርሷን ይመልከት እንጂ በሃሳቡ ከእርሷ ጋር እንደሌለ ገባትና፡፡ የምታስተምረውን ትምህርት ቆም አድርጋ ተማሪዎችን ጥያቄ ጠየቀች፡፡ «መጽሐፍ ቅዱስ በውስጡ ስንት መጽሐፍት አሉት?» በዚህ ጊዜ ሁሉም ተማሪዎች ለመመለስ እጃቸውን አወጡ፡፡ እርሱም ምን እንደ ተባለ ሳይሰማ በግማሽ አሳቡ እጁን አብሮ አወጣ፡፡ አስተማሪዋም እራሱን፤ አሺ፤ አንተ መልስ» ስትለው፤ «የምስጋና ቀን ነው ለእኛ ዛሬ» ብሎአት አረፈ፡፡

አዎ፤ ሁልጊዜ በግማሽ ልብ ከሆንን የእግዚአብሔር ነገር ያመልጠናል ሁለት አሳብ አንሁን፡፡ የቄሳርን ለቄሳር የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር እናድርግ እንጂ አናቀላቅል፡፡ ሁለት አሳብ ያለው ሁለት ጊዜ አይኖርም፡፡ በዚህ ምድር ላይ አንድ ጊዜ ብቻ ኖረን ነውና የምናልፈው በምንኖርበት ዘመን ሁሉ ጌታን በፍጹም ኃይላችን በፍጹም ልባችንና በፍጹም ነፍሳችን አምልከነውና አገልግለነው እንድናልፍ ጌታ ይርዳን፡፡

ግጥምጥም፡- ልጅ ሆይ፤ ልብህን ሁሉ ስጥ እያለ፤

ኢያሱ 14:8

ግማሽ ልብ ሰጠሁት ሙሉ ሰጥቶኝ ሳለ፡፡

ኃይሌ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሳ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ያጣህልን ዕብራዊው ባሪያ ሊሣለቅብኝ ወደ እኔ ገባ፤ እኔም ድምጼን ከፍ አድርጌ ስሙኸ ልብሉን በእጅ ተወና ወደ ውጭ ሸሸ።» (ዘፍጥ. 39:17:18)

ሰባዚው፤ «ብዙ ጊዜ እንደተገነዘብኩትና ቃሉም እንደሚያረጋግጥልን በክርስትና ሕይወታችን የማሸነፊያው መንገድ እኛ ዝም ብለን ለጻድቅ ፈራጅ ጌታ አላልፈን ስንሰጠው ነው። የሴፍ ይህንን ነው ያደረገው። የሴፍ ለጴጥፋራ ሚስት የሐሰት ክስ የመልስ መልስ ሲሰጥ እንመለከትም። የእውነት አምላክ በቀል የእኔ ነው እኔ ብድራትን እመልሳለሁ ያለ ጌታ የመልስ መልሱን ሰጠለት። ለምንድን ነው ዛሬ በሕይወታችን ሰልፍ የሚበዛብን፤ ከጉረቤት ከቤተ ክርስቲያንና ከመሥሪያ ቤት ሰዎች ጋር ሰላም ያጣነው? መልሱ ለጌታ ጊዜ ሳንሰጠው የመልስ መልሱን እኛ በለምንሰጥ ነው። በዚህ ዓለም ስንኖር የሚደግፉን እንዳሉ ሁሉ የሚነቅፉንም አሉ። ይህንን ካወቅን አንጉዳም። በክርስትና የሕይወት ሩጫ ውስጥ ሕዝቡ ሁሉ ይደግፈናል ማለት የሰብንም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን እርግጠኞች ከሆንን ለእርሱ ዕድል ፈንታ እንሰጠው እንጂ እንደ ሥጋችን ፈቃድ ለመጣብን እመልስዋለሁ ብለን የመልስ መልስ ለመስጠት ቆም ብንል ሽንፈት ይገጥመናል። የእግዚአብሔርንም እጅ ሳናይ እንቀራለንና እንጠንቀቅ።» ለሚለው የአምላካዊ ቃል ምክር ቀጣዩን ምሳሌ አስረግጠው ተናገሩ፡-

ኃይሌ ገብረ ሥላሴና ቀነኒሳ ሲርጡ ደጋፊ እንዳላቸው ሁሉ ነቃፊም አላቸው። ደጋፊ እንዲህ ይል ይሆናል፡- «ኃይሌ በርታ! ጥሩ እንደተለመደው በዚህ በባዕድ ምድር የሐገራችንን ባንዲራ አውለብልብ።» ነቃፊዎች ደግሞ፤ «ኃይሌ ሁልጊዜ እያሸነፍክ ለመደነቅ ዘንድሮስ አትችልም። ፖል ቴርጋት ከጊላህ አለ።» ኃይሌ በዚህ ጊዜ ቆም ብሎ ለደጋፊው፤ «በደንብ እየጮሃችሁ ሞራል ስጡኝ።» ለነቃፊውም፤ «ዛሬ እንደተለመደው አሸንፌ አሳያችኋለሁ» ቢል እስከአሁን ፖል ቴርጋት ሮጦ ሄዶ ያሸንፈው ነበር። ነገር ግን በሩጫ ሜዳ ላይ ኃይሌም ሆነ ቀነኒሳ፤ ሌሎችም ቆመው የመልስ መልስ አይሰጡም። የመልስ መልስ ከፊት ይገኛልና ሁሉም ከፊታቸው በትልቅ ቴሌቪዥን ያለውን ሰዓት ያያሉ፤ አሸንፈው የአገራቸው ስም በዓለም ሁሉ ሲከበር ያያሉ፤ ጨርሰው ሲመለሱ በአገራቸው የሚጠብቃቸውን የክብር አቀባበል ያያሉ። ስለዚህም የመልስ መልስ ሳይሰጡ ይሮጣሉ፤ ያሸንፋሉም።

አዎ፤ የእግዚአብሔር ቃል በዕብ. 12:2 ላይ፤ «የእምነታችንንም ራስና ፈጻሚውን ኢየሱስን ተመልክተን፤ በፊታችን ያለውን ሩጫ በትዕግሥት እንሩጥ።» አዎን፤ ወገኖቹ፤ ጌታችንን ተመልክተን የመልስ መልሱን አቁመን ለቁጣው ዕድልና ፈንታ እየሰጠን የሕይወታችንን ሩጫ በትዕግሥት ብንሮጥ እናሸንፋለን እንጂ አንሸነፍም፤ እንወርሳለን እንጂ አንወረስም፤ እንደምቃለን እንጂ አንደበዝዝም። አሜን።

ግጥምጥም፡- የመልስ መልስ ሲሰጥ እግዚአብሔር ጊዜ አለው፤ ዕብ. 12:1-3

እኔም ዝም ብዬ እስቲ እርሱኑ ልየው።

ሮሜ 12:14-21

እግዚአብሔርን አምኖ ከሞት ስለ መዳን

ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ

«በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና» (ዮሐ. 3:16)

ሰባኪው፡ ወደ ውጪ የምትሄድ የጎረቤታቸው ልጅ የሸኝት ፕሮግራም ላይ ተገኝተው እንዲህ እያሉ መልእክታቸውን ማትረብ ጀመሩ። «ዛሬ የተሰበሰብነው ለምስጋና ነው። ግን ለመሆኑ የምናመለክነው ማንን ነው? የምናመለክነውስ ለምንድን ነው? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ የሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይኸውም በመዝሙረ ዳዊት (136):1 ላይ፡ «እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ቸር ነውና፤ ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።» ይላል። እንግዲህ የምናመለክነው እግዚአብሔርን የምናመለክንበትም ዋና ምክንያት የዘላለም ምሕረትን በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስለሰጠንና ከዘላለም ሞት ወደ ዘላለም ሕይወት ስላሻገረን ነው። ዛሬ ይህንን ወንጌል ለምታችሁ ያላመናችሁ ከሆነ የዘላለም ሞት ይጠብቃችኋልና አምልጡ፤ ወደ እግዚአብሔር ኑ። ልብ በሉ፡ እያልኩ ያለሁት ወደዚህኛው ቤተ ክርስቲያን ወይም ወደዚያኛው ቤተ ክርስቲያን ሂዱ ሳይሆን፡ ስለ እኛ ራሱን አላልፎ በመስቀል ሞት ወደ ሰጠውና ሞትንም አሸንፎ በእግዚአብሔር ቀኝ ወዳለው ወደ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። በእርሱ ታመኑ ነው እያልኩ ያለሁት። ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድ መልካም ቢሆንም፡ የሄደ ሁሉ ከሞት የሚድነው እውነት፡ መንገድና ሕይወት ብቻ በሆነው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ የታመነ እንደሆነ ነው። በዚህ ሙሉ ወንጌል ማመን የምትፈልጉ ብትኖሩ መጨረሻ ላይ አነጋግሩኝ። ብለው ጨረሱ።

በዚህ መልእክታቸው ጉባኤው ሁሉ ተነካ። በተለይም አንድ ሽማግሌ ሰባኪው በመጨረሻ አነጋግሩኝ ባሉት መሠረት ወደ ኋላ ቀርተው እንዲህ አሏቸው። ዛሬ ገና እውነተኛውን ወንጌል ሰማሁ፡ ሳትጨምር ሳትቀንስ በመስበክህ ደስ ብሎኛል። እኔ ሙሉ ወንጌልን እወዳለሁ። ከሁሉ በላይ የመጣህበትን ድርጅት ወይም ቤተ ክርስቲያን ሳትሰብክ ሙሉ ወንጌል በመስበክህ ደስ ብሎኛል። ከዘላለም ሞት የምድንበትን መንገድ ሰፈላልግ ነበር ዘመኔን ሁሉ የኖርኩት። ዛሬ እግዚአብሔር በቃሉ ለልቤ ስለተናገረኝና መዳን በክርስቶስ ብቻ መሆኑም ስለገባኝ አሁን ጌታን አምናለሁና ምን ማድረግ ነው የሚገባኝ?» ብለው ጠየቁ።

አዎ፡ ወገኖቼ ሆይ፡ ከዘላለም ሞት መዳን የሚቻለው በእግዚአብሔር ነው። መዳን በሌላ በማንም የለም። ከሰማይ በታች እንድንበትና እናመልጥበት ዘንድ የተሰጠን ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና። አሁኑኑ በእርሱ እንመን። እኛም አገልጋዮች እግዚአብሔር በከፈተልን አጋጣሚ ሁሉ የሰውን ልብ የሚለውጠውንና ከሞትም መዳን በጌታ ብቻ መሆኑን የሚናገረውን ሙሉውን ወንጌል እንድናስተምር አምላክ በጥበቡ ያግዘን። አሜን!

ግጥምጥም፡- ሞትን ያሸነፈ ኢየሱስ እያለህ፡

ከሚሞት አምላክ ጋር ለምን ትሞታለህ?

ሮሜ 1:16

ቲቶ 2:11-14

የአስቂዋ ልጆች

የቃል ጥናት ጥቅስ፤ «እነሆ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምጺን ቢሰማ ደጁንም ቢከፍትልኝ፤ ወደ እርሱ እገባለሁ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል።» (ራእይ. 3:20)

በጣም ድምጻቸውን ከፍ የሚያደርጉት በተለይ «እምነት የግል ነው» የሚለው አላብ ላይ ነው። ምክንያቱም በቦታው የተሰበሰቡት አብዛኛው ወጣቶች በክርስቲያን ቤተሰቦቻቸው እምነትና ስም እንጂ በግላቸው ጌታን ተቀብለውና አምነው በእርግጥ አምላክ መሆኑን ተረድተው አልነበረም የሚመላለሱትና የሚያገለግሉት። ስለዚህም ለባዜው ድምጻቸውን ከፍ አድርገው ጮኹ። «ወጣቶች በክርስቶስ መታመን የግል ነው። አንዳችሁም በቤተሰቦቻችሁ እምነት ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደማትገቡ ዛሬ እወቁ። የእናንተ የራሳችሁ ስም በሕይወት መጽሐፍ ላይ መጻፍ አለበት። ይህ የሚሆነው ደግሞ ጌታ ጌታ መሆኑን አውቃችሁ ስትታመኑትና እንደ ቃሉ በጽድቅ ኑሮ ስትመላለሱ ነው። ያን ጊዜ እግዚአብሔር ይከብራል፤ እናንተም ትድናላችሁ፤ ሰይጣንም ያፍራል። ይህም ደግሞ በምድር ሁሉ የታወቀ ይሆናል። ይህ ካልሆነ ግን የአስቂዋ ልጆች ዕጣ ይደርስባችኋል።» ብለው ስለ አስቂዋ ልጆች ከሐዋ. 19:11-20 ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩ። «በጊዜው በእርሱ በታመነው ባሪያው በጳውሎስ እግዚአብሔር ድንቅ ተአምር ያደርግ ነበር። ከአካሉ ጨርቅ ወስደው በድውጦች ላይ ሲያደርጉ በሽታ ይለቅቃቸው፤ መናፍሰትም ይወጡ ነበርና ይህንን የሰሙ የካህናት አለቃ የሆነው የአስቂዋ ሰባት ልጆች በከተማው ሰይጣን የያዘው ሰው ፈለጉና ጨርቅ በራሱ ላይ አድርገው፤ «ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናዛችኋለን፤ ውጡ» ይሉ ነበር። በዚህ ጊዜ አጋንንቱ ኢየሱስን በግላቸው ጌታቸው መሆኑን እንዳላመኑ አውቆ እንዲህ አላቸው፤ «ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ፤ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ። አሁን እኔ ግራ የገባኝ እናንተ እነማን ናችሁ?» ብሎ ዘሎ ተነሣና ልብላቸውን ቀድዶ፤ አካላቸውንም አቆሳስሎ ሰባቱንም ከእናታቸው ሆድ እንደወጡ እራቂታቸውን አድርጎ አባረራቸው። አሉና፤ አሁንም ጮክ ብለው፤ «የእነዚህ ልጆች አባት የካህናት አለቃ ነው፤ ያ ግን ለእነርሱ አልጠቀማቸውም። ስለዚህ በግላችሁ ጌታን የእኔ ጌታ ነው ብላችሁ ካለመናችሁ በስተቀር የቅዱሳን ቤተሰቦቻችሁ እምነትና በአፋችሁ የክርስትና ሃይማኖት ተከታይ ነኝ ማለታችሁ ብቻውን በቂ አይደለም።»

አም፤ ክርስትና ክርስቶስ ነው። ክርስቶስ ደግሞ በመስቀል ላይ ደሙን ያፈሰሰው ለእያንዳንዳችን ነው። ስለሆነም የእያንዳንዳችንን ልብ ከፍተን በእውነት ይህንን ጌታ ዛሬውኑ ልናምንና የዘላለምን ሕይወት ልንቀበል ያስፈልጋል። ይህንን ወንጌል አምነንና የጌታንም ድምጽ ለምተን ራሳችንን ለጌታ እንድናስረክብ እርሱ ይርዳን።

ግጥምጥም:- እምነት የግል ነው፤ አገር የጋራ ነው፤
ምክንያቱህን ትተህ ሕይወትህን ስጠው።

2ኛ ጢሞ. 3:14-15
ቆላ. 3:17

ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት

ሰባኪው፡ «በዚህ ምድር ላይ ስንኖር ብዙ ነገሮች የመጀመሪያውን የልባችንን ዙፋን መውሰድ ቢፈልጉም መስጠት ግን የለብንም፡፡ በሁሉም አቅጣጫ በሕይወታችን ቅድሚያው ቦታ ለክርስቶስ ብቻ ሊሆን ይገባል፡፡ እውነቱ ይህ ሆኖ ሳለ ግን በዚህች የክርስቲያን ደሴት እየተባለች በምትጠራው አገራችን የተገለበጠሽ ሆኖ እናገኘዋለን፡፡ እንደ ስማችን አይደለም ሥራችን፣ ቅድሚያ የምንሰጠው ለጣዖት፣ ለአድባር፣ ለጠንቋይ፣ በእጠቃላይ ለራሳችን ሆኖ እናገኘዋለን፡፡ ይህ ደግሞ ኪሳራን ያመጣል፡፡ ለፈጣሪ ቅድሚያ መስጠት ሲገባን፣ ለፈጠረው ነገር ቅድሚያ ከሰጠን እግዚአብሔር በእኛ ላይ እንዲበቀል በቅንዓት እያነሣን ነው፡፡ ስለዚህ በቀረልን ዘመን መገዛት፣ ክብር፣ ውዳሴ፣ ገናንት፣ አድናቆት ሁሉ ከዘላለም ሞት ላዳነን ጌታ ብቻ ልንሰጥና ልናሰጥ ይገባል» ለሚለው ጥልቅ ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ፡፡

«ሁለት ጓደኛዎች በአንደኛው ቤት ምሳ እየበሉ ሳለ አንደኛው ጓደኛ ሁሉም የጓደኛውን ቤት ይወደዋልና ዙሪያ ገባውን እየተመለከተ ማድነቅ ጀመረ፡፡ የተሰቀሉትን የአገር ባህል ዕቃዎችና ሥዕሎች ጭምር ሲመለከት በድንገት በተለምዶ «ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርት ጋር የመጨረሻውን ራት ሲበላ» ብለን የምንጠራውን ሥዕል ተመለከተና ማድነቅ ጀመረ፡፡ <አቤት፣ ደቀ መዛሙርቱ እንዴት ደስ ይላሉ! አቤት፣ በራሳቸው ላይ ያለው ክብር(ነገር እንዴት ደስ ይላል! አቤት፣ የሚጠጡበት ዋንጫ እንዴት ደስ ይላል! አቤት፣ የለበሱት ልብስና የአግር መታጠቢያው ሳህን እንዴት ደስ ይላል!> እያለ ማድነቁን በቀጠለ ጊዜ፣ ጓደኛው እስከአሁን ያነሣቸው ወይም የሚደነቅባቸው በሙሉ ለዘላለም ሕይወት ማግኘት አንዳቸውም ዋጋ አለመቀጠላቸውን ያለማወቁ አሳዝኖት እንዲህ አለው፡ «እባክህ ዙሪያ ዙሪያውን ከመኔድ የለው ልጆችን ሁሉ ለማዳን በቀራኒያ መስቀል ላይ ሞትን ድል ያደረገውን ጌታ ኢየሱስን ብቻ ተመልከት፣ እርሱንም አድንቅ» አለው፡፡

አዎ፣ ዛሬስ እኛ ቅድሚያ ሰጥተን የምናደንቃቸውና የምንገዛላቸው ነገሮች ምን ይሆኑ? ቅድሚያውን ቦታና ክብር ለጌታ ስጡ፡፡ እርሱ ብቻ የበላይ ነው፡፡ በእውነት ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት ተብላ የምትጠራው ከዘመቷ፣ ከጥንቆላዋ፣ ከአስማቷ እና ከጣዖቷ ፈጽሞ ርቃ ሁሉን ቻይ እግዚአብሔርን የበላይ ስታደርግ ብቻ ነው፡፡

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «...እኔ ፊተኛ ነኝ እኔም ጌላኛ ነኝ፣ ከእኔ ሌላም አምላክ የለም፡፡» (ኢሳ. 44:6)

ግጥምጥም፡- ስሜና ሥራዬ አብሮ እንዲሄድልኝ፣

በቃኝ ከአምላክ ሌላ ንስሐ ገባሁኝ፡፡

ኢሳ. 4:417
ሮሜ 13:7

የተበላ ዕቁብ!

ለባዚው፣ «በዚህ ዓለም ላይ ክፍቅር ሁሉ በላይ የሆነው ፍቅር ራሱን ለሌሎች አሳልፎ መስጠት ነው። በዮሐ. 15:13 ላይ እንደተጻፈው፣ «ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለውም»። ይላል። ሰው ለወዳጁ ገንዘቡን፣ ቤቱን፣ ያለውን ጥሪት ሁሉ አሟጦ ሊሰጥ ይችላል፤ ነፍሱን ግን መስጠት አይችልም። ይህንን ማድረግ የቻለው ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ስለዚህ እኛም ነፍሳችንን የምንሰጠው ለእርሱ ብቻ ሊሆን ይገባል። እርሱ በሞቱ ሞታችንን ሸሮ፣ በቅዱስ ደሙ የገዛን ነውና ልብ በሉ። ነፍሳችሁን ለሌላ ብትሰጡ አታገኟችሁም። ለእርሱ ብትሰጡ ግን በመንግሥተ ሰማይ እንደገና ታገኛላችሁ። ጌታ ብቻ ነው ዋጋ ከፍሎ፣ ያውም ለመስቀል ሞት ራሱን ሰጥቶ፣ ሞቶ እኛን ከዘላለም ሞት ያዳኑን» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

«በዶሮ እርባታ የሚተዳደር አንድ ገበሬ ነበር። አንድ ቀን ባልታወቀ ምክንያት የእሳት ቃጠሎ ተነሥቶ የእርባታውን መጋዘን ከነዶሮዎቹ አቃጠለው። ገበሬው የአካባቢውን ሕዝብ እርዳታ ጠይቆ እስከሚያስገነዝብ ድረስ ጊዜ የማይሰጠው እሳት አብዛኛውን ክፍል አወደመው። ሕዝቡም ተሰብስቦ እሳቱ ከተባዛ በኋላ ፍርስራሹን ሲያነሣሁ የተወሰኑ ጫጮቶች ከአንድ የክሰለ ነገር ውስጥ ውልቅ ውልቅ እያሉ እየበረሩ ወጡ። ለካስ እናታቸው በእሳት ተቃጥላ፣ እነርሱን ግን ከክንፎቿ በታች ሸሽጋቸው ኖሯል።»

አዎ፣ ይህ ለእኛ ትልቅ ምሳሌ ነው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ራሱን ለሞት አሳልፎ ሰጥቶ እኛ ዳንን ማለት የምንችለው ግን ይህ ያደረገው ሥራ ገብቶንና ማርኮን ስናምን ነውና ሰዎች ስለ ክርስቶስ ሲነገራቸው እንደተበላ ዕቁብ ችላ ይሉታል። እርሱ ግን ሕይወት ነው። ለዚህም ራሱ ችሩ እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና» (ዮሐ. 3:16)።

ግጥምጥም፡- በእኔ ፈንታ ሞቶ ከሞት ያዳኑኝን፤

ኢየሱስን አምኜ መንግሥቱን ወረስኩኝ።

ዮሐ. 4:14፤

5:24

ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «በበጎ ፈቃዱ እንደ ወደደ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ለእርሱ ልጆች ልንሆን አስቀድሞ ወሰነን።» (ኤፌ. 1:5)

ሰባዚው:- «እግዚአብሔር ስለ ደገነነታችን ያደረገው ነገር በዚህ ጥቅስ ላይ ግልጽ ብሎ እንደተቀመጠው ቢገባን ጌታን ቆመን ሳይሆን ተንበርክክን ብናመሰግነው ባልበዛበት ነበር። እስቲ ሦስት ዋና ዋና ነገሮች ላንሣ:-

1. እኛ ከዘላለም ሞት የዳንነው በእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ እንጂ በራሳችን አልነበረም። እኛም «ዕዳ መቶ ሲሞላ አይከብድም» እንደተባለው፤ ኃጢአት በኃጢአት ላይ እየጨመርን ወደ ሞት እየገሰገሰን ነበር። ጌታ ግን እንደ በጎ ፈቃዱ ደረሰልን። ለዚህ ነው፤ «ጌታን ተቀበልኩ ከማለት ይልቅ ጌታ ተቀበለኝ» ማለት ያለብን።
2. እኛ ከዘላለም ሞት የዳንነው በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ነው። ቃሉም እንደሚል፤ ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም» (ኤፌ. 2:8)። ጌታ በመስቀል ላይ ሆኖ ተፈጸመ ብሎ በፈጸመው የደገነነት ሥራ ታምንን መዳን ያስፈልጋል።
3. እኛ ከዘላለም ሞት የዳንነው አስቀድሞ በተወሰነው የእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት ነው። «ዓለም ሳይፈጠር፤ በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን በፍቅር እንሆን ዘንድ በክርስቶስ መረጠን።» (ኤፌ. 1:4)። እንደዚህ አድርጎ ያዳንንን ጌታ ሁልጊዜ ልናመሰግነው ይገባል። ለሚለው ግሩም መሠረታዊ የደገነነት ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ አቀረቡ።

ጊዜው የስቅለት ማታ ነው። ወንጌላዊው ከቤተሰቡ ጋር ስለበደሉና ኃጢአቱ የሞተለትን ጌታ ኢየሱስን ለማመስገን የኢየሱስን ፊልም ከፍቶ ያያል። በፊልሙ መጀመሪያ ላይ እየተደሰቱ የቆዩት ቤተሰብ ሁሉ መጨረሻ ላይ ያለ ኃጢአቱ ሥቃይና ሞት የደረሰበትን ጌታ በመስቀል ላይ በምስማር ሲቸነከር እያዩ ፊታቸው በጎዘን ተመታ። በተለይም የ8 ዓመቷ ልጅ ማልቀስ ጀመረች። ፊልሙ አልቆ ከተፈጸመ በኋላ አባቷን እንዲህ ስትል ጠየቀች፤ «አባዬ ለምንድን ነው ይሄ ጥሩው ኢየሱስ የሞተው?» አባት፤ «ለእኛ ብሎ ነው የሞተው» አላት። ቀጠለችና፤ «መቼ ነው የሞተው?» «ከዛሬ 2 ሺህ ዓመት በፊት።» በዚህ ጊዜ የ8 ዓመቷ ልጅ እየገረማት፤ «ታዲያ፤ እንዴት ለእኛ ነው የሞተው ትለኛለህ? እኔ ገና 8 ዓመቴ ነው፤ የት ያውቀኛል?» ብላው አረፈች።

አዎ፤ ዓለም ሳይፈጠር እኛም ሳንፈጠር አወቀን፤ ከእእምሮአችን በላይ በሆነው ዕቅዱም ለዘላለም አዳንን። በእውነት የእምላካችን የእግዚአብሔር ስም የተባረከ ይሁን። አሜን!

ግጥምጥም:- ከቶ እንደ ምን ብዬ እንዴት ላመስግንህ፤

ከሞት ስላዳንክኝ በበጎ ፈቃድህ።

ዘፍጥ. 3:15

ኤፌ. 2:14-15

ጊወርጊስ ወይስ ዮሐንስ?

የቃል ጥያቄ፡ ጥቅስ፡- «ኢየሱስም እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም» (ዮሐ. 14:6)

የሰዕለት ልጅ ከመሆኗ የተነሣ አባትና እናቷ ሁልጊዜ የሚመለከቷት በጉጉት፣ የሚከታተሏትም በጥንቃቄና በሰለት ነው። ለዚህም ነው ካደገችም በኋላ እንኳ አንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ስትገባ አድርሶ የሚመልስ ጠባቂ (body guard) የቀጠሩላት። እርሱም ሁልጊዜ የ15 ዓመቷን ልጅ እንደ መዋዕለ ሕጻናት ተማሪዎች ትምህርት ቤት አድርሶ መመለስን ተያያዘው። አንድ ቀን ግን ይህ ጠባቂ ታመመና ሥራውን አንደለ። ቤተሰቦቿም ከጎረቤት ካሉት የዕድሜና የጾታ ተመሳሳይነት ካላቸው ተማሪዎች ጋር ትምህርት ቤት እንድትሄድ መክረው እያያዘው ሸኟት። ለካ የጎረቤት ተማሪዎች አማኞች ነበሩና ከትምህርት ቤት እንደ ወጡ ጸሎት ቤት ይዘዋት ሄዱ። እዚያም ሄዳ ወንጌልን ሰማች። ከሰማይ ሰማያት የወረደው፣ ከድንግል ማርያም ተወልዶ በቀራኒያ መስቀል ላይ የሞተውና ሞትንም አሸንፎ የተነሣው እርሱ ክርስቶስ ኢየሱስ ላመኑበት ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንደሚለጥ፣ ነፍስንም ከገሃነመ እሳት እንደሚያድን ሰማች። በመጨረሻም ሰባኪው ጥሪ ሲያደርግ ተነሣችና አመነች (ጌታን ተቀበለች)። ደስም ብሏት ወደ ቤቷ ስትሄድ መሸቶ ደረሰች። ቤተሰቦቿም ተጨንቀው ነበርና እጅግ ተቆጥተው ጠበቋት። ስትመጣም በቁጣ፣ «የት፣ ሄደሽ ነው ያመሽሽው?» አሏት። እርሷም፣ «ቤተ ክርስቲያን» አለች። ጎሽ አሉና፣ «ለመሆኑ የትኛው ቤተ ክርስቲያን ነው የሄድሽው? ጊዮርጊስ ወይስ ዮሐንስ?» እርሷም፣ «አይ፣ አማኞች ቤተ ክርስቲያን ነው» አለች። በዚህ ጊዜ በጣም ደንግጠው፣ «ኢንጢዎች ጋ?» በማለት ጮኸው አማተቡና፣ «ለመሆኑ፣ ምን አድርገሽ መጣሽ ታዲያ?» አሏት። እርሷም፣ «ኢየሱስን ተቀብሎ መጣሁ» አለች። በዚህ ጊዜ በቁጣ ቃል ድምጻቸውን ከፍ አድርገው፣ «በይ ቀጥ ብለሽ ሂጂና ይህንን የተቀበልሽውን ኢየሱስ መልሽላቸው» አሏት። እርሷም፣ በነጋታው ለመመለስ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄደችና ለወንጌላዊው፣ «ትናንትና የሰጠሽኝ ኢየሱስን ቤተሰቦቼ ስላልተቀበሉት እንድታወጣና እንድትወስደው ነው የመጣሁት» አለችው። ወንጌላዊውም እንባ በዓይኖቹ እየተንቀረዘዘ የልጅቷን የዋህነት አይቶ እንዲህ አላት፣ «ኢየሱስን ለማስወጣት ነው የመጣሽው?» አላት። «አዎን» አለች። «እንደዚህ ከሆነ ነፍሰሽ ይወጣል፣ ኢየሱስ ነፍስ ነው» አላት። እርሷም ደነገጠችና ሁሉንም ትታ ወደ ቤተሰቦቿ ተመለሰች። እነርሱም፣ «አስወጥተሽ መጣሽ ወይ?» ባሏት ጊዜ፣ «አላስወጣሁም። ምክንያቱም ወንጌላዊው ኢየሱስን ካስወጣሽ ነፍሰሽም አብሮ ይወጣል» አለች አለቻቸው። በዚህ ጊዜ አባትና እናት የሰዕለት ልጃቸውን ሞት በመፍራት አስብ አደረጉና፣ «ነፍሰሽስ ከሚወጣ አጥብቀሽ ያገው» አሏት።

አዎ፣ ወገኖቹ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት እንጂ ሃይማኖት አይደለም። ነፍሳችንን ከገሃነም እሳት የሚያድንና ከሞት ወደ ሕይወት የሚያሻግር ብቸኛ አምላክ ነውና በእርሱ ታግምነን አሁኑኑ ከዘላለም ሞት እንድንድን ጌታ ይርዳን። አሜን!

ግጥምጥም፡- ነፍሴን ለማዳን ነፍሱን የገደለው፣

የናዝሬቱ ኢየሱስ እርሱ ጌታዬ ነው።

የሐዋ. 4:12

ዮሐ. 5:24

ዕብ. 10:39

የፋሲካው በግ

ሕዝቡ በየዓመቱ የሚደረገውን የፋሲካ የሳምንት ኮንፍራንስ በጣም ስለሚወደውና ስለሚባረክበትም ትልቁ ቤተ ክርስቲያን የሞላው ከተቀጠረው የኮንፍራንስ ሰዓት በፊት ነው። ሰባኪውም ለዚህ ግጥም ብሎ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ለሚጠባበቀው ሕዝብ እንዲህ እያሉ መልእክታቸውን ቀጠሉ። «ዛሬ ስለ እውነተኛውና ከዘላለም ሞት ወደ ዘላለም ሕይወት የሰውን ልጅ ለማሻገር ራሱን ለመታረድ አሳልፎ ስለ ሰጠው የፋሲካው በግ (ኢየሱስ ክርስቶስ) እናገራለሁ። እርሱ ብቻውን የሰውን ልጆች ኃጢአት ተሸክሞ፣ ብቻውን ሞቶ፣ ሞትን ድል አድርጎ የተነሣ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። በእርሱ ብቻ ያመነ ይድናል። ሥጋውም ቢሞት እንኳ ነፍሱ ወደ ገነት ትገባለች። ምክንያቱም የፋሲካው በግ እርሱ ደሙን አፍሰሶ ኃጢአታችንን በደሙ አንጽቶልናልና። ዛሬ የሰው ልጆች ሆይ፣ በግን ነው የታመናችሁት? ራሳቸውን ስለ እናንተ ብለው ባልሰጡና ባልሞቱላችሁ አማልእክትና ሰማዕታት ለምን ትታመናላችሁ? የነፍሳችሁ ጠበቃ ክርስቶስ ነውና በእርሱ ብቻ ታመኑ። ከፋሲካው በግ ውጭ አዳኝ የለምና ሰይጣን እንዳያታልላችሁ።» ለሚለው ስብከታቸው የሚከተለውን ምሳሌ አስረግጠው ተናገሩ።

በፋሲካ ሰምን አንድ ሰው ከቤተሰቡ ጋር በዓሉን በደስታና በፈሽታ ለመዋል እንደተለመደው በግ ለመግዛት ወደ ገበያ ሄዱ። መርጠው አማርጠው በዓይናቸው የሞላውን በሚችሉት ዋጋ ገዙና በረጅም ገመድ የበጉን አንገት አስረው እየሳቡ በደስታ ወደ ቤታቸው መሄድ ጀመሩ። በመንገድም ሆነው፣ «አሁን ቤቴ ሄጄ ይህንን በግ አርድና ከቤተሰቤ ጋር ስፈልግ ጥብስ፣ ስፈልግ ዱለት፣ ስፈልግ ቀይ ወጥ እያማረጥኩኝ በመብላት ስደስት እውላለሁ» እያሉ ይመኛሉ። በየመንገዱ የሚያልፈው ሰው ሁሉ ግን ሰውዬውን እያዩ ይስቃሉ፣ ግማሹም ይገረማል። ግማሹም፣ «ሰውዬው ምን ነካው? ይላል። ለካስ እንደዚያ ለብዙ ነገር የተመኙት ከቤተሰቤ ጋር ስደስትበት እውላለሁ ያሉት የፋሲካው በግ ከገመዱ ሾልኮ አምልጧል። ለካ ሰውዬው ባዶ ገመድ ነበር የሚጎትቱት- ባዶ ገመድና ባዶ ምኞት።

እኛስ አንባቢ ሆይ፣ የታመነውንና እውነተኛውን የፋሲካ በግ ክርስቶስን ይዘናል ወይስ እንደ ሰውዬው ባዶ እምነት ይሆን ይዘን የምንገሰግሰው? ከሰማይ ሰማያት የወረደውን፣ ከድንግል ማርያም ተወልዶ በመስቀል ላይ ስለ ሁላችን ኃጢአት የሞተውንና የተነሣውን የፋሲካውን በግ ታምነን ለመንግሥቱ እንድንበቃ መንፈስ ቅዱስ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ከሞት የሚያድንህ ክርስቶስ ብቻ ነው፡

ከእርሱ ሌላ ሁሉም የክንቱ ክንቱ ነው።

ዮሐ. 4:25-26
ቴቶ 2:11-13

ይሉኝታ ይገድላል

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ኑኃሚን ከእርስዎም ጋር... ምራትዎ ሩት ተመለሱ፡፡» (ሩት 1:22)

ሰባኪው፡ «ዛሬ የምሰብከው በንስሐ ወደ እግዚአብሔር ስለ መመለስ ነው፡፡ ወገኖች፡ እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው፡፡ በቃሉም፡ «በትመለሱ እመልሳችኋለሁ፡፡» ብሏልና ዛሬ ያለን ክርስቲያኖች በተለያዩ ኃጢአት ውስጥ የወደቁን ብንኖር እንመለስ፡፡ ሕዝቡ ሁሉ የሚያውቀው ኃጢአት የሠራን በሕዝቡ ፊት ንስሐ ገብተን እንመለስ፡፡ እግዚአብሔርና እኛ ብቻ የምናውቀው ኃጢአት የሠራን በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ገብተን እንመለስ፡፡ ይሉኝታና ፍርሃት ሽብቦን ንስሐ ሳንገባ ከነኃጢአታችን ወደ ሲኦል አንውረድ፡፡ ከቃሉ እንደምናየው ኑኃሚን ባዶዋን ተመለሰች ጌታ ግን ባደነቷን ሞላ፡፡ በምሬት ነው የተመለሰችው፡፡ ጌታ ግን ምራቷን ወደ ጄስታ ለወጠ፡፡ በመመለስ ትርፍ እንጂ ኪሳራ የለም፡፡ ከኑኃሚን መመለስ ውስጥ ሩት ተገኘች፡፡ በመመለስ እራሳችንንና ሌሎችንም እናድናለንና ዛሬውኑ እንመለስ፡፡ ንስሐ ገብቶ በመመለስ የሚገኘውን ትርፍ ደስታ፣ እረፍትና ሕይወት ሰይጣን ስለሚያውቀው እንዲህ እያለ ያጨልምብናል፡፡ <ጓደኞችህ ምን ይሉሃል? ሕዝቡ ሁሉ ያጠቁቆምብሃል፡፡ እግዚአብሔርም አይቀበልህም፡፡> ነገር ግን እግዚአብሔር መሐሪ፣ ሕዝቡም ተቀባይ ነውና ተመለሱ፡፡ አለበለዚያ ከነኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ፡፡» ለሚለው አስደናቂና ግፋም ለሆነ ስብከታቸው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ፡፡

ሁለቱም በአንድ የመዘምራት ቡድን ውስጥ የሚያገለግሉ ወጣቶች ነበሩ፡፡ በአገልግሎታቸው ብቻ ሳይሆን በሥራቸውም በአንድ ላይ ሆነው በንግድ ሥራ ነበር የሚተዳደሩት፡፡ ጊዜ እየረዘመ ሲሄድ ቤተ ክርስቲያን መሄዱንም ሆነ ማገልገሉን እየቀነሱ መጥተው መጨረሻ ላይ ከነአካቴው ሁሉንም ትተው ንግዳቸውን ብቻ ቀጠሉ፡፡ ያለ እግዚአብሔር ባራስ ጥረት መሳካት አይገጥምምና ንግዱንም ከሠሩ፡፡ ኑሮአቸውን ለማሸነፍ ብዙ ጣሩ፣ ግን አልሆነም፡፡ በመጨረሻም አንደኛው የእግዚአብሔር መንፈስ ወቅሶት መመለስ እንዳለበት ወስኖ ለጓደኛው ቢነግረው እምቢ አለ፡፡ «የድሮ የመዘምራት ቡድን ጓደኞቻችን ምን ይሉናል? የሕዝቡ ዓይን ይበላናል፡፡ ይህንን ሁሉ አድርገን እግዚአብሔር የሚቀበለን አይመስለንም፡፡» ጓደኛው ግን ይህን ሁሉ ሳይሰማ ወደ አምላኩ ተመልሶ ንስሐ ገባና ከነፍሱ አዳኝ ጋር ታረቀ፡፡

በዚህ ሁኔታ ደስ ብሎት እየተመላለሰ እያለ አንድ ቀን እንደዚሁ የንግድ ዕቃ ለማምጣት ከንደኛው ጋር ወደ ክፍለ ሀገር ሲሄድ የመኪና አደጋ ይደርስና ሁለቱም ሳይመለሱ እስከወዲያኛው አንቀላፉ።

አዎ፣ ወገኖቹ፣ ከዚህ ታሪካዊ ምሳሌ የምንረዳው የመዳን ቀንና ንስሐ የመገባት ቀን ዛሬ ነው፤ ነገ ምን እንደምንሆን አናውቅም። ንስሐ አድራሻን ይቀይራል። አንዱ ወጣት ንስሐ ገብቶ ወደ መንግሥተ ሰማይ ሲሄድ፣ ሌላው ደግሞ ይሉኝታን ፈርቶ ንስሐ ሳይገባ ወደ ገሃንም አሳት ሄዷል። ይሉኝታ ይገድላልና ዛሬውኑ ንስሐ እንድንገባ ጌታ ይደግፈን።

ጥጥሞጥጥ፡- ንስሐ ገብቼ ልታረቅ ከለምላኬ፤ ምሥጢፍ ገብቶኛል እንዲህ መታወኬ።

**ምሳ. 28:13
ኢሳ. 1:18-20**

11-8:8 ኃፃ ገጽ
ፀ/ቀ ገጽ 33

የገገዝ ልግ ይጠቅሙልኝ ትችሉ ለማጥፋት ጥላላ ሆኖ ለገገዝ ጋንዳላ ይገባል ይላል

ለእግዚአብሔር ስለ መሰጠትና መስጠት

ኮርሽምሽምሽምሽም

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «...በዚህ ቸር ሥራ ደግሞ ትረፉ።» (2ኛ ቆሮ. 8:7)።

ሰባዚው፡ አጽንኦት ሰጥተው የሚናገሩት ስለ መሰጠት ነበር። «ዛሬ ለመስጠት አቅም ያጣነው መጀመሪያ ቀድመን ራሳችንን፤ ትዳራችንን፤ ሥራችንንና በአጠቃላይ ሕይወታችንን ስላልሰጠን ነው። የተሰጠ ሰው ለመስጠት ጉልበት ይኖረዋል። የምንሰጠው ደግሞ ሊተርፈን ብቻ። ከጉድለታችንም ነው። ልክ፤ «የድህነታቸው ጥልቅነት የልግስነታቸውን ባለጠግነት አብዝቶአል።» (2ኛ ቆሮ. 8:2) እንደተባለው የእግዚአብሔር ቃል ልናደርግ ይገባል ፕሮግራም ውስጥ የገባን ነገር ወይም አንድ ነገር ሲፈጸምበት የታቀደን ገንዘብ መስጠት ከባድ ቢመስልም ግን እግዚአብሔር የበለጠ አዘጋጅቷልና ፕሮግራሙን እንኳ ትተን ለእርሱ ልንሰጠው ይገባል።» እያሉ ለተሰበሰበው ሕዝብ መናገራቸውን ይህንን ምሳሌ አስከትለው ቀጠሉ።

አንድ ቀን ከቤተሰብ ጋር ቤት አብረን ጊዜ እያሳለፍን ሳለ የመጨረሻዋ ልጅ አንድ ሥራ ሠርታ፤ «ምን ላርግልሽ?» ስላት፤ ከረሜላ ገዝተህ ካልሸለምክኝ ስላለች ሁለት ደስታ ከረሜላ ገዛሁላትና መብላት ጀመረች። አንደኛውን ጨርሳ ሁለተኛውን አፍዋ ውስጥ እንዳስገባች የልጇ አፍ ውስጥ የገባውን ከረሜላ መብላት ደስ ስላለኝ እንድትሰጠኝ ጠየቅኳት፤ እርሷም ግንዛቯን እያኮሳተረች እንደማትሰጠኝ መለሰችልኝ። እኔም እንድትሰጠኝ፤ «እኔ አይደለሁ እንዴ የሰጠሁሽ? እባክሽ ስጭኝ» ብዬ መለመኔን ቀጠልኩ። በዚህ መሃል አንድ ድምጽ ከእኔ ውስጥ ሰማሁ። ለካ ከረሜላውን ኩርሽምሽምሽምሽም አድርጋ እንደማትሰጠኝ የመጨረሻውን መርዶ እያሰማችኝ ነበር።»

አዎ፤ ፕሮግራም ውስጥ የገባውን ነገር ለአባቷ ለመስጠት ይህች ልጅ የተቸገረችው ስስት እና ራስን አለመስጠት ስላጠቃትና የነገሩም ጣፋጭነት ስለአንጓት ነው። እኛስ እንደዚህች ሕፃን ነን ወይስ አባቴ የበለጠ የጣፈጠ ነገር ይሰጠኛል ብለን በመጨከን የምንሰጥ ነን? ስስታችንን እና ስሜታችንን ገትተን ፕሮግራም ውስጥ ያስገባነውንም ነገር እንኳ ለጠየቀን አምላካችን በደስታ እንድንሰጥ እግዚአብሔር ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ሰቸሩ እግዚአብሔር ሥራ ሠርቼ፤	2ኛ ቆሮ. 8:8-11
እኖራለሁ እንጂ ሳልኖር ተከፍቼ።	ፊልጵ. 4:19

ኢንቨስተር!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ለዘሪ ዘርን ለመብላትም እንጀራን በብዙ የሚሰጥ እርሱም የምትዘሩትን ዘር ይሰጣችኋል ያበረክትላችሁማል፤ የጽድቃችሁንም ፍሬ ያሳድጋል» (2ኛ ቆሮ. 9:10)

«ሁሉ ከእርሱ ነው። ከእኛ የሆነ ምን አለ? ወደዚህስ ዓለም ስንመጣ ምን ይዘን መጥተናልና» በዕለቱ የሰባኪው ዋና የመልእክታቸው ክፍል ነበር። ቤተ ክርስቲያኒቱ ባዘጋጀችው ዓመታዊ የገንዘብ ማሰባሰቢያ /Fundraising/ ፕሮግራም ላይ ሰባኪው ቀጠሉ። «ሁሉን የሰጠን እግዚአብሔር ነው። ሁሉንም መልሰን ለእርሱ ልንሰጠው ይገባል። ለጌታ ሰጥቶ የከሰረ የለምና የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር፤ የቂሳርን ለቂሳር ስጡ። የእግዚአብሔርን ገንዘብ አትሰረቁ፤ አስራቱን፤ መባውን፤ በኩራቱን ወደ ጎተራው አስገቡ። አምላኬ እንዲሰጠን፤ እንዲባርክን ጸልየን ከሰጠን በኋላ ለእርሱ ለመስጠት አንሰስት። ጋብቻችን ሁሉ የእግዚአብሔር ነው። በዚህ ምድር ላይ ሀብታም የለም፤ ባለአደራ እንጂ! ሀብቱማ የእግዚአብሔር ነው። እኛ ሰዎች የባለሀብቱ ሀብት ጠባቂና አንቀሳቃሽ ባለአደራዎች ነን። ባለሀብቱም (ኢንቨስተር) እግዚአብሔር አባታችን ነውና ለአባታችን የአባታችንን ሀብት ለመስጠት መሳሳት የአደራነትን አገልግሎት አለመወጣት ነው።» ሰባኪው ይህንን ትምህርታቸውን ለማጠናከር ቀጣዩን ምሳሌ አስከትለው ተናገሩ።

«አንዲት ልጅ ትምህርቷን ከጨረሰች በኋላ ሥራ ፈትታ ለብዙ ዓመታት ቁጭ አለች። ወጣ ብላ ሥራ ለመፈለግ በጣም ፈሪና ዐይናፋር ከመሆኗ የተነሣ፤ ይህንን ችግሯን የተረዱ ቤተሰቦቿ የወደፊት ሕይወቷ ስለአሳሰባቸው አባቷ ከአንድ የግል ድርጅት ጋር ተነጋገሩና ሥራ አስገቧት። ይኸውም በየወሩ ደመወዟን እርሳቸው ሊከፍሉ፤ ድርጅቱ ሠራተኛ እንደሚፈልግ ገልጾ በማስታወቂያ በማወዳደር እንዲቀጥራትና በየወሩም የአባቷን ገንዘብ እየተቀበለ እንዲከፍላት እርሷ ሳታውቅ በምሥጢር ይህንን ተነጋገሩ። እናም አባቷ የሥራ ማስታወቂያ እንደወጣና እዚያም ድርጅት ሄዳ እንድትወዳደር ጠቆሟትና ሄዳ ማመልከቻዋን አስገባች። እንዳለፈችም ይነገራትና ሥራዋን ትጀምራለች። ሥራ በማግኘትዋም ከቤተሰቧ ጋር ደስታዋን ትገልጻለች። የሁለት ወራት ደመወዟን ከበላችም በኋላ አባቷ

በሦስተኛው ወር፤ 'እስከ አሁን እየሁሽ፤ ምንም የደስ ደስ አልጋበዝሽኝም፤ እስቲ በዚህኛው ወር ደመወዝሽ ወጣ እንበልና ጋብዥኝ ሲሷት፤ እንዲህ ብላ መለሰች። 'አይ አባይ፤ ለጸጉሬ ቅባት፤ ለልብሴና ለሌሎችም ጌጣጌጦች አይበቃኝምና ልጋብዝህ አልችልም። ይቅርታ!' ብላቸው አረፈች። በገዛ ገንዘባቸው።»

አዎ፤ ወገኖቹ እግዚአብሔር እንዲሁ ነው። ይሰጠንና፤ 'እስቲ ከአሥሩ አንዱን እጅ ለእኔ ስጠኝ ሲለን፤ አይ፤ ለዚህ ለዚያ ለማይበቃኝ አልሰጥህም ብለን በገዛ ገንዘቡ እንከለክለዋለን። ምንኛ ምስኪኖች ነን። እስቲ ተመልከቱ የዚህች ልጅ አባት ለምትሠራበት ድርጅት ገንዘብ መስጠት ቢያቆሙ ምን ይውጣት ይሆን? እኛም እንደዚሁ ነን። ወገኖቹ፤ ለዘሪ ዘርን የሚሰጠው እግዚአብሔር እንደዘራ እንዲሰጥ ነውና ለእርሱ ካለን ሁሉ በላይ በደስታ እንድንሰጠው ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የእኛ ለእኛ እኮ ነው ብለን የምንለው፤
ምን ኖሮን ነው ከቶ ይዘን የመጣነው።

2ኛ ቆሮ. 9:6፤ 7
ሮሜ 11:36
ሚልክ. 3:7-12

የፈረንጅ ላም

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ስጡ ይሰጣችሁማል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ተመልሶ ይሰፈርላችኋልና፤ የተጨቁነና የተነቀነቀ የተትረፈረፈም መልካም መስፈሪያ በእቅፋችሁ ይሰጣችኋል፡፡» (ሉቃስ 6:38)

መጋቢው፡ «የክርስቲያኖች ኑሮ የማያደገው ለምንድን ነው? የሚል ጥያቄ ቢነሣ መልሱ ስለማንሰጥ ነው የሚል ነው፡፡ ዛሬ ኑሮአችን የተትረፈረፈ መሆን ሲገባው፤ የቤተሰባችንና የአገራችን ኑሮ ከእጅ ወደእፍ ሆኖ ያለው ለምንድን ነው? ብንል ስለማንሰጥ ነው፡፡ ወገኖች፤ ለእግዚአብሔር የተሰሰተ ኃብት በረከት የለውምና እንስጥ፤ ለድሆች እናካፍል፡፡ ለድሃ የሚያካፍል አይደላም፤ ለድሃ የሚሰጥ ለእግዚአብሔር እንዳበደረ ነው የሚቆጠረውና ራሳችን ለራሳችን ብቻ እናከማች፡፡ ከእግዚአብሔር ጋር እናከማች፡፡ ብልጥ ልጅ በአባቱ ኪስ ያጠራቅማል እንደሚባለው፤ በአባታችን በእግዚአብሔር ጎተራ እናጠራቅም፡፡ ያን ጊዜ በረከት ይኖራል፡፡» ለሚለው ትምህርታቸው መጋቢው ይህንን ምሳሌ ተጠቀሙ፡፡

አንድ ልጅ የፈረንጅ ላም በ5 ሺህ ብር ለመግዛት አስቦ 50 ሳንቲም በአባቱ ኪስ ማስቀመጥ ጀመረ፡፡ የሚያገኘውን ሳንቲም ሁሉ እያስቀመጠ በስድስት ወር ውስጥ አምስት ብር ደረሰ፡፡ ታዲያ በዚህ ሁሉ በነጋ በጠባው ልጁ አባቱን፤ «የፈረንጅ ላም ለመግዛት ብሬ አልሞላም ወይ?» እያለ ይጨቀጭቃል፡፡ ዓመት ሲሆነው ብሩ እንኳን 5 ሺህ ብር ሊሞላ አሥርም ብር አልሞላም፡፡ ይህ ትንሽ ልጅ ግን የፈረንጅ ላም የመግዛት ጉጉቱ ስለጨመረ በነጋ በጠባው አባቱን፤ «አልሞላም ወይ?» እያለ መነገዝቱን ቀጠለ፡፡ በዚህ ጊዜ አባቱ የልጁ ንዝነዛ ስለበዛበት፤ ከዚህ ሁሉ እኔ ብግዛለት ይሻላል ብሎ 5 ሺህ ብሩን አውጥቶ ገዛለት፡፡

አዎ፤ የእኛ አይሞላምና ከእግዚአብሔር ጋር እናጠራቅም፡፡ ያን ጊዜ እግዚአብሔር የልባችንን መሻት ይሞላል፡፡ የተትረፈረፈውንና የተጨቁነውን መስፈሪያ በቃል ብቻ ሳይሆን በተግባርም እናየዋለን፡፡ ቤታችንም አገራችንም ተባርካ ለሌላውም ዓለም የምንተርፍ ሰዎች እንሆናለን፡፡

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ለድሃ ቸርነትን የሚያደርግ ለእግዚአብሔር ያበድራል፡፡» (ምሳሌ 19:17)

ግጥምጥም፡- አንዱ ምክንያት ለካ ለዚህ ድህነቱ፤

አለመስጠት ኖሯል ወይኔ ስለቲ፡፡

(2ኛ ቆሮ. 8:1-2)

ዲቪ ቢወጣልኝ!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እርስዎም ለባሪያህ ወንድ ልጅ ብትሰጠኝ ዕድሜውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሰጠዋለሁ። ምላጭም በራሱ ላይ አይደርስም ብላ ስዕለት ተሳለች።»

ቂሱ በቤተ ክርስቲያናቸው ሰንበትን ምክንያት አድርገው ለተሰበሰቡት ምእመናን ሁሉ የዕለቱን መልእክታቸውን ለማቅረብ ዝግጅታቸውን አጠናቅቀው የፊት ወንበር ይዘዋል። የዕለቱም ፕሮግራም መሪ የያዛቸውን ከመልእክት በፊት ያሉትን የዕለቱን ፕሮግራሞች ካጠናቀቀ በኋላ ቂሱን ጋበዛቸው፤ እርሳቸውም መልእክታቸውን ቀጠሉ። «በዚህ ዘመን ያለን ክርስቲያኖች ከጊዜው ጋር በብዙ ሁኔታቸው እየተለዋወጥን ጌታን እያሳዘንን ያለን ይመስለኛል። ይህንን ልል የቻልኩበት አንዱ ምክንያት ለምሳሌ፤ በአፋችን ለእግዚአብሔር የተናገርነውን ስዕለት በተግባር ስንፈጽም ብዙ አይታይም። ወገኖች፤ ባንሳል ይሻለናል። ስንቶች እንሆን፤ «ሥራ ብትሰጠኝ የመጀመሪያ ደመወዜን ሳንተ እሰጣለሁ።» ብለን ሥራ አግኝተን ያልነውን ለመፈጸም የተቸገርን። ስንቶች እንሆን፤ «ማግኔን ብትከፍትልኝ የምወልደውን ልጅ ለአንተ አገልጋይ እንዲሆን እሰጣለሁ።» ብለን እንደ ሐና ነገር ግን ልጆቻችንን እንደሚገባ ካለማሳደጋችን የተነሣ የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆናቸው ቀርቶ የሰይጣን አገልጋዮች የሆኑብን። ስንቶች እንሆን፤ «ዲቪ ቢወጣልኝ / ወይም በተለያየ ዕድል /ከአገር ውጭ ብወጣና በዚያም የመኖሪያ ፈቃድ አግኝቼ ብኖር በኢትዮጵያ አገሬ አንድ ቤተ ክርስቲያን እትከላለሁ የተወሰኑ አገልጋዮችንም ቀለብ እችላለሁ።» ብለን ከተጸለያልንና ሁሉም ተሳክቶ ከተመቻችን በኋላ እንደዚህ ብለን ስዕለት መሳላችንን ጭራሽ የምንረሳና ትዝ የማይለን። ቅዱሳን እግዚአብሔር ከልጆቹ አፍ የወጣውን ስዕለት ይፈልገዋልና ፈጽሞ እግዚአብሔርን ማታለል አይቻልም።» ለሚለው መልእክታቸው ይህንን ቀጣይ ምሳሌ ተጠቀሙ።

አንድ ሰው እንዲህ ብሎ ስዕለት ተሳለ፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ ከዚህ በኋላ ከማገኘው ሁሉ ግማሹን ለአንተ እሰጣለሁ። 100 ብር ብትሰጠኝ ግማሹ ያንተ ነው፤ አምስት መቶ ባገኝ ግማሹ ያንተ ነው፤ 1 ሺህ ባገኝ ግማሹ ያንተ ነው።» መቼም እግዚአብሔር ቸር ነውና ይህን ስዕለት ተሰሎ ጨርሶ በመንገድ ላይ ሲሄድ ጭር ያለ አካባቢ 50 ብር ያገኛል፤ በዚህ ጊዜ የተሳለው ትዝ አለውና እንዲህ አለ፤ «እግዚአብሔር እንደማልሰጥህ አውቀህ የራስህን ድርሻ ወስደህ የእኔን ስለላክልኝ አመሰግንሃለሁ።»

አዎ፤ የብዙዎቻችን ስዕለት ውጤቱ ከዚህ ሰውዬ ብዙ የተሻለ አይመስልምና ለጌታ የገባነውን ቃል ኪዳን /ስዕለት/ እንፈጽም። አንዳንዶች፤ «ስዕለት የብሉይ ኪዳን ነው እንጂ የአዲስ ኪዳን አይደለም። ክርስቲያን አይሳልም» ይላሉ። ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አመለካከት አይደለምና እንመለስ። የተሳልነውንም እንድንፈጽም ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ከአፌ የወጣውን የከንፈሬን ፍሬ።

ስዕለቱን ልፈጽም ሳያልፍ ዘመኔ።

መሳ. 11:29-40
ዘፍጥ. 20:20-22
መክ. 5:4-5

ኑሮ ጨምሯል

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እናንተ፤ ይህ ሕዝብ ሁሉ፤ እኔን ሰርቃችኋልና በእርግጥን ርጉሞች ናችሁ፡» (ሚልክ. 3:9)

ሰባዚው፤ ለእግዚአብሔር ላለመስጠት ብዙ ምክንያቶችንና ዘዴዎችን መጥቀስ የለብንም፡፡ የእግዚአብሔር ቃል የሚለው ስጦት ነው፡፡ ለእኔ ሰጥታችሁ ፈትኑኝ ነው ያለው፡፡ እኛ ሳንሰጥ እግዚአብሔርን፤ 'ለምን በረከት አጣሁ? ሲሳይ ከድንኳኔ ጠፋ?' ብለን መፈታተንና ማማረር የለብንም፡፡ ሰይጣንና የአሁኑ ዘመን ለእግዚአብሔር እንድንሰጥ አይፈቅዱም፡፡ የሰይጣንንም ምክንያት ማስተናገድ የለብንም፡፡ ሰይጣን ኑሮ ጨምሯልና ዛሬ ተወው ነገ ትሰጣለህ እያለ ያታልለናል፡፡ ሁሉም ነገር ቢጨምር የሚያኖረን የእግዚአብሔር ጸጋ እንደ ጨመረ መርሳት የለብንም፡፡ ቃሉ እንደሚል፤ «መኖሪያህ እግዚአብሔር ነው፤ የዘላለምም ክንዶች ከአንተ በታች ናቸው፡» ይህንን መታመን አለብን፡፡ ለእግዚአብሔር ላለመስጠት ድህነት እንኳ ምክንያት አይሆንም፡፡ ያቺ ድሃ መበለት ሁለት ዲናር ሰጥታ ከሃብታሞቹ በላይ አብልጣ ሰጠች ተብሎላታልና፡፡ ሦስት ነገሮችን እግዚአብሔር በደስታ እንድንሰጠው ይጠብቅብናል፡- ራሳችንን፤ ያለንን እና ጊዜያችንን፡፡ ለእግዚአብሔር ላለመስጠት ምንም ዓይነት ምክንያት ተቀባይነት አይኖረውም፡፡ ለሚለው ጠንካራ አሳዳጊና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስብከታችው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ፡፡

«ሦስት አማኞች አንድ ቀን ለእግዚአብሔር ገንዘባቸውን እንዴት እንደሚሰጡ ቁጭ ብለው መነጋገር ጀመሩ፡፡ አንደኛው ተነሣና፤ 'እኔ ገንዘቤን ለእግዚአብሔር የምሰጠው ደመወዜን እንደተቀበልኩ አንድ ቦታ እቆምና በዙሪያዬ ሰፊ ክብ መሥመር አከባለሁ፡፡ ገንዘቤን ወደ ላይ እወረውራለሁ፡፡ ከክቡ ውስጥ የወደቀው የእኔ ነው፤ ከክቡ ውጭ የወደቀው የእግዚአብሔር ነው' አለ፡፡ ሁለተኛው አማኝ ተነሣና፤ 'እኔ ግን ውጭ የወደቀው ለእኔ ነው፤ ውስጥ የገባው የእግዚአብሔር ነው' አለ፡፡ ሦስተኛው አማኝ ደግሞ እንዲህ አለ፤ 'የእኔ ከእናንተ ትንሽ ይለያል፡፡ በዙሪያዬ የክብ መሥመር አላከብም፡፡ ነገር ግን ያለኝን ገንዘብ በሙሉ ወደ ላይ እወረውራለሁ፡፡ የእኔ የሆነው ወደ እኔ ይመለሳል፤ እግዚአብሔር ደግሞ የራሱን በዚያው ወስዶ ያስቀራል' አለ፡፡

እነዚህ ሰዎች ጤንነት፤ ሰላምና ችሎታ ችሮ ገንዘብ ለሰጣቸው አምላክ ለመስጠት ሁሉም ፈቃደኞች አይደሉም፡፡ እንዲያውም ልብንና ኩላሊትን የሚያውቀውንና የሚመረምረውን ጌታ ሲያታልሉት ይታያሉ፡፡ እኛስ? ለእግዚአብሔር መስጠት ትርፍ እንጂ ኪሣራ የለውም፤ ማግኘት እንጂ ማጣት የለውም፡፡ ይህንን ተረድተን ያለ ምንም ሰበካ በደስታ እንድንሰጠው ጌታ ይርዳን፡፡ አሜን፡፡

ግጥምጥም፡- መቀበል በመስጠት መሆኑን አውቃለሁ፤

ለሚሰጠኝ ጌታ መልሼ እሰጣለሁ፡፡

ማር. 12:42
ሉቃ. 6:38

እንደ አንበጣዎች ነን

የቃል ጥናት ጥቅስ:- «እኛም በዓይናችን ግምት እንደ አንበጣዎች ነበርን...» (ዘኁል. 13:33)

ሰባዚው:- «እኛ ክርስቲያኖች በእውነትና በእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት በመታመን በንጹሕ ሕሊና መሄድ እንጂ ላይሆን በሚችል ሥጋ በፈጠረው ስሜታዊ ግምት መሄድ የለብንም። በእግዚአብሔር እውነት ላይ እንጂ በሥጋዊነት ግምታዊ አስተሳሰብ ላይ መታመስ የለብንም። ለምሳሌ፤ ሁለት ሰዎች በግቢው ውስጥ ወይም በመንገድ ዳር ቆመው እያወሩ በሩቅ ብናይ ሥጋችን የሚለን፤ «ስለ አንተ ነው የሚያወሩት፤ እያሙህ ወይም እያሴሩብህ ነው።» ይህ የተዛባ ግምት ነው። ቤተ ክርስቲያን ስለ አንድ ነገር በጉባኤ ላይ ማስታወቂያ ስትናገር፤ «እኔን ለመንካት ወይም ከአገልግሎትና ከቤተ ክርስቲያን ለማባረር ነው» ማለት የለብንም። በእርግጥ የሠራነው ኃጢአት ካለና መንፈስ ቅዱስ ከወቀሰን ንስሐ እንግባ። አለበለዚያ በአገር ሰላም ራሳችንን አናስጩን። እስራኤላውያን፤ «በዓይናችን ግምት እንደ አንበጣዎች ነበርን» አሉ። የተሳሳተ ግምት የተሳሳተ አመለካከትን ይወልዳል። እነርሱ በእግዚአብሔር ክብር የተፈጠሩ ሰዎች ናቸው እንጂ አንበጣዎች አይደሉም። ስለዚህም ተጉዳ፤ በአፋቸው በምድረ በዳ እንሞታለን እንዳሉት እንደ አንበጣ በየበረሃው ሞተው ቀሩ። የተሳሳተ ግምት ይጉዳል።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

በማገለግልበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አዲስ የተጠመቁ 40 አማኞች የጌታን እራት እንዲወስዱ የቅዱስ ቁርባን ሥርዓት እያስፈጸሙ ነው። ሁሉም አማኞች በአንድ እጃቸው ደሙን የሚወክለውን ወይኑን ይዘዋል። በሌላ እጃቸው ደግሞ ሥጋውን የሚወክለውን ኅብስቱን ይዘዋል። እኔም ሳይገባቸው እንዳይወስዱ የሚናዘዙት ኃጢአት ካለም እንዲናዘዙ በጸሎት ሆነን እያስተማርኩ ነው። በዓይኔ ቀና ብዬ ሁሉንም ስመለከት አስገራሚ ነገር አየሁ። እንደዚያ ቀን አደብ ገዝታ የማታውቀው የአምስት ዓመቷ ትንሿ ልጄ ከተጠማቂዎቹ በስተመጨረሻ ላይ እጇቿን አጣምራ በሥነ ሥርዓት ቁጭ ብላ አየኋት። በመጨረሻም፤ ሁሉም የጌታን እራት የሚወስዱበት ጊዜው ደረሰና በአንድ ላይ እንዲወስዱ አዘዝኩኝ፤ ሁሉም ወሰዱ። አመስግነን ከጨረስኩ በኋላ ያቺ በሥነ ሥርዓት ተቀምጣ የነበረችው ልጄ

ከመቀመጫዎ ተነሥታ ፊቷን አኩሳትራ ወደ እኔ መጣችና፤ «አባዬ፤ ኩኪሱ እኔ ጋ ሳይደርስ ለምን አለቀ?» ብላ አለቀለች።

አዎ፤ ወገኖቼ፤ ይህች ልጅ የጌታን ራት እንደ ሠርግ ኩኪስ በመቁጠር በተሳሳተ ግምት ተጉዳች። በከንቱ እምባዋን አፈሰሰች። እርሷ የገመተችው፤ ‘አባቴ የብስኩቴ አዳይ ነው፤ እኔም የእርሱ ልጅ ነኝ፤ እንደ ፈለግሁ እጠግባለሁ’ ብላ ነበር። ነገር ግን አልሆነም። በአኛ ም ሕይወት እንዲሁ ነው። አባቴ እግዚአብሔር ነው፤ እኔም ልጁ ነኝ ብለን ያልሆነ ግምት ገምተን ነገር ግን ሳይሆን ቀርቶ የተጉዳን እንኖር ይሆን? እግዚአብሔር ከገመትነውና ከምናስበው በላይ ማድረግ የሚችል ነውና ትክክል ካልሆነ ሥጋዊ ግምታችን ወጥተን እምነታችን በእርሱ የአውነት ተስፋና ቃሉ ላይ ብቻ እንዲመሠረት ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ያልሆነውን ግምት በሥጋ እየገመተኩ፤

ጌታ በሌለበት በምድረ በዳ አለቅኩ።

ዘኁል. 14:36-38

ፊልጵ. 2:3

ችግሬ ክሶኝ ተከሰከሰ!

የቃል ጥናት ጥቅስ- «ማናቸውንም ነገር በስሜ ብትለምኑ እኔ አደርገዋለሁ።» (ዮሐ. 14:14)

ሰባኪው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለተሰበሰበው ሕዝብ ሁሉ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እንዲህ እያሉ ያስተምራሉ። «ወገኖቼ፤ እምነት የሌለው ሰው ከንቱ ነው፤ እግዚአብሔርንም እራሱንም ደስ ማለኝትና ከሚመጣው ቁጣ ማምለጥ አይችልም። የክርስትና ሕይወት የተመሠረተው በእምነት ላይ ነው። ምንም ከባድና አስቸጋሪ ነገር በሕይወታችን ይግጠመን በእግዚአብሔር ታምነን ለእርሱ ካስረከብነው እንደ ቃሉ ይፈታዋል፤ ያስተካክለዋል። ለእርሱ የሚሳነው ነገር የለም። የእኛን እምነት የሚፈታተኑ ጉዳዮች እንኳን ቢኖሩ ለእግዚአብሔር ምኑም አይደሉምና ለእርሱ እናሳይ። እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው ያለጥርጣሬ በእርሱ ሁሉን ቻይነት የሚታመን ልብ ነው።» ለዚህም ግሩም የሆነ ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ መጋቢ በስብከት ተራው ቆሞ ስለ እምነት እንዲህ እያለ ይሰብካል። «የሰናፍንጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባሕር ሂድ ብትሉት ይሆናል።» በዚህ ጊዜ በጉባኤው መካከል ቁጭ ብለው ይሰሙ የነበሩ አንዲት አሮጊት፤ «ይህ ማለት ካመንኩ በእኔ የሰናፍንጭ መሬት ላይ ያለው ትልቅ ቋጥኝ/ተራራ ድንጋይ/ ይናዳል ማለት ነው» ብለው አመኑ። ስብከቱም እንዳበቃ ወደ ጌላ ቀሩና መጋቢውን አግኝተው፤ «ዛሬ እግዚአብሔር የተናገረው እኔን ነው። ስለ እምነት ቅድም ስትሰብክ ትልቁ ተራራ ይናዳል ብለሃል። እኔም አምናለሁ። አንተም ጸልይልኝ። በተለይ የሰናፍጭ መሬቱ ላይ ያለው ተራራ እንዲናድ» ቢሉት። «አይ፤ እኔ ግን የሰበኩት እርሱን ሳይሆን፤ በሕይወታችን ላይ ያሉ የተለያዩ ተራራዎችን ነው» ብሎ መንፈሳዊ ቢያደርግባቸውም፤ «እኔ አምናለሁ፤ የእኔን የሰናፍጭ መሬት ተራራ ነው ጌታ ያለው» አሉት። መጋቢውም፤ «እንደ እምነትዎ ያድርግልዎት» ብሎ ሸኛቸው። አርሳቸውም በእምነት ጸሎታቸውን ቀጠሉ። ጌታም ጸሎታቸውን ሰማ። የአውራ ጉዳና መንገድ ሥራ ትልቅ መንገድ ለአገሪቱ ሲሠራ መንገዱ የሚያልፈው በሴትየዋ የሰናፍጭ መሬት አካባቢ በመሆኑ፤ ባለሙያዎቹ ያ ትልቅ ቋጥኝ ድንጋይ ተከሰክሶ ለመንገድ ሥራቸው

እንደሚሆን አሰቡና ሴትዮዋን ጠይቀው ገዝተው በዶዘር በማንሣት የሰናፍጭ መሬቱን የተስተካከለ ሜዳ አደረጉት። በዚህ ጊዜ ሴትዮዋ እግዚአብሔር የየዋህነት የእምነት ጸሎታቸውን እንደ መለሰ ሰላዩ እንዲህ አሉ፤ “እስከ ዛሬ ብዙ ሰናፍጭ እንዳለ መሬት የተዋጋኝ ችግራ ክሶኝ ተከሰከሰ፤ አሜን።”»

በእርግጥ ለሚታመኑበት አምላክ እንዲህ ያደርጋል። ዛሬም ያለ ጥርጣሬና ማመንታት ነገራችንን ሁሉ ለጌታ ብንሰጠው ያስቸገረንን ችግር አስቸግሮ መልሶ እኛን እንዲጠቅመን ወይም ለዘላለም ከነመታሰቢያው እንዲወገድ ያደርገዋል። እምነት ውኃን ይከፍላል፤ በውኃ ላይ ያስኬዳል። ጥርጣሬ ግን ያሰምጣል። በጥርጣሬ ተሞልተን በዚህ ዓለም ሰምጠን እንዳንቀር እግዚአብሔር እምነትን ያብዛልን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ተራራን የሚንድ ሰጥቶህ ጌታ እምነት፤
የትኛው ተራራ ሊቆም በአንተ ፊት።

ዘፍጥ. 18:14
ዘካር. 4:7

እናቴ ጆሮዬን በላችው

ሰባኪው፣ «ዛሬ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ በራሳችን ድካም፣ ጥረትና ጥበብ ነገሮችን ለማሳካት ወይ የምንፈልገውን ለማግኘት እንደማንችል ከሕይወቴ ምሳሌ ጋር እያዛመድኩ እነግራችኋለሁ። የእግዚአብሔር የአምላካችን ቃል እንደሚል፣ 'ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ የበላ ተድላንስ የቀመሰ ማን ነው?' ይላልና። ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ነገር ሊሆን አይችልም፤ የእግዚአብሔርንም ፈቃድ ምንም ሊያግደው አይችልም። አንዳንድ ጊዜ የምንፈልገውን ነገር ለማግኘት እንድንችል በራሳችን ጥረት እንድንሄድ ሰይጣን ያታልለናል። ግን የጌታ እጅ ከሌለበት አይሆንም። ከሆነም በጌታ ቸርነትና ፈቃድ እንጂ የተጠቀምነው ጎዳና ሰምሮ ወይም የግል ጥረታችን ታክሎበት አይደለም።»

«ትዝ ይለኛል አባቴ የነገረኝ፣ እናቴ በሕፃንነቴ እንዴት ጆሮዬን እንደ በላች። የእኔ ታላላቆች ሦስቱም በተከታታይ ስለ ሞቱ ልጅ አልባ መሆኑ ያሳስበው አባቴ ወደ ጠንቋይ ቤት ሄደና ጠየቀ። ጠንቋዩም፣ 'የሞቱት ወንዶች ናቸውና ቀጥሎ የሚወለደው ልጅ ወንድ ከሆነ እንደ ተወለደ ወዲያው ሰው ባልተጠቀመበት በስለታም ምላጭ የግራ ጆሮውን ጫፍ እናቴ ሳታይ ቁረጥና በእንጀራ ጠቅልለህ ለእናቴ አብላት። መዋጥዋን ካረጋገጥህ በኋላ «ልጅሽን በላሽው» በላት። ያኔ በጣም ስለምትደነግጥ እነዚያን ሦስቱን ወንዶች ልጆች የገደለው በሽታ በምትደነግጥ ጊዜ ወጥቶ ይሄዳል' ይለዋል። ልጅ ለማግኘት የፈለገውም አባቴ ልክ ጠንቋዩ እንዳለው ከእናቴ ማኅፀን እንደ ወጣሁ ወዲያው ጆሮዬን ቆርጦ ለእናቴ አበላት። ይህ ብቻም አይደለም የሞቱት ታላላቆቼ ወንዶች ስለነበሩ ይህኛው ልጆችንም ወንድ መሆኑን ካወቀ ይገድልብናል ብለው በሴት ስም እየጠሩ፣ የሴት ልብስ እያለበሱ 10 ዓመት እስኪሆነኝ ድረስ ለመደበቅ ሞክሩ፤ እና እኔም ያደግኩት በዚህ ዘዴ መሰላቸው። ነገር ግን ካደግኩ በኋላ አባቴም በእኔ ምስክርነት ወንጌልን ሰምቶ ጌታን ተቀብሎ ከተረዳ በኋላ የሚያድን፣ ልጅን የሚሰጥና የሚያሳድግ እግዚአብሔር ብቻ መሆኑ ገብቶት እንደሆነ ለመፈተን፣ የመጀመሪያ ልጄን ሰወልድ፣ 'ጆሮውን ልቁረጥ ወይ?' ብዬ ስጠይቀው፣ 'ተወኝ ልጄ፣ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ ናቸው የሆድም ፍሬ የእርሱ ዋጋ እንጂ የእኛ አይደለምና። ባለፈው

በአንተ በልጄ ላይ ያደረግኩትን እግዚአብሔር ይቅር ብሎ የዘላለም ሕይወት ስለሰጠኝ አመሰግነዋለሁ» አለኝ፡፡»

አዎ፤ ልጄን በመስጠት የሚባርክና የሚያሳድግ፤ መካኒቲን የልጆች እናት የሚያደርግ፤ የልብን ፈቃድና ፍላጎት እንደ በጎ ፈቃዱ የሚያደርግ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነውና በእርሱ እንታመን፡፡ ጠንቋይ ለራሱ አያውቅምና ገዝባችንን አንጨርስ፤ እግዚአብሔር ብቻ አዋቂ ነው፡፡ እርሱ ይሰጣል፤ እርሱም ያሳድጋል፡፡ አሜን፡፡

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና!» (ፊልጵ. 2:13)

ግጥምጥም፡- ልቦና ልግዛና ላቁም ኪሣራዬን፤

ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ነገር ሳይሆን፡፡

1ኛ. ዮሐ. 5:14

መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ፡፡» (ፊልጵ. 4:6)፡፡

ሰባዚው፡ «ብዙ ጊዜ በሕይወታችን የምንጨነቀው እምነት ሲጠፋ፣ በእግዚአብሔር ላይ ያለን መታመን ሲወሰድ ነውና ለሣሬም ለነገም ለዘላለም በእግዚአብሔር ልንታመን ያስፈልጋል፡፡ እግዚአብሔር የዓለም ሁሉ ገዢ፣ ሁሉን የሚችልና የሚያምር እምላክ ነው፡፡ አንዳንድ ጊዜማ በሕይወታችን የሚገርም ነገር ይሆናል፡፡ ለሌሎች ጭንቀት መፍትሔና መንገድ አሳይተን በሁሉን ቻይ ጌታ እንዲታመኑና እንዲያርፉ መከረን እነርሱንም አሳርፈን እኛ ግን አሁንም እንጨነቃለን፡፡ መርፌ የራሱን ቀዳዳ አይሰፋም እንደሚባለው ሲሆንብን እናያለን፡፡ ወገኖቼ፣ እግዚአብሔር እናንተ ከወፎች ትበልጣላችሁ፤ ወፎችን የሚመግብ እምላክ በእምሳሉ የተፈጠርነውን እኛንማ እንዴታ፡፡ ስለዚህ በነገር ሁሉ አትጨነቁ፤ ይልቁንም ጭንቀታችሁን አስታውቁ ይላል ጌታ፡፡» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ፡፡

አንድ ዳደኛዬ አንድ ቀን እንዲህ ብሎ አጫወተኝ፡ ብዙ ሠራተኞች እኛ ቤት ገብተው ትምህርት አግኝተው ይሄዳሉ፡፡ የአሁኗ ሠራተኛ ግን የተገላቢጦሽ እግዚአብሔር ትምህርት በእርሷ አስተማረን፡፡ ይገርምሃል በምንም ነገር ሁልጊዜ ስትጨነቅ አላያትም፤ ነገረ ሥራዋ ይገርማል፡፡ ባለፈው ሰዎን ያደረገችውን ሁለት ነገር ብቻ ልንገርህ፡፡ ሁላችንም ማታ ቁጭ ብለን ሳለ፤ «እሜቴ፣ ጤፍ አልቋል» ብላ አስታወቀች፡፡ ባለቤቴም፤ «ምን ነው ወሩ ሳይሞላ?» ትላታለች፡፡ «ምን ይደረግ እሜቴ፣ እንደ ጉድ ተበላ» አትላት መሰለህ ዘና ብላ፡፡ ምን ይኸ ብቻ እንደገና በነጋታው ደግሞ እንደዚሁ ሳትጨነቅ ዘና ብላ መጥታ፤ «እሜቴ፣ ቂቤም አልቋል» ትላታለች፡፡ ያለወትሮው ሁሉም ወሩ ሳይደርስ በማለቁ የተገረመችው ባለቤቴ፤ «ዘንድሮስ ጉድ መጣ ትላታለች»፡፡ «ምን ይደረግ እሜቴ፣ እንደ ጉድ ተጠጣ» ብላት አረፈችው፡፡ በሁኔታው ተገርመን፤ «ይህች ልጅ ሳትጨነቅ ከማስታወቅ ሌላ ምን ድርሻ ነበረባት፡፡ እኛ እንጨነቅ እንጂ እርሷ ለምን ትጨነቃለች? ከእኛ ጋር ካልተሰማማች ከልላገች ከእኛ ወጥታ ሌላ ቤት ትገባለች፤ ምን ያስጨንቃታል አልጓና እኛም እኮ ምን ያስጨንቀናል? አስታውቁኝ ላለው ጌታችን እናስታውቃለን» ብለን ትምህርት ተማርንባት አልሃለሁ፡፡

እውነት ነው፤ የእኛ ኃላፊነት በነገር ሁሉ ያለማጉረምረም ከምስጋና ጋር ማስታወቅ ነው፡፡ ጌታ ችግራችንን ሊያስቸግር፤ ጨለማችንን ሊያበራ፤ ተራራችንን ሊንድና፤ ምድረ በዳችንን ሊያለመልም ታማኝ ነው፡፡ እሜን፡፡

ግጥምጥም፡- ጭንቀቴን ሊያስወግድ ካለ ፈጣሪዬ፤

የውስጤን ነግሬው ልረፍ በጌታዬ፡፡

ማቴ. 6:24-34

መዝ. 62:2

ሰባኪው ለቤተ ክርስቲያናቸው ምእመናን ሁሉ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ከእግዚአብሔር የተቀበሉትን የዕለቱን መልእክት እንዲህ እያሉ ማስተማር ጀመሩ። «ሰማይና ምድርን የፈጠረ አምላክ ከሰው ልጆች ጋር የሚገናኘው በቃሉ ነው፤ ቃሉን ሲናገር ያሳርፋል፤ ይመራል፤ ይመልሳል፤ ይፈውሳል። ቃሉ ኃይል አለው። ስለዚህ እውነተኛውን የእግዚአብሔር ቃል የሚያስተምሯችሁን ሰዎች በጥንቃቄ በማስተዋል ስሙ፤ ሰምታችሁ የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ሰሚዎች ብቻ አትሁኑ፤ ወይም በአንድ ጆሮ ሰምታችሁ በሌላኛው ጆሮአችሁ አታፍስሱ። ደግሞ ልንገራችሁ ሰይጣን ዲያብሎስ የተዘራውን ዘር ለመልቀም ሁልጊዜ እይተኛምና ንቁ አስተውሉም። የሰማነውን እውነተኛውን ቃል አጥፍቶ ያልሰማነውን ያሰማናልና ተጠንቀቁ።» በማለት በራሳቸው ቤት የገጠማቸውን ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ።

አንድ ጊዜ እንዲህ ሆነ። ሁልጊዜ ማታ ማታ ከቤተሰቤ ጋር የቤተሰብ ጸሎት አድርገን ስለምንተኛ ቃሉን ከቤተሰቤ ጋር እንማር ነበር። በዕለቱም፤ «ይህ ቤት የብርሃን ቤት ነው» በሚል ርእስ ቃሉን አስተምር ነበር። ልጆቼም ባለቤቱም ሁሉም በደስታ ይሰሙ ነበር። እኔም በዚህ ቤት ውስጥ የጨለማ ሥራ የሆኑትን ክፋትን፤ ተንኩልን፤ ምቀኝነትን፤ ሰድብን፤ መራርነትን፤ ሐሜትን፤ ንዴትን፤ ቁጣን፤ ግብዝነትን ሁሉ አስወግደን ልንመላለስ ይገባል። ምክንያቱም ይህ ቤት የብርሃን ቤት ነው እያልኩ ማስተማር ጀመርኩ። ታዲያ በመካከል ሁሉን ስመለከት አንዱ ልጄ በሥጋዎ እንጂ በአሳቧ እዚያ እንዳልነበረች በሁኔታዋ ስለተረዳሁ ስሟን ጠቅሼ፤ «ይህ ቤት የምን ቤት ነው?» ብዬ ጠየቅኳት፤ አርሷም ከሄደችበት በአሳብ በመባን በድንገት፤ «የጨረቃ ቤት ነው» አለችኝ። በዚያን ሰዎን በአካባቢውና በቴሌቪዥን የሰማችው ይህ የጨረቃ ቤት ጉዳይ ትዝ ብሏት።

አንባቢ ሆይ፤ ሰይጣን ከእግዚአብሔር የሰማኸውን ቃል ወስዶ ከዓለም የሆነውን ያሰማሃልና አጥብቀህ ልብህን ጠብቅ። የእግዚአብሔር ቃል ሲነገር በሙሉ ልብ ሰምተን በሙሉ ልብ እንድንተገብር ጌታ ይርዳን ።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ቃሉን የምታደርጉ ሁኑ እንጂ ራሳችሁን አያሳታችሁ የምትሰሙ ብቻ አትሁኑ።»

ግጥምጥም፡- በቃሉ እንዳትናር ወጥቷል የሚነጥቅ፤

ክርስቲያን ወገኔ አእምሮህን ጠብቅ።

ማቴ. 13:14

ኤፌ. 4:31

የሌባ ዓይነ ደረቅ

ሰባዚው፤ «እግዚአብሔር ሊደርስብን ያለውን ነገር እንድንጠነቀቅ አስቀድሞ በቃሉ በባሪያዎቹ በኩል ይናገራል፤ ያንን ሰምቶና አስተውሎ እንደ ጌታ ፈቃድ ያልሆነውን መተው፤ የጌታን ፈቃድ ደግሞ መፈጸም መልካም ነው። ቃሉም እንዲህ ይላል። «አሁንም፡- ዛሬ ወይም ነገ ወደዚህ ከተማ እንሄዳለን በዚያም ዓመት እንኖራለን እንነግድማለን እናተርፍማለን የምትሉ እናንተ ተመልከቱ፤ ነገ የሚሆነውን አታውቁምና።» (ያዕ. 4:13)። አዎ፤ ወገኖች፤ መሄድ፤ መነገድና ማትረፍ የሚቻለው ጌታ ሲፈቅድና ምሪትም ሲሰጥ ብቻ ነው። በፈቃዳችን ፈቃዱን ጥለን ብንሄድ ግን በማትረፍ ፈንታ ኪሳራ፤ በዚያች ከተማ በመኖር ፈንታ ሞት ነው የሚጠብቀንና ፈቃዱን እንወቅ» ለሚለው መሠረታዊ የክርስትና ትምህርታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተጠቀሙ።

የአንድ ሰውን ቤት በሌሊት እዘርፋለሁ ብሎ በር ሰብሮ ለመግባት የሞከረ አንድ ሌባ ነበረ። ታዲያ የቤቱ ባለቤት ሁልጊዜ ቤቱን ነቅቶ የሚጠብቅ ነበርና በዚያ ሌሊት ሌባው በር ለመስበር ሲጎረጉር ሰምቶ ጦሩን ይዞ ከበሩ ሥር ሆኖ ይጠባበቅ ነበር። ሌባውም ከጠቡ ትግል በኋላ እንዳለበው ለመፈጸም በሩን ሰብሮ እንደ ገባ ድንገት ሳያስበው የቤቱ ባለቤት በያዘው ጦር ሆዱን በኃይል ይወጋዋል። በዚህ ጊዜ ሌባው ያሰበው ቀርቶ ያሳለበው ስለደረሰበት በጣም ተናድዶ ሆዱን በእጁ ይዞ ለባለቤቱ እንዲህ አለው፤ «በጦር የወጋኸኝ መስሎሃል እንጂ፤ አልወጋኸኝም» አለ። የሌባ ዓይነ ደረቅ መልሶ ልብ ያደርቅ እንደተባለው፤ በዚህ ጊዜ ባለቤቱ በደንብ እንደ ወጋው ያውቃልና እንዲህ ብሎ መሰለለት፤ «አሁን ሂድ፤ ውጤቱን በኋላ ታገኝዋለህ» አለው።

እንባቢ ሆይ፤ እግዚአብሔር በቃሉና በመንፈስ የሚመራንን ትተን በእኛ ፈቃድና ስሜት ብንንዝ የከፋ ሁኔታ ይገጥመናልና እንመለስ። ውጤቱም እንደዚህ ሌባ የኋላ የኋላ የሚያጠፋ ይሆናልና ለሥራችንም ሆነ ለትዳራችን፤ ለንግዳችንም ሆነ ለመኖሪያችን እንደ እግዚአብሔር አምላካችን ፈቃድና እንደ ቃሉ፤ እንደ መንፈስ ቅዱስም ምሪት እንድንኖር ቀሪ ዘመናችንን ጌታ ይባርክ። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ጌታ ቢፈቅድ ብንኖርም ይህን ወይም ያን እናደርጋለን ማለት ይገባችኋል» (ያዕ. 4:15)

ግጥምጥም፡- በፈቃዴ ሄጀ አልተሳካምና፤

ጌታ ያለው ይሁን ከእንግዲህ በኋላ።

ኤፌ. 5:17

የሐዋ. 4:19

እኔም ዜሮ ነኝ!

አንድ ቀን ወደ ክፍለ ሀገር ለአገልግሎት እየሄድን ነበር። እውቶቡሉ ግጥም ብሎ ሞልቷል። ከአዲስ አበባ ከተማ የተወሰኑ ኪሎ ሜትሮች ከተጓዝን በኋላ ግማሹ ተረጋግቶ የሚሄድበትን ያስባል፤ ግማሹ ከጉኑ ካለው ሰው ጋር ያወራል። በዚህ መሐል ሾፌሩ ድምፁን ከፍ አድርገው ዘፈን ከፈቱ። የሚገርም ዘፈን ነበር! እንደዚህ ያለ ዘፈን ከዚህ ቀደም ሰምቼ አላውቅም፤ እስካሁንም ሌላ አልሰማሁም። እንደዚህ ይላል፤ «ይገርማል ዘንድሮ ይደንቃል ዘንድሮ፤ ሁሉም ዜሮ ዜሮ፤ ሁሉም ዜሮ ዜሮ»። በዚህ ጊዜ ከአጠገቤ የተቀመጡት አንድ ሰው ከረባታቸውን እየነካኩ ድምጻቸውን ከፍ አድርገው፤ «ሾፌር የዘፈኑን ድምፅ ከፍ አድርገው፤ እኔም ዜሮ ነኝ» አሉ። ወዲያው የጌታ መንፈስ፤ «አንተ ግን ዜሮ አይደለህም» አለኝ።

«አዎ፤ እኛ ክርስቲያኖች በእውነት ይህንን ክልባችን ልንገነዘብ ይገባል። ለማይና ምድርን የፈጠረ ጌታ በእኛ ውስጥ ሳይንቀን አድሯልና ራሳችንን ከሚጠፋው ዓለም ጋር እያወዳደርን መናቅ የለብንም። ምንም እንኳ ዛሬ ብዙ ሀብት፤ ገንዘብ፤ ጥሪት ወይም ስም፤ ዝናና ውበት የሌለን ብንመስልም፤ ከዚህ ሁሉ በላይ የሆነና የከበረ ጌታ ግን በእኛ ውስጥ ስላለ የከበርን ነንና ከሚጠፋው ባሻገር የማይጠፋውን እንመልከት። የእግዚአብሔር ቅዱሳን ሐዋርያት ጴጥሮስና ዮሐንስ ይህንን በሐዋ. ሥራ 3:6-7 ሲያረጋግጡልን፤ «ብርና ወርቅ የለኝም፤ ይህን ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ተመላለስ አለው። በቀኝ እጁም ይዞ አስነሣው፤ በዚያን ጊዜም እግሩና ቁርጭምጭምቱ ጸና፤ ወደ ላይ ዘሉም ቆመ።» አዎ፤ ለዚህ ሽባ ሰው ብርና ወርቅ ቢሰጡት ኖሮ ቁርጭምጭሚቱ ሊጸናና ሊፈወስ፤ ዘሉም ሊቆምና ሊመላለስ ባልቻለም ነበር። እንግዲህ በውስጣችን ያለው ኃይል ከብርና ከወርቅ፤ ከስምና ከዝና እጅግ የበለጠ ነውና ይልቅ በሙሉ ልብ ተነሥተን እንጠቀምበት። ክርስቶስ ያለው ሰው ጉዳሉ ሳይሆን ሙሉ ነው። ዓለም እንደ ትንሽና ምንም እንደሌለው አድርጋ እንደምትንቀው ሳይሆን በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ ነው።»

የቃል ጥናት ጥቅስ «... ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሑት፤ መንፈሱም ወደ ተሰበረ፤ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ።» (ኢሳ. 66:2)።

አዎ፤ ቅዱሳን ሆይ፤ በውስጣችን የእግዚአብሔር መንፈስ ስላለ እኛ ዜሮ አይደለንም፤ ወይም የቀን ጨለማ የወረሰን በባዶነት የተሞላን አይደለንም። በመሆኑም፤ ራሳችንን በቅድስና ይዘን ግራ ወደገባቸውና «ሁሉ አለን፤ ምንም አያስፈልገንም» ብለው ነገር ግን በዜሮ ሕይወት ወደሚመላለሱት ሄደን ሙሉውን ወንጌል ማሳየትና መናገር እንድንችል ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- ምንም እንደሌለህ ራስህን ሳትንቅ፤

ከሙሉው ጌታ ጋር አንተነትህን አጣብቅ።

ዘፍጥ. 39:9

1ኛ ቆሮ. 3:16-17

ኢየሱስ ሳሎን ቤት ነው ያለው

ልጅቷ መለስተኛ መዋዕለ ሕፃናት ትምህርት ቤት ትማራለች። ቤተሰቦቿ ኑሮ ከእጅ ወደ አፍ ቢሆንባቸውም፣ በመጠን እየኖሩ ልጃቸውን ገና ከልጅነቷ ትምህርት ለማስተማር ወስነዋል። ልጅቷ ታዲያ የቤተሰቧ ኑሮ ዝቅተኛነት ስለማይገባት በትምህርት ቤት ሌሎች ልጆች ሲበሉና ሲለብሱ ያየችውን ሁሉ ለራሷም በመመኘት ከትምህርት ቤት መልስ ሁልጊዜ ማታ ማታ፣ «ይህንን ግዙልኝ፣ ይህንን ምግብ ሥሩልኝ» እያለች ከአቅማቸው ጋር የማይሄደውን ሁሉ ታዝዛለች። አባትና እናት ልጃቸው ገና በጨቅላ አዕምሮዋ እንዳትጎዳ በማለብ እንዳንድ ከገቢ ምንጫቸው ጋር የማይመጣጠን ነገር ሁሉ ያደርጉላታል። አንድ ቀን ያላት ጫማ ሳያልቅ የሃብታም ልጆች በውድ ዋጋ የተገዛ ጫማ አድርገው ስላየች ብቻ እንዲገዛላት እንደተለመደው ማታ ለአባቷ ጥያቄዋን አቀረበች። አባትም ከአቅማቸው በላይ እንደሆነ በመግለጽ «ለአባባ ኢየሱስ እንንገረው፣ እርሱ ይዝልሻልና ነይ እንጸልይ» ብለው አንገታቸውን ሲደፉ አቋረጠችና፣ «ታዲያ፣ መኝታ ቤት ነው የምንጸልየው? አይደለም።» አለች። «ለምን?» አሏት አባቷ። «ኢየሱስ ያለው እኮ መኝታ ቤት ሳይሆን ሳሎን ቤት ነውና እዚያ እንሂድ» ብላ እጃቸውን እየጎተተች ሳሎን ቤት ወደተሰቀለው በተለምዶ ኢየሱስ ተብሎ ወደሚባለው ሥዕል ይዛቸው ሄደች። አባቷም መንፈስ የሆነው እግዚአብሔር ሁሉ ቦታ መገኘቱን እንዳታውቅ ባደረገው ሥዕልና ይህንንም ሥዕል በውድ ዋጋ ገዝተው ቤታቸው በማምጣታቸው እየተናደዱ እንዲገባት፣ «ኢየሱስ ሳሎን ቤት ብቻ ሳይሆን በሁሉም ቦታ ይገኛል። እንግዲህ እንዳልሸው ኢየሱስ ጫማ እንዲገዛልሽ ነይ እንጸልይ» አሏት። በድጋሚ እርሷም ትንንሽ ጣቶቿን ወደ ሥዕሉ እየጠቆመች፣ «ይኸኛው ኢየሱስማ ጫማ ሊገዛልኝ አይችልም። ተመልከት አባባ፣ ለራሱም እንኳ ቆንጆ ጫማ አላደረገም» ብላቸው አረፈች።

አዎ፣ ወገኖቼ፣ የእኛ አምላክ በግርማውና በክብሩ ሰማይና ምድርን የሞላ፣ ቦታና ጊዜ የማይወስነው ጌታ ነው እንጂ በፍሬም (በፍቶ ማስቀመጫ) ውስጥ ተወስኖ የተቀመጠ አይደለምና ይህንን ጣዖት እናስወግድ። በየቤቶቻችን የሰቀልናቸው ሥዕሎች እኛን የፈጠረው አምላክ ወኪሎች ሳይሆኑ የተፈጣሪው የእጅ ሥራ የሆኑ ጣዖቶች ናቸውና ለራሳችንና ለቀሪው ትውልድ እንጠንቀቅ።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እግዚአብሔር መንፈስ ነው፣ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ያስፈልጋቸዋል።» (ዮሐ. 4:24)

ግጥምጥም፡- ለምን ታመልካለህ ለአንተ የማይበጀውን፣

ዘፀ. 20:3-4

ፈጣሪህን ትተህ የተፈጠረውን።

ኢሳ. 44:9-17

በኤፌሶን ይገጥማል

«ከእናንተ ደግሞ እያንዳንዱ የገዛ ሚስቱን እንዲህ እንደ ራሱ አድርጎ ይውደዳት፤ ሚስቱም ባልዋን ትፍራ» (ኤፌ. 5:33)

ቄሱ ሁለቱን የጋብቻ ቃል ኪዳን ፈጻሚዎች በፊታቸው አቁመው ወደ እነርሱ እየተመለከቱ፤ «ዛሬ እናንተን በእግዚአብሔርና በዚህ ጉባኤ ፊት ቃል እንድትገቡ ከመጠየቁ በፊት፤ የምትገቡትን ቃል ወደፊት በኑሮአችሁ እንደምትፈጽሙትና እንደገባችሁት የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን እንደምትኖሩ ካረጋገጣችሁልኝ በኋላ ነው አሉአቸው።» እነርሱም በአንድ ላይ፤ «በጌታ ጸጋ ዛሬ በምንገባው የጌታ ቃል ኪዳን መሠረት እንኖራለን» አሉአቸው። ቄሱ ባርከዋቸው፤ «ይህን ያልኩበት ምክንያት ዛሬ ሰዎች መድረክ ላይ በቅዱሱ እግዚአብሔርና በቅዱሳኖች መካከል የፈጸሙትን ቃል ኪዳን ነገ በትዳራቸው ውስጥ ለመተግበር ሲቸገሩ ስለማይ ነው» ብለው ይህንን በተግባር የተገለጸ ምሳሌ አስከትለው ለተጋቢዎቹና ለጉባኤው ተናገሩ።

«ልክ እንደ ዛሬው እንደ እናንተ ከዛሬ 25 ዓመት በፊት የተጋቡ ባልና ሚስት ነበሩ። ሙሉ ደስታ ግን በትዳራቸው አይታይም። አንዱም የሚያጋጫቸው ባልየው ለቤተሰቡ ጊዜ አለመስጠቱ ነው። አንድ ቀን ያለወትሮው ባል በጊዜ ወደ ቤቱ መምጣቱ ሚስቱን አስደስቷት ወደ ፊት እነሣቸዋለሁ የምትላቸውን አጀንዳዎች ሁሉ እያነሣች ሲነጋገሩ፤ አንዳንዱ አጀንዳ ጠንካራ ነበርና ከጭቅጭቅ አልፈው ባልን ዱላ እንዲመዙ አደረጋቸው። ስለሆነም ለመማታት ባል ዱላቸውን መገዘወው በሚስታቸው ላይ ሊያሳርፉ ሲሉ፤ ሚስት የዛሬ 25 ዓመት በሠርጋቸው ላይ የገቡትን ቃል ኪዳንና ከኤፌሶን የተሰበከውን ቃል ጮክ ብለው ማስታወስ ጀመሩ። እንዲህ እያሉ፤ “ኧረ በኤፌሶን ይገጥማል! ኧረ በኤፌሶን ይገጥማል!” ባል ግን የገቡትን ቃል ኪዳን ረስተውና ቃሉን ተላልፈው ሚስታቸውን ደበደቡ። ወገኖቹ፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጋብቻ ማለት በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመራ፤ የሥጋ ሥራ የተደፈነበት ማለት ነውና ሁላችንም በዚህ መሠረት ትዳራችንን እንድንመራ ፈጣሪ ያዎዘን» ብለው ቃል ኪዳን ማስፈጸማቸውን ቀጠሉ።

አዎ፤ አንባቢ ሆይ፤ አንተስ እንደ እግዚአብሔር ቃል በፍቅርና በመስማማት የክርስቶስ መልካም ምስክር ሆነህ ትዳርህን እየመራህ ነው? በእግዚአብሔር መንፈስ የተጀመረ ፍቅር በእግዚአብሔር መንፈስ እየታደሰ ይሄዳል። እንደገባነው ቃል ኪዳንና በእጃችን እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ሕይወታችንንና ትዳራችንን እንድንመራ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ቃሉን ስምተህ በቃሉ ኑር፤

በራስህ ድካም አምላክን አታማር።

ፊልጵ. 2:1-5

ኤፌ. 6:10-13

በውሻ የተበላው ስብከት

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ቃሉን ስበክ፣ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፡፡»
(2ኛ ጢሞ. 4:2)

መጋቢው በቤተ ክርስቲያናቸው የአገልጋዮች ኅብረት ቀን እንደዚህ እያሉ ሰባኪዎቹን ማስተማርና መምከር ጀመሩ፡፡ «እናንተ ሰባኪዎች፣ በጊዜውም አለጊዜውም ቃሉን ለመስበክ የተዘጋጃችሁ መሆን አለባችሁ፡፡ ሁልጊዜ የምታስተምሩት የእግዚአብሔርን ቃል ቢሆንም እንኳ፣ ቃሉ የሚለውን በትክክል ማለታችሁን እርግጠኛ ሁኑ፡፡ እንዲሁም ቃሉ የሚለውን ለሕዝቡ ለማቅረብ የተመረጠ የስብከት አቀራረብ ዘዴ ተጠቀሙ፡፡ ረጅም ሰዓትና ረጅም ነጥቦች/ አሳቦች/ ይዛችሁ ለመስበክ ብትሞክሩ፣ የሰው አእምሮ ውስን ነውና ሁሉንም መልእክታችሁን ማስተላለፍ አትችሉም፡፡ የእግዚአብሔርንም ሕዝብ አድክማችሁ ጊዜውን በከንቱ ትጨርሳላችሁ፡፡ ለዚህም ተጠያቂዎች ናችሁ፡፡ ስለዚህ ስሙኝ ምክራ በ45 ደቂቃ የስብከት ጊዜ ከ3 ወይም ከ4 ነጥቦች በላይ ማስተማር አትችሉም የሚል ነው፡፡ ሰዎች ነጥቦች ሲበዙ የመጀመሪያውን እየረሱ ስለሚሄዱ ተጠንቀቁ፣ ጊዜም አይበቃኝም ብላችሁ ምንም ለሕዝቡ ፈውስ የሚሆንና ተጨባጭ የሆነ ትምህርት ሳትሰጡ ሕዝቡን በስሜት ብቻ በአየር ላይ አውጥታችሁ እንዳትለቁ ተጠንቀቁ፡፡ ለዚህ ሁሉ መጸለይ፣ ማንበብና የስብከት ዘዴዎችን ሁሉ ማወቅና መጠቀም አለባችሁ፡፡ አለበለዚያ በእግዚአብሔርም ሆነ በሕዝቡ ዘንድ ተቀባይነት አግኝታችሁ ከመወደድ ይልቅ ትሰለቻላችሁ፣ ትጠላላችሁም፡፡» ይህንንም አስመልክተው መጋቢው ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ፡፡

ውጭ አገር በረጅም ስብከቱ የተነሣ ሰዎች የማይቀበሉት አንድ መጋቢ ነበር፡፡ እና ሁልጊዜ በሰበክ ቁጥር ከ12 ነጥቦች በታች ተጠቅሞ አያውቅም፡፡ በዚህም ሕዝቡ ሰልችቶታል፡፡ ተደጋግሞም ተነገረው፣ ሊያስተካክል አልቻለም፡፡ አንድ ቀን ግን አዲስ ክስተት ሆነ፡፡ እንደተለመደው መጋቢው ሊሰበክ ቆሞ ሳለ እንዲህ ብሎ በግዝን ቃል ተናገረ፣ «ዛሬ በፊታችሁ በጣም አዝኜ ነው የቆምኩት፡፡ ለስብከቱ ከተዘጋጀኋቸው 12 ነጥቦች ውስጥ 9 ነጥቦቼን ውሻዬ በልታብኛለች፡፡ ስለዚህ 3ቱን ብቻ ተመልክተን በጊዜ እንጨርሳለን» ከማለቱ አዳራሹ በሙሉ በደስታ ጭብጨባውን አስተጋባ፡፡ መጋቢውም በሦስቱ ነጥቦች ብቻ ሰብኮ ጉባኤውን በጊዜ አሰናበተ፡፡ መጨረሻ ላይም አንድ ከሌላ

ቤተ ክርስቲያን የመጣ እንግዳ ክርስቲያን ሰውዬ ወደ መጋቢው ሄደና፤
«የእርስዎ ውሻ ባደረገችው ተደስቻለሁ። የእኔም ቤተ ክርስቲያን
መጋቢ እንደዚሁ ከ12 ነጥቦች በታች አይሰብክምና የእርስዎ ውሻ
ቡችላ ካላት ቢሰጡኝና ይገድሉት ብሄድ ግሩም ነው» ብሎ ጠየቃቸው።

አዎ፤ አገልጋዮች ሆይ ሕዝቡን፤ ጸጋውንና መድረኩን የሰጠን
እግዚአብሔር ነውና እርሱን አስደስተን ሕዝቡንም በሚገባው መጠን
አስተምረን የታማኝ ባሪያን ሽልማት ለመቀበል እንዘጋጅ። በዚህም
ሩጫችንን እንድንጨርስ ጌታ ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የእግዚአብሔርን እውነት በግልጽ ተናገር፤

ዋጋ ታገኛለህ በላይኛው አገር።

2ኛ ቆሮ. 6:1-7

2ኛ ጢሞ. 4:5

ለካስ ለበጎ ነው!

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እግዚአብሔርን ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን» (ሮሜ 8:28)

ሰባኪው፡ «ለእኛ እግዚአብሔርን ለምንወድ ሰዎች የሚደርስበንንና የደረሰበንን ነገር ሁሉ ብንመረምረው ለበጎ ነው፤ ለጥቅማችን ነው። ወንጌል የበለጠ እንዲሰፋ እግዚአብሔር የከበረ ሥራውን በሕይወታችን ለመግለጽ ነው እንጂ እኛን ስለ ጠላን ወይም ለክፉ ነገር ከመጀመሪያው የተመደብን ሆነን አይደለም። ወገኖቹ፤ እግዚአብሔር ከማዕበሉ ባሻገር ሰላም አለው፤ ከጎዘን ባሻገር ደስታ አለው። ከለቅሶ ባሻገር ሳቅ አለውና እንታገሥ። በራሳቸው በጎ ያልሆኑትን ነገሮች እግዚአብሔር ለበጎ ይለውጣቸዋል። ወይም ዛሬ ችግራና መስቀሌ ብለን የምንጠራቸው ነገሮች ሁሉ እኛን ለመሥራት እግዚአብሔር የላከልን ወዳጆቻችን ሊሆኑ ይችላሉ። ስለዚህ ስንገፋ ደስ ይበለን፤ እግዚአብሔር አብሮን አለ። ዛሬ እየደረሰብን ያለው ጉዳይ ባይገባንም እንኳ እንጽና፤ ነገ ለፈውስ ለደስታና ለደኅንነት ሆኖ እናገኘዋለን።» ለሚለው ስብከታቸው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ በሚደርስበት ነገር ሁሉ ለበጎ ነው ማለት የተለማመደ አማኝ ወደ ሩቅ ሀገር ለመሄድ የተሳፈረበት አውቶቡስ በረሃ ላይ ይበላሽና ይቆማል። እርሱም ቶሎ መሄድ ስላለበት ወደ መንገዱ ወጣ ብሎ ሌሎች መኪናዎችን ይጠብቃል፤ ለትብብር እጁን ሲዘረጋ አንድ ትንሽ መኪና ይቆምለታል። ከፍቶ ይገባና ካመሰገነ በኋላ፤ «አየህ፤ ይህ አውቶቡስ የተበላሸው ለበጎ ነው። እኔ በጊዜ እንድደርስ ይህችን ትንሽና ፈጣን መኪና አዘጋጀልኝ» ይለዋል። አባባሉ ያልገባው አማኝ ያልሆነው ሰውዬም ዝም ብሎት መንዳቱን ቀጠለ። ትንሽ እንደ ተጓዙ የመኪናው ጎማ ፈነዳና ቆመ። በብዙ ድካም ጎማ ተቀይሮ ለመሄድ ሲገቡ፤ አሁንም፤ «አየህ፤ ጎማው የፈነዳው ለበጎ ነው። እኛም መኪናዎም እንድናርፍ ነው» ብሎ ሊያጽናናው ቢሞክር፤ አሁንም ሾፌሩ በውስጡ ከመጀመሪያው ይልቅ ተቆጣ። በበረሃው ብዙ ረጅም ርቀት እየተጓዙ እያለ ድንገት መኪናዋ ትበላሽና ትቆማለች። ሾፌሩም እርሱም ወርደው ኮፈን ተከፍቶ ሾፌሩ መካኒክም ስለሆነ ይሠራትና የሞተሩን ክዳን ወርውሮ ኮፈኑን ሲዘጋ ሳያውቅ አውራ ጣቱ ላይ ይጥለውና የሾፌሩ አውራ ጣት ይቆረጣል። በዚህ ጊዜ እየጮኹ ሳለ አማኝ፤ «ይህም ቢሆን ለበጎ ነው» ይለዋል። በዚህ ጊዜ ሾፌሩ በጣም ስለ

ተበላጩ ያንን አማኝ ባረሃ ውስጥ ትቶ መኪናውን ይዞ በረረ። ብዙም ፈቅ ሳይል ሽፍቶች ያገኙታል። ያለውንም ከዘረፉ በኋላ ለአመጣላቸው አምላክ መስዋዕት እንዲሆን ሊያርዱት ሊመካከሩ አውራ ጣቴ በደም ተጨመላልቆ ያዩታል። በዚህ ጊዜ፣ ‘አይ፣ ለአምላካችንም አካለ ጎዶሉ መስዋዕት አናቀርብም’ ብለው ይለቁታል። በዚህ ጊዜ ያስተውልና ወደ ኋላ ተመልሶ እዚያ አማኝ ጋ ይደርስና አውራ ጣቴ የተቆረጠው ለካስ ለበጎ ነው፣ አንተንም እዚህ ትቼ መሄዴ ይህም ለበጎ ነው። ብትሄድ ኖሮ ታርደህ ነበር ይለዋል።»

አዎ፣ ወገኖቹ፣ በሕይወታችን እግዚአብሔር አውቋቸው የሚፈጸሙት ነገሮች ሁሉ ለጊዜው ቢያስጮኹን፣ ቢያደሙንና ባይመቹንም ነገር ግን ነገ ለበጎ ሆነው ይጠቅሙናልና እንታገሥ። ይህንንም እንድናስተውልና እንድንኖርበት እግዚአብሔር ይርዳን። አሜን።

ግጥምጥም፡- የጊዜው መከራ ቢጎረብጠኝም፣

ነገር ሁሉ በጎ መሆኑን አልስትም።

ዘፍጥ. 50:20

ዮሐ. 9:1-3

ፊልጵ. 1:12-14

ሚስቱ ሞገሴ ናት!

የቃል ጥናት ጥቅስ: «የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነው...» (ዕብ. 4:12)

ሰባዚው: «ይህ ምድር ሁኔታዎች የሚፈራረቁበት ምድር ነው። ደስታ እንዳለ ሁሉ ጋዘንም አለ! ጥጋብ እንዳለ ሁሉ ረሃብ አለ! ነጻነት እንዳለ ሁሉ ባርነት አለ! ማግኘት እንዳለ ሁሉ ማጣትም አለ። ታዲያ በዚህ ሁሉ ክብርን ለጌታ እየሰጠን እንድንኖር የሚያደርገን የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል ከላይ በገለጽኳቸው ሁኔታዎች ሁሉ መጽናኛችን ነው። ልብ በሉ፣ በእነዚህ እና በሌሎችም ሁኔታዎች ሁሉ ስታልፉ ቃሉን ለእናንተ የሚያመጣውን መንፈስ ቅዱስን ስሙ፣ ንቁዎችም ሁኑ። እግዚአብሔር ልጆቹን በቃሉና በመንፈሱ ያጽናናል። ሰይጣን የእኛን ደስታ ስለማይወድ፣ ደስታችንንና ሰላማችንን ለመውሰድ ጥቃቅን ችግሮችን ሁሉ አጉልቶ ያሳየናል። በዚያን ጊዜ የጠላትን ልብ ልንረታ የምንችለው፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ልባችንና አእምሮአችን የሚያመጣውን ቃሉን በንቃት ተቀብለን በእምነት ስንወነጭፍ ነው» ለሚለው መልእክታቸው ይህንን ምሳሌ ተናገሩ።

«ሁላችንም እንደምናውቀው የሰርግ ቀን፣ የደስታና የፌሽታ ቀን ነው። ለእኔ ግን የእግዚአብሔር ቃል በመንፈሱ አማካይነት እስኪመጣልኝ ድረስ አልነበረም። የምሬን ተበሳጭቼ ነበር። የተበሳጩሁበትንም ምክንያት በደንብ ላውቀው፣ 'በእውነትም ሰይጣን የክርስቲያኖችን ደስታ አይወድም' አልኩኝ፣ ታሪኩ እንዲህ ነው። በሙሽራ መኪና ከሙሽራዬ ጋር እየሄድኩኝ ሳለ፣ ሰርግ በዘመኑ ብርቅ ነበርና ለዎች ሙሽራይቱን እያዩ ያደንቁ ነበር። ሁሉም በእርሷና በእኔ የመኪና መስኮት በኩል ዝቅ እያሉ፣ እስቲ ሙሽራዋን ልያት፣ እስቲ ሙሽራዋን ልያት' ይላሉ። ይህ አባባል እኔን አበሳጩኝ፣ «አንድም ሰው እንኳ ተሳስቶ፣ እስቲ ሙሽራውን እንደው አይልም እንዴ?» አልኩኝ። ወዲያው የእግዚአብሔር መንፈስ ቃሉን ወደ እኔ አመጣ፣ «ሚስትን ያገኘ በረከትን አገኘ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስን ይቀበላል» (ምሳሌ 18:22)። ለካ ይህቺ ከጎኔ የተቀመጠችው ሞገሴ ናት እና በሞገሴ እንዴት እቀናለሁ! ሰይጣን እግዚአብሔር ይገሥጽህ! እርሷ ሞገሴ ናት አልኩኝ። ከዚያ በኋላ ለዎቹ፣ 'እስቲ ሙሽራዋን እንያት' ሲሉ፣ 'ሞገሴን እይዋት' አያልኩኝ ማሳየት ጀመርኩ።»

አዎ! የእግዚአብሔር ቃል ሲመጣ ይፈውሳል፣ መንፈስ ቅዱስ በጊዜው ላለዝበት ሁኔታ የሚያመጣውን ቃል በነቃ መንፈስ ሆነን እንቀበል! በእኛ ሆኖ ሥራውንም እንዲሠራ ልባችንን እንክፈት።

ግጥምጥም:- በየዕለት ነሮዬ ችግር ሊያጋጥመኝ፣
እግዚአብሔር በቃሉ ይመጣል ሊያጽናናኝ።

ዕብ. 4:16
ቲቶ 3:8

መሃይሙ እስረኛ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «እርሱም መጥቶ ስለ ኃጢአት፤ ስለ ጽድቅም ስለ ፍርድም ዓለምን ይወቅሳል፡፡» (ዮሐ. 16:8)

«በዚህ ምድር - ላይ ያለነው ለሁለት ነገሮች ነው፡፡ አንደኛ፤ እግዚአብሔርን ታምነን እርሱን ብቻ እንድናመልክ፡፡ ሁለተኛ፤ በሕይወታችንና በእንደበታችን ለዓለም ወንጌልን ለመመስከር ነው፡፡ ይህ በደንብ ከገባን አንዱን ጥለን ሌላውን ብቻ የመያዝ አዝማሚያ አይታይብንም፡፡ ዛሬ ለሰዎች ወንጌልን መመስከር ችላ ብለናል፡፡ ለምን? ምናልባት የእኔ ምስክርነት ሰዎችን ስለለወጣቸውና ጌታን ስለማይቀበሉ መተው አለብኝ የሚል ከሰይጣንና ከሥጋ የመጣ ተስፋ አስቆራጭ ምክንያት ይሆናል፡፡ ወገኖቼ አንድ እውነት ተረዱ፡፡ የእኛ ድርሻ መናገር እንጂ የሰውን ልብ መለወጥ አይደለም፡፡ ወንጌሉን አብርቶ የሰውን ልብ መለወጥ የሚችል ሕያው መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው፡፡ የእርሱን ወቀሳና ኃይል ማንም ሊቋቋም አይችልም፡፡ እስቲ አንድ የተፈጸመ ምሳሌ ልንገራችሁ፡፡» ብለው ሰባኪው ቀጣዩን ምሳሌ ለጉባኤው ተናገሩ፡፡

አንድ አማኝ የታሠረ ዘመዱን ለመጠየቅ ወደ ወጎኒ ቤት ይሄዳል፡፡ በዚያውም ለእሥረኞች ለመስጠት ሁለት መጽሐፍ ቅዱሶችን ይዞ ይሄዳል፡፡ የሚጠይቀውን ሰው ፖሊሱ እስኪጠራለት ድረስ ወደ አጥሩ ጠጋ ብሎ ከውስጥ ግንብ ሥር ቆም ብለው ላሉ ሁለት እሥረኞች መጽሐፍ ቅዱሶቹን ያወጣና፤ «እነዚህን ለእናንተ ስጦታ ለመስጠት እፈልጋለሁ፡፡ ውሰዱና አንብቡ» ሲላቸው፤ አንደኛው፤ «እንቢ» አለ፡፡ ጭራሽም፤ «ጴንጤ መሆን አልፈልግም» ብሎ ተናገረ፤ ተቆጣም፡፡ ሁለተኛው ደግሞ፤ «ጴንጤ የመሆን ወይም ያለመሆን ጉዳይ ሳይሆን፤ ስጦታ ብሎ ሲሰጠን እንደ አገራችን ባህል አመስግነን ነው መቀበል ያለብን» ብሎ ኃይኛውን በመቆጣት ለራሱ ብቻ፤ «አንዱን መጽሐፍ ቅዱስ ለእኔ ስጠኝ» ብሎ ተቀበለ፡፡ በውስጡ ምን እንደሚል ማወቅ ፈለገ፡፡ ግን ማንበብ አይችልም፡፡ እምቢተኛው ኃይኛው ግን ይችላልና ማታ ለአንተ ሳይሆን ለእኔ አንብብልኝ ብሎት ሰጠው፡፡ ይህም ሰው ድንገት የከፈተው 12 ዓመት ደም የፈሰሳትን ሴት ፈውስ ጉዳይ የሚያወሳውን ክፍል ነበርና ለሰውዬው ያነብለት ጀመር፡፡ ነገር ግን በንባቡ መሃል ቀና ብሎ አንብብልኝ ያለውን ኃይኛውን ሲያየው ለነስ እንቅልፍ ወስዶታል፡፡ በዚህ ጊዜ ይህ ሰው እንዳያነብ ሰሚው

ተኝቷል። እንዲያቆም 12 ዓመት ደም የፈሰሳት ሴት ታሪክ ገርሞታልና መጨረሻው ድረስ አነበበ። ሳያውቀውም እንባው በጉንጨ ላይ ፈሰሰ። ጓደኛውንም ቀስቅሶ፤ «በርግጥም ኢየሱስ ጌታ ነው። አዳኝ ነው።» ብሉ ተናገረ። ሁለቱም የሕይወታቸው ጌታ አድርገው ኢየሱስን አመኑት /ተቀበሉት/።

አዎ፤ የሰውን ልብ ሊለውጥ የሚችለው ሰው ሳይሆን የእግዚአብሔር መንፈስ እና ቃሉ ናቸው። የእኛ ድርሻ መናገር ነው። ጌታ ድርሻውን መወጣት ይችልበታል። ስለዚህ በቤታችን፤ በጎረቤታችን፤ በአካባቢያችንና በሥራ ቦታችን ሁሉ እግዚአብሔር የሰጠንን የተከፈተ በር ሁሉ ተጠቅመን ሰላምና ሕይወት የሚሰጠውንና የታሰሩትን የሚፈታውን ወንጌል እንድንናገር ጌታ ይርዳን።

ግጥምጥም፡- በአሉባልታ ወሬ ዓይን ከማወጣ፤

ዮሐ. 16:13
ዕብ. 4:12

ቃሉን በመመስከር ድርሻዬን ልወጣ።

ክፍል 12

ግብዝነት ስለሌለበት እውነት

ገመድ ሰርቂአለሁ

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ኃጢአቱን የሚሰውር አይለማም፤ የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል።» (ምሳሌ 28:13)።

የቤተ ክርስቲያኒቱ የንስሐ ፕሮግራም ላይ እንዲሰብኩ የተጋበዙት ቂስ እንዲህ እያሉ ስለ እውነተኛ ንስሐ መስበክ ጀመሩ። «እውነተኛ ንስሐን እግዚአብሔር ይወዳል፤ በእግዚአብሔር ፊት የሠራችሁትን ሁሉ ምንም ሳትደብቁና ሳታፍሩ ተናዘዙ እንጂ ለሰው ለመናገር እንደምታፍሩ ለእግዚአብሔር ለመናገር አትፈሩ። ይልቁንም ስለ ኃጢአታችሁ እፈሩና አስወግዱት እንጂ። በደፈናው፣ “የሰረቅሁትን ነገር ይቅር በለኝ” ከማለት፣ “የሰረቅሁት ይህንን ያህል ብር ነው?” እንበል። “ስለ ሰረቅሁት እንስሳ ይቅር በለኝ” ከማለት፣ “ትናንት ስለ ሰረቅሁት በግ ይቅር በለኝ” እንበል። እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ቢያውቀውም እንኳ በፈቃደኝነት ገልጸን በትክክል ንስሐ እንድንገባ ይፈልጋል። በቃሉም እንዲህ ብሎ ተናግሯል፣ “ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም።” (1ኛ ዮሐ. 1:8)።» ለዚህም ስብከታቸው ቂሱ ቀጣዩን ምሳሌ እንዲህ በማለት አስረግጠው ተናገሩ።

«አንድ ሰው ወደ ቤተ ክርስቲያኑ መጋቢ መጥቶ እንዲህ ሲል ንስሐ ገባ። 'መጋቢ፣ ስለ ኃጢአቱ የመንፈስ ቅዱስ ወቀሳ አለብኝ፣ ሕሊናዬ ሊያርፍ አልቻለምና ስለሠራሁት በደል እግዚአብሔር ይቅር እንዲለኝ ጸልይልኝ' አለው። መጋቢውም ደስ ብሎት፣ 'ይህ ዓይነት አቀራረብ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኝዋልና መልካም ነው። ለመሆኑ የሠራኸው ኃጢአት ምንድን ነው?' ይለዋል። አማኙም፣ 'ገመድ ሰርቂአለሁ' ይለዋል። ይህንንም ኃጢአት መጋቢው በንስሐ እግዚአብሔር ይቅር እንዲለው ይጸልይለትና ይለያያሉ። በሌላ ቀንም፣ በሌሎች ቀናትም፣ እየደጋገመ አማኙ ወደ መጋቢው እየመጣ፣ አሁንም 'የሕሊና እረፍት አጥቻለሁ፣ ኃጢአቱ አላሳረፈኝም፤ እባክህ፣ እንደገና ጸልይልኝ' ይለዋል። ይጸልይለታል፣ ይሄዳል። እንደገናም በሌላ ጊዜ ይመጣል። አንድ ቀን መጋቢው እንዲህ ብሎ ጠየቀው፣ 'ይህ ብቻ አይመስለኝምና እስቲ ልጠይቅህ፣ በገመዱ ጫፍ ምን ታሥሮ ነበር?' ቢለው፣ 'ፍየል ታስርበት ነበር' አለው።»

አንባቢ ሆይ፣ እግዚአብሔር አይዘበትበትምና ኃጢአትህን ሳትደብቅ የሠራኸውን ሁሉ አሁኑኑ ተናዘዝ። ተመልሰህም አትድገመው፣ አቅጣጫህን ቀይር፣ ያን ጊዜ ጽድቅህ እንደ ንጋት ብርሃን ይሆናል፣ የሚቋቋምህም የለም። ኃጢአት እንዳንሠራ፣ ከሠራንም እውነቱን እንድንናዘዝ መንፈስ ቅዱስ ያግዝን። አሜን።

ግጥምጥም፡- በኃጢአት ተወልደህ በኃጢአት ከምትሞት፣
ኃጢአትህን ተናዘህ ግባ ወደ ገነት።

1ኛ ዮሐ. 1:9-10
ሕዝ. 18:32

በወገቡ የተጠመጠመው እባብ

በየመንደሩ እየዞረ በእባብ እያስፈራራ ትኩስ ወተት መጠጣቱን ቋሚ ሥራ አድርጎታል። ዛሬ አንዱ ቤት እንደዚህ ያደርጋል፤ ነገ ደግሞ ሌላ ቤት። ግን ክፉ ልማድ አንድ ቀን ማጥፋቱ አይቀርምና እንደሰመደው አንድ ቀን ጠዋት ወደ አንድ መንደር ሄዶ በር ላይ ያገኛ ትን አንድ ቤት የእባቡን ጭንቅላት ይዞ ወደ እርሷ እያሳየ፤ «ቶሎ ብለሽ ትኩስ ወተት ካላመጣሽ ዛሬ በዚህ እባብ ተነድፈሽ መሞትሽ ነው» አላት። እርሷም፤ «እሺ» ብላ በድንጋጤ እየተርበተበተች ወደ ውስጥ ገባችና ወተት አምጥታ ሰጠች። እርሱም ከጠጣ በኋላ ስትርበተበት ስላያት ሴትዮዋን ለማረጋጋት ፈልጎ፤ «አይዘሽ፤ ምን ያርበተበትሻል? ይህ እባብ እንደሆነ አይናደፍም። ተመልከኝ» ብሎ በወገቡ የተጠመጠመውን የእባቡን አፍ በአፉ ውስጥ እያስገባ ሲያሳያት ሳያስበው በድንገት እባቡ አፉ ውስጥ በመንደፍ መርዙን ረጭቶ ገደለው።

አዎ፤ ዛሬ ጥቅም ያገኘበት መስሎን ነገ ሊያጠፋን ያለ ኃጢአት ምን ይሆን? እግዚአብሔር እንደዚህ ይላል፤ «ኑና እንዋቀስ ይላል እግዚአብሔር፤ ኃጢአታችሁ እንደ አለላ ብትሆን እንደ አመዳይ ትነጸለች፤ እንደ ደምም ብትቀላ እንደ ባዘቶ ትጠራለች፤ እሺ ብትሉ ለእኔም ብትታዘዙ፤ የምድርን በረከት ትበላላችሁ፤ እንቢ ብትሉ ግን ብታምፁም፤ ሰይፍ ይበላችኋል፤ የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።» (ኢሳ. 1:18-20)። ለዚህ አምላካችን እሺ ብለን በመታዘዝ፤ ኃጢአታችንንም በመናዘዝና በመተው የምድርንም የሰማይንም በረከት እንድንበላ ጌታ ራሱ በጸጋው ይደግፈን። አሜን።

የቃል ጥናት ጥቅስ፡ «በደለኞችና ኃጢአተኞች ግን በአንድነት ይሰበራሉ፤ እግዚአብሔርንም የሚተዉ ይጠፋሉ።» (ኢሳ. 1:28)።

ግጥምጥም፡- የእባቡን አፍ በአፌ ሕያስተናገድኩኝ፤

ሳላውቀው በድንገት ተቀሰፌ አረፍኩኝ።

ዮሐ. 8:11

1ኛ ዮሐ. 1:9

«ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል!»

የቃል ጥናት ጥቅስ፡- «ስለዚህ ውሸትን አስወግዳችሁ፤ እርስ በርሳችን ብልቶች ሆነናልና እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ» (ኤፌ. 4:25)።

በዚህ ጥቅስ ላይ በመመርኮዝ ሰባኪው የቤተ ክርስቲያኒቱ ዓመታዊ የአንድነት ፕሮግራም ላይ ስተሰበሰበው ምእመን ትምህርታቸውን እንዲህ እያሉ ቀጠሉ። «እውነት ያኮራል፤ ያሳድጋል፤ ያለመልማል። ውሸት ደግሞ በተቃራኒው ያሰድዳል፤ ያዋርዳል። እውነቱ ይህ ሆኖ እያለ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ግን እውነት እየከሰ፤ ውሸት እየወፈረና እየደለበ የመጣ ይመስላል። እግዚአብሔር ግን ጻድቅ ፈራጅ ነውና እውነት ይከሳ እንጂ ያሸንፋል። እናንተ በእውነተኛው የእግዚአብሔር ስም የዳናችሁና የተጠራችሁ ሕዝቦች ሆይ፤ እርስ በርሳችሁ እውነትን ተነጋገሩ፤ ተጫወቱ፤ ውሸትን ከሕይወታችሁ፤ ከቤተ ክርስቲያናችሁ፤ ከቤታችሁ አስወግዱ፤ የእውነት ምንጩ እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር ደግሞ ስለ እውነት ልጆቹን ያከብራል። የውሸት አባትና ምንጩ ሰይጣን ነው። ሰይጣን ደግሞ ከመጀመሪያ የተዋረደ ስለሆነ ያዋርዳል፤ እርሱን ካዱት» ለሚለው ጠንካራና መሠረታዊ የሆነ ትምህርታቸው የሚከተለውን ምሳሌ ተናገሩ።

«አንድ በጌታ የምወደው ባልንጀራዬ በልጅነቱ ውሸት እንዴት አድርጎ በሰዎች ፊት እንዳዋረደው ያጫወተኝን ልንገራችሁ። አባቱ ልጆቻቸው በጥሩ ሥነ ምግባር አድገው ሥራቸው ለቤተሰባቸው አልፎም ለአገር እንዲተርፍ፤ ጥሩ ዜጋ እንዲወጣቸው፤ በዋልጌነትና በዋዛ ፈዛዛ ዕድሜያቸውን እንዳያሳልፉ የጠበቀ ቁጥጥር ያደርጉባቸው ነበር። ከዚህ የተነሣ አባታቸውን ይፈራሉ። በተቻለ መጠን የአባታቸውን ፈቃድ ለመፈጸም ይጥራሉ። ሆኖም ሁልጊዜ አይሞላምና አንድ ቀን ይህ ጓደኛዬ ከጓደኞቹ ጋር ውጭ እምሽቶ ዘወትር ከሚገባበት ሰዓት በጣም አሳልፎ መጣ። የቤቱ በር ላይም ቆም ብሎ የአባቱን ነገር አሰላሰለ። «ምን ይሻለኛል? ልግባ አልግባ» እያለ ተጨነቀ። በመግባቱም ቆረጠና በር አንኳኳ። እንደፈራውም በሩን ከውስጥ የከፈቱት እኚያ በጣም የሚፈራቸው አባቱ ነበሩ። ፊት ለፊት ተፋጠጡ። ከዚያም የሚለው ግራ ቢገባው በተንተባተብ አንደበት ድንገት በአፉ የመጡለትን የአጎቱን ስም ጠራና፤ «ኢብራሂም ሰላም ብሎሃል፤ አሁን በቀጥታ ከእርሳቸው ጋር ቆይቼ ነው የመጣሁት» ሲል

እጃቸውን በአፋቸው ይዘው፤ ስለ እርሱም አፍረውለት በሩን ለቀቁለት። ወደ ውስጥ ሲገባ አጎቱ ኢብራሂም ለካ ቀደም ብለው በጊዜ መጥተው ኖሯልና እቤት አገኛቸው። ከዚያች ሰዓት ጀምሮ አይናገር አይጋገር አንገቱን በእፍረት አቀርቅሮ አመሸ።»

አዎ፤ ክርስቲያኖች፤ ውሸት ያዋርዳል፤ አንገትም ያስደፋል፤ ያለቅቃልም። ስለዚህ ይህን አዋራጅ ኃጢአት አስወግደን በየቀኑ ከባልንጀሮቻችን ጋር፤ ከቤተሰቦቻችን ጋር፤ ከጎረቤቶቻችንና ከመንግሥታችን ጋር እውነትን እንድንገጋገር የእውነት አምላክ ራሱ በእውነቱና በጸጋው ይደግፈን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ውሸትን ተሞልተህ ከምትግደረደር፤

እውነትን ተናግረህ ከመሸበት እደር።

ዮሐ. 8:31

ዘፍጥ. 39:11-18

ጾም ጸሎት

የቃል ጥናት ጥቅስ «አንተ የምትተኛ ንቃ ከሙታንም ተነሣ ክርስቶስም ያበራልሃል» (ኤፌ. 5:14)።

ሰባዚው፣ «በዚህ ጨለማ ዓለም ውስጥ ብርሃንና ጨው ሆነን መመላለስ የምንችለው ነቅተን በጸሎት ሕይወታችን ስንተጋ ነው። ዛሬ ሰይጣን ከተያያዘው የውጊያ ስልቱ አንዱ እንቅልፋምና ሰነፍ ማድረግ ነው። የጨለማ ሥራው እንዳይገለጥ የብርሃንን ልጆች በእንቅልፍ አዚም ይመታልና አሳቡን ሳንስተው ተግተን ልንጸልይና ልንቃወመው ይገባል። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚል፣ “እርስ በርሳችሁ በኃጢአታችሁ ተናዘዙ፤ ትፈወሱም ዘንድ እያንዳንዱ ስለ ሌላው ይጸልይ፤ የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይል ታደርጋለች” (ያዕቆብ 5:16)። እርግጥ ነው የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ ኃይላችን ነገር ታደርጋለች። ይህንን የተረዳ ሰይጣን በሥራዋ ሥራው እንዳይፈርስበት የጸሎት ትጋታችንን ለማስጣል በጌታ ፊት ተንበርክክን ከመጸለይ ይልቅ ቆመን እንድንጣላ በዘዴ ሥራ ሰጥቶናልና ነቅተን ልንቃወመው ያስፈልጋል። እስቲ ከዚህ መልእክቱ ጋር የሚሄድ አንድ ምሳሌ ልንገራችሁ» ብለው ሰባዚው ቀጣዩን ምሳሌ ተናገሩ።

«ቤተ ክርስቲያኒቱ ባወጀችው መሠረት ዕለቱ የጾምና ጸሎት ቀን ነው። ሁሉም በዚያ ቀን ከእህል ውኃ ተቆጥቦ ስለ ግል ሕይወቱ፣ ስለ ቤተሰቡ፣ ስለ ቤተ ክርስቲያኑና ስለ አገሩ በእግዚአብሔር ፊት ያነባል። በርእስ ተከፋፍሎ በተሰጣቸው መሠረት በየተራ ሰዎች ፕሮግራሙን በጸሎት መምራት ቀጥለዋል። የቻለ በተንበረከከበት ቆይቶ፣ ያልቻለ ደግሞ እየቆመ ለዕለቱ የተያዘው ሰዓት ሲደርስ ሁሉም በአንድ ላይ ጸልዮ ከጨረሰ በኋላ ፕሮግራሙ አልቆ ሁሉም በየቤቱ ሄደ። አንዲት ቤት ለካ ጠዋት እንንበርክክ በተባለ ጊዜ የተንበረከከች ፕሮግራሙም ካለቀ በኋላ እንቅልፍ ወስዷት ኖራልና ሳትነቃ ቀረች። እንቅልፏን ጨርሳ ከተንበረከከችበት ወንበር ስትነሣ ማንም ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የለም። በዚህ ጊዜ ባደረገችው ነገር ተደናግጣና አፍራ “ሰይጣን፣ ብተኛም በአባቴ ቤት ነው የተኛሁት፣ ደስ አይበልህ” አለች።»

ወገኖቼ፣ በእግዚአብሔር ቤት ሆነን ከተኛን በዓለም ያሉትን ማን ይታደጋቸው? ሰይጣን ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ደስ የሚለው በዓለም ሆነን ስንተኛ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቤት ሆነን ስንተኛ ነውና እንንቃ። ጌታም በቃሉ ያለን፣ «ስለምን ትተኛላችሁ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ»። (ሉቃ. 22:46)። በቀረው ዘመናችንም ጌታ የሚተጋ የጸሎት ሕይወትን ያፍስስልን። አሜን።

ግጥምጥም፡- ሕይወቴ እየሞተ ለምን እተኛለሁ፤

ከእንግዲህስ ይብቃኝ ደጁን እጠናለሁ።

ሉቃ. 22:45

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት

«እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል?
ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደፊት ለምንም አይጠቅምም፡፡»
(ማቴዎስ 5:13)

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት
/የጨመማአ/ ለምን አስፈለገ?

በዚህ ችግር-ጉር ዓለም ውስጥ ብዙ መፍትሄና ቀና መንገድ የሚጠይቁ ብዙ ችግሮች መኖራቸው አሉ የማይባል ሐቅ ነው፡፡ በተለይም ወደ አገራችን ኢትዮጵያ ስንመለስ ይህ ጉዳይ በጣም ጎልቶ ይታያል፡፡ አያሌዎች ለተለያዩ ችግሮቻቸው ምክር በመጠየቅና መልካም የሆነ ምላሽ አግኝተው የሚሄዱበትን ሲፈልጉ እንደ ልብ አያገኙም፡፡ ጥቂቶች ብቻ በጥቂት አማካሪዎች በሚድኸው የማማከር አገልግሎት ምክር አግኝተው ይሄዳሉ፡፡ የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎትም የበኩሉን አስተዋጽኦ ለማድረግ ሰዎችን ሁሉ እንደ እግዚአብሔር ቃል በምክር ለማቅናትና ለመደገፍ በእግዚአብሔር ምሪት የተጀመረ የአገልግሎት ክፍል ነው፡፡ /1ኛ ጢሞ. 3:16/

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር
እገልግሎት /የጨመማአ/ እንዴት ተጀመረ?

በምክሩ ግሩም የሆነው ጌታ እግዚአብሔር ይህንን አገልግሎት እንድንጀምር በእኔ እና በባለቤቴ ልብ ራእዩን ሲያመጣ ብዙ ጊዜ በፊቱ የቆይታ ጸሎት አድርገናል፤ ራእዩም ከእርሱ መሆኑን ስናረጋግጥ ሰፊና ትልቅ በሆነው የማማከር አገልግሎት በእርሱ ጸጋ ተደግፈን ጌታ ህዝቡን ለማቅናትና ለመፈወስ በሚሠራበት ዘመን እኛም ከእርሱ ጋር አጠቃላይ የሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የምክር አገልግሎት በመስጠት አብረን ለመሥራት ወሰንን፡፡ በዚህም መሠረት የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት በ1994 ዓ.ም በነሐሴ ወር ተጀመረ፡፡ /ማቴ. 5:13/

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማክ/ ግብ ምንድን ነው?.

የጨመማክ ግብ ሰዎች ሁሉ በገዝንም ሆነ በደስታ ጊዜ ዓይኖቻቸውን ከአምላካቸው ከእግዚአብሔር ላይ ሳያነሡ እንደ እርሱ አሳብ እንዲሄዱና ጌታ በክርስቶስ በኩል ያዘጋጀውን ዘላለማዊ የድኅነት መንግሥት እንዲወርሱ ለመርዳት ነው።

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት /የጨመማክ/ ዓላማዎች ምንድን ናቸው?.

1. ለሰዎች ሁሉ መልካም ምክር መስጠት፤ ወንጌልን በደብዳቤ መመስከር፤ ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥያቄዎቻቸው ምላሽ መስጠት።
2. ለባለትዳሮችና ትዳር ለሚመሠርቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክር መስጠት።
3. አብያተ ክርስቲያናትን ለምክር አገልግሎት ለማነሣሣት ትምርትና ሥልጠና መስጠት።
4. መጽሐፍ ቅዱስን በመላላክ መማር ለሚፈልጉ ሁሉ በአድራሻ ማገናኘት።

የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት
/የጨመማክ/ ከላይ የተጠቀሱትን ዓላማዎቹን ለማሳካት
የሚከተሉትን ተግባራት ያከናውናል።

1. በጋብቻ ዙሪያ፡-

ሀ. ላላገቡ ወጣቶች

- በትዳር ጓደኛ ምርጫ ዙሪያ
- በእጮኛሞች ቅድስና ዙሪያ
- ወጣቶች እንዴት ለጋብቻ ይዘጋጃሉ
- በቅድመ - ኤች አይ ቪ ምርመራ ዙሪያ
- በሰርግ ዝግጅት ዙሪያ/ ጥሎሽ፣ መልስ፣ ቅልቅል/
- ድንግልና፣ እርግዝና፣ ውርጃ

ለ. ላገቡ ባለትዳሮች

- የቤተሰብ ጣልቃ ገብነት
- የቤተሰብ ምጣኔ
- ኤች አይ ቪ /ኤድስና ባልና ሚስት

- ድርብ ጋብቻ
- ዳግም ጋብቻ
- አገልጋይና ቤተሰቡ
- የልጆች አስተዳደግ
- የወሲብ ችግሮች
- ፍቺ
- ቤተሰብና ንጂ ባህሎች
- የባልና ሚስት ግንኙነት/ ሚና/

2. ከመጽሐፍ ቅዱስ በሚነሡ ጥያቄዎች ዙሪያ/ መጽሐፍ ቅዱስ ስታነቡ ወይም ስትሰሙ ጥያቄ የፈጠረባችሁ ቢኖር/

3. ኤች አይ ቪ /ኤድስን በተመለከተ ከባለሙያዎች ጋር በመመካከር መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምክር እንሰጣለን።

4. መጽሐፍ ቅዱስን በማስተማርና በመስበክ የሚያገለግሉትን አገልጋዮች ማገልገል፡-

4.1 በጥያቄዎቻቸው መሠረት ለሚያስተምሩት ትምህርት የሚጠቅማቸውን ምሳሌ በመላክ፤

4.2 በአገርም ውስጥ ሆነ ከአገር ውጪ መጽሐፍ ቅዱስን በመላክ መማር ለሚፈልጉ ሁሉ ጤናማ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትምህርት ከሚሰጡ ከፍሎች ጋር ማገናኘት።

እንግዲህ ከላይ በጠቀስናቸው አገልግሎቶች ለመገልገል የምትፈልጉ ሁሉ በቀጣዩ አድራሻችን ጥያቄዎቻችሁን ሁሉ ብትልኩልን ይደርሰናል። እግዚአብሔር ሁላችሁንም ይባርካችሁ!

አድራሻችን፡- የምድር ጨው መጽሐፍ ቅዱሳዊ የማማከር አገልግሎት የመ.ሳ.ቁ. 70893

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ስልክ፡- 349-23-57 (የቤት)

091-140-45-54

ኢ-ሜይል፡- sebcm@ethionet.et

ወይም

sebcm2@yahoo.com